

Blut vnd ewer finger mit der vngleichheit. Ewer
 leben haben geredt die lüge. vnd ewer zung
 redt sy missetat. Er ist mit. der do anrufft sy ge
 rechtigkeyt. noch der do vnteylet warlich. aber
 sy versehen sich an nichtz. vnd reden die vppig
 keiten. Sy empfangen die arbeit. vnd gebaren
 die missetat. Sy brachen die eyer der schlangē.
 vnd webten die web der spinnen. Der do ist
 von irē ayren. der stirbt. vñ daz do ist gebrüt. dz
 bricht auß i ein küniglein. Ir web werde nicht
 zu dez gewand. noch werden bedeckt mit iren
 wercken. Ir werck sind vnnutz werck. vnd das
 werck der missetat ist in irē hendē. Ir fuß lauf
 fen zu dē vbel. vñ sy eylen dz sie vergiessen das
 vnschuldig blut. Ire gedanken sind vnnutz ge
 dancken. Die verwüstung vñ die zerkünischung
 ist in irē wegē. sy wēstē nicht dē weg des fryds
 vnd das vnteyl ist nicht in irē gengen. Ir steyg
 sind geneyget. ein yeglicher der do tritt in in. der
 weyßt mit den frid. Vmb dñ ist geferrt das v
 teyl von euch. vnd die gerechtigkeit begreiffet
 euch mit. Wir harrē des liechts. vñ seht die vin
 ster des scheyns. vñ wir giengen in dē vinstern
 ussen. Wir greiffen sy wand. als die blinden
 vnd wir rartē als on augen. Wir vielen zemit
 teitag. als in dē vinsternussen vnd in dē tün
 ckeln singen als die todten. All lūen wir als die
 beren. vnd trachtend scufftzen wir als die tau
 ben. Wir harrē des vnteyls vnd es ist mit das
 heyl vnd es ist geferrt von vns. Wann vnser
 missetat sind gemanigaltiget vor dir. vnd vn
 ser sund antwurten vns. Wann vnser schwer
 sünden sein bey vns. vnd wir erkanten vnser
 missetat. zesunden vnd zeliagen wider dē her
 ren. wir sein abgekeret dz wir mit giengē nach
 dem rucken vnser gots. das wir redtē den ge
 bresten. vnd den vbergang. Wir empfangen vñ
 redten die wort der luge von dem hertzen. vnd
 das vnteyl ist gekeret hinder sich. vñ die gerech
 tigkeit stund verr. Wan die warheit ist geuallē
 in der gassen. vñ die gerechtigkeit mocht in mit
 geen. Die warheit ist worden in vergessung. vnd
 der sich schied von dē vbel. der croffent sich dē
 raube. Vnd der herre sah vñ das vbel erschein
 in seinen augē. wan das vnteyl was nicht. Vnd
 got sah. wann der man was nicht vnd er ist ge
 nayget. wann er was mit der do begegten. Vnd
 er machet im heylsam seinen arm. vnd sein ges

mit dez helin des heyls auff sein ha.
 angelaget mit dē gewandē d rach. vñ n.
 decket als mit dē mantel des neyds als zu
 vergeltung der vnuirdigkeit seynen veyndē vñ
 zu widerthung seimen veynden. Es wider gibt
 des gleichen den inseln. Vnd die do sind von
 dem vndergang dñ fürchten den namen des
 herren. vnd die do sind von dem auffgang der
 sunnen. sein glori. So er kumbt als ein gewalti
 ger fluß dē der geyst des herren zwingt. vñ der
 erlöser syon kumet. vnd den. die do widerkeren
 von der missetat zu iacob. spricht der hert. Dñ
 ist meyn gelubd mit in spricht der herr. Meyn
 geyst. der do ist in dir. vnd meine wort. die ich
 leget in deinen mund. die scheyden sich mit von
 deinem mund. vñ von dem mund deines samēs
 spricht d herr. füranhin vnd vntz ewigklich.

Was. LX. Capitel. wie

ysaias beschreibet die größe der mēschwerdūg
 vnd seligmachung christi. auß der vilfeltigkeyt
 der gelaubigen. vnd stiftung der kirchen vnd
 tempel gottes.

Bis erleuchtet. wan dein licht ist ku
 men. vnd die glori des herren ist auf
 gangen vber dich. Wan seht die vinsternuß be
 decken die erd. vñ die tuncel die völker. Aber
 der herr wirt aufgeen vber dich. vnd sein glori
 wirt gesehen in dir. Vnd die leut geen in dem
 licht. vnd die künig in dem schein deines auff
 gangs. Hebauff deine augen in dē vmbkreiß
 vnd sih alle die do sind gesamelt. die kumen dir
 Dem sun kumen von verr. vnd dein tōchter die
 steen auff von der seyten. Denn sihstu vnd zu
 flussst vnd dem hertz wundert sich. vnd wirt
 geweyttert. so die menig des meeres wirt be
 fert zu dir. die sterck der heyden kumme dir. die
 vberfließung der kemeltyer bedeckt dich. dñ
 dromedarij madian. vnd effa. All kumen sie vñ
 saba. bringend das gold vnd den weyrach vnd
 verkunden das lob dem herrē. Alles vñ cedar
 wirt dir gesamelt. die wider nabaioth werden
 dir dienen. Gye werden geopfert auff meine
 angenehmen altar. vñ ich wil höheren das
 meynen mayestat. Wer sind dñ. die do
 als dñ wolcken vnd als dñ tau

g. fol. 76

Nider

Manuale confessionum

Basel, Wever, ca 1475

ls 16838

Br. 7472

Heb 15338
Reichl. Handb. Col. D-7152

ca. 1600
17th. 1600

6 quinquagesima

Incipit manuale confessorum venerabilis patris fratris
Johannis Ryder. sacre theologie professoris ordinis fra-
trum predicatorum.

Notas iuxta beati Gregorii in suo pa-
storali sententia Regimen animarum est
ars artium. Idcirco pro compendiosa do-
ctrina confessoribus quorum interest
regere animas plurimum necessaria.

Hoc manuale totum non mecum collegi
ex dictis. sed ex doctorum tam in iure diuino quam huma-
no peritissimis coaccurant sententiis. relinquens allega-
tiones nonnumquam varias. ut legendi fastidium tolleretur.
Placuitque illud in partes tres distinguere. Prima erit
de necessariis confessionem sacramentales precedentibus.
Secunda de necessariis confessionem concomitantibus.
Tercia de variis ipsam confessionem sequentibus.

Prima pars continet sex capitula confessionem pre-
cedere debentibus.

Primum capitulum. de necessaria scientia confessori. de
casibus episcopo reservatis. tam a iure quam a generali con-
suetudine. quomodo peccet qui inscius audit confessiones
domitans vel obaudiens. similiter quomodo peccet in au-
dientia confessionum. de differentia excommunicationis a
iure lata et ab homine.

Secundum capitulum. de casibus excommunicationis tan-
gentibus fidem principaliter.

Tertium capitulum. de casibus excommunicationis roma-
nam curiam et papam principaliter deernentibus.

Quartum capitulum. de casibus clerici et emunitatem eccle-
siasticam tangentibus.

Quintum capitulum. de casibus tangentibus principaliter re-
ligiosos et religiosas.

Sextum capitulum. de casibus tangentibus penitus omnes status
et specialiter seculares.

Divisio libelli

6
1
14

Elizabeth Fund

Oct. 21 - 1957

007

xx Q 423.107

Secunda pars continet septem capitula de confessione concomitantibus.

Primum capitulum. quomodo confessor seipsum disponere debet ad eum qui sibi confitebitur. et dantur desuper duodecim regule.

Secundum capitulum. que confessor generaliter a confitente querere habet. et sunt septem. et quomodo secundum eadem eum informare debet.

Tercium capitulum. quomodo confessor querere et rimari habeat specialiter super repiendis peccatis luxurie. quia illud specialem difficultatem habet.

Quartum capitulum. quomodo confessor in fine confessionis ante absolutiōnem confitentem corrigere debet et informare. et an a terit⁹ vel stritus probare.

Quintum capitulum. quomodo penitentia sit iniungenda et qualiter contra recidivum remedia sint danda atque de celando confessionem.

Sextum capitulum. qua forma uti debeat in absoluendo a peccatis a minori excommunicatione a maiori et ab alijs censuris iuris.

Septimum capitulum. quomodo confessor infirmum verisimiliter moriturum monere et expedire debet. et quomodo celari debet confessio et eius circumstantie.

Tercia pars continet quatuordecim capitula de confessione sequentibus.

Primum capitulum. de causa quare oportet restituere. et quod in septem casibus non oportet restituere temporalia.

Secundum capitulum. quis restituere tenetur. et declarantur versus de noue ad hanc obligationem videlicet. iussio consilium consensus pal. re. partici. et c.

Tercium capitulum. qui teneantur ad restitutionem in speciali. preterim quo ad raptos. spoliatores in fructibus. damnificantes in bello vel guerra. damnificantes in beneficijs et filijs actibus vel studijs.

Quartum capitulum. quam statim aliquis restituere teneatur. et quod in quinque casibus potest differri restitutio facienda.

Quintum capitulum. cui sit restituendum de aleatoribus. de symoniace obtentis. et quod in octo casibus non oportet rem restituere ei a quo recepta fuit.

Sextum capitulum. quis sit modus et que forma restituendi. et quomodo vaga restitutio sit facienda. et qui sunt qui non satisfaciunt in hoc.

Septimum capitulum. per quem fieri debeat restitutio et quod non oportet fieri auctoritate episcopi. et in fine generalis regula datur restituendi.

Octavum capitulum incipit tractare de restitutione fame et honoris. quam malum sit detrahere. differentie sex detrahendi. et questiones plures. de offendentibus proximus quod reconciliatio sit facienda.

Nonum capitulum. an lesus teneatur petere veniam aliquando a ledente. cur lesus debet reconciliari. an lesus teneatur dimittere offensam. quod sit ista dimissio. de signis amicicie ostendendis et similibus.

Decimum capitulum. quam formam servare debet in restituendo qui lesit proximum. an ad omnes satisfactiones. an possit prelatus remittere iniuriam illatam subdito suo.

Undecimum capitulum. quantam famam quis teneatur restituere. et ponuntur quinque modi quibus ledi potest proximus in fama. et quomodo in quolibet oportet fieri restitutionem.

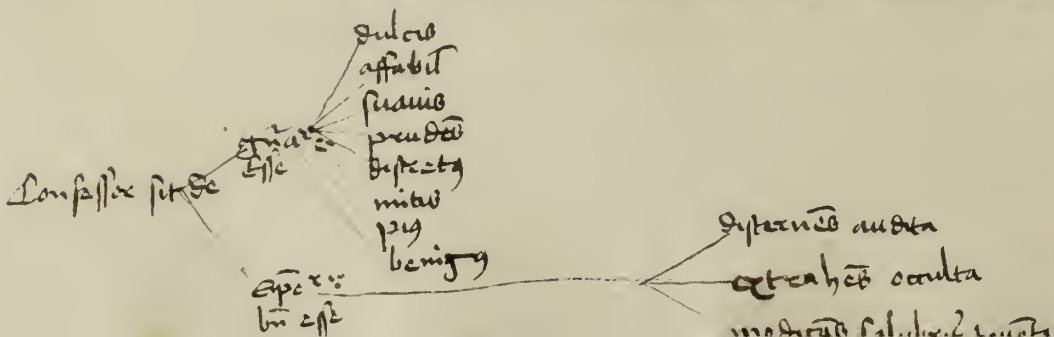
Duodecimum capitulum. quando restitutio fame sit facienda. et quod statim an ante accessum ad offerendum.

Tredecimum capitulum. quomodo restitutio fieri debeat circa lesiones corporis humani. que lesio fieri potest in corpore humano quintupliciter et quomodo de qualibet fieri debet restitutio.

Decimuūquartū capitulū quomodo fieri debet restitutio circa lesionem virtutum ⁊ bonorum anime. de reuocantibus ab introitu religionis. de scandalizantibus. de seducēte virginem ⁊ similibus.

De necessaria scientia cōfessori. de casibus episcopo reseruatis. tam a iure quam a generali consuetudine. quomodo peccet. qui inscius audit cōfessiones dormitans vel obaudiens. simimiliter quomodo peccet in audientia cōfessionum. de differentia excommunicationis a iure lata ⁊ ab homine. Capitulū primū.

Pro intellectu igitur dicendorū. notat dominus Albertus super q̄rto. dist. xviij. q̄ quedam sūt de bene esse cōditiones confessoris potius quā de necesse esse eiusdem. videlicet cōtente in his verbis. Sit confessor dulcis affabilis atq; suauis. Prudens discretus mitis pius atq; benignus. sed vix vnquā inuenit talis. qui omnia hec in se habeat. Sunt autem differentie tres de esse confessoris. sine quibus sine peccato esse non potest. scilicet discernere audita. extrahere occulta. ⁊ medicare salubriter inuenta. Discernere audita fit per scientiam discernendi inter lepram et lepram. Extrahitio autem occultorum fit per discretiuam inquisitionē. Et medicatio inuentorum fit per discretam penitentie siue satisfactionis inunctionem. Dicendum igitur q̄ sacerdos non tenetur scire discernere. nisi in cōmuni seque que sint capitalia. et que mortalia in cōmuni. et que venialia ex genere. ⁊ hoc leue valde est. Dubitatio enim que contingit inter sapientes. vtrū veniale aliquid sit. vel mortale. quod contingat ex delectatione morosa adueniente. vel ex contemptu. vel huiusmodi. et non ex genere actus. Sciens ergo illa que dicta sunt sufficiens est. et reputatur p̄ tēporis huius necessitate ad cōfessiones audiendas.

Sed bene puto qd hec nesciens peccat mortaliter audien-
 do confessionem. ⁊ eum instituens peccat adhuc plus qm
 ipse. ⁊ permittens institutum ministrare. mortaliter pec-
 cat si sua interest tales prohibere. hec albertus. Addūt ali
 ratōnabiliter. qd confessor tenet ita discretus esse. vt dif-
 ficilia sciat esse difficilia. nec pcedendum in eis sine superio-
 rum consilio. vel auctoritate canonum. Ex quibus patet.
 qd confessor tenet multa in particulari scire. aut dubia in-
 uestigare. videlicet casus reseruos episcopo ⁊ superiori-
 bus censuras ecclesiasticas presertim excomunicatōis ma-
 ioris. de quibus dicetur statim sequenti capitulo. Et pecca-
 torū quorundam differentias ⁊ impedimenta matrimoni
 que reperies in nostro tractatu de lepra mortali. **S**z que-
 ris qui ⁊ quot sunt casus epō reseruati. Respondet Bene-
 dictus. xj. in decretali inter cunctas. qd qtuor de iure cō-
 muni. ⁊ quinq de consuetudine approbata. Primus est pec-
 catum clerici. ppter quod incurrisset irregularitatez. hoc
 est ab irregularitate non potest absolvere. sed si currit in
 peccatū quod ad episcopi auctoritatē pertinet tunc nec
 ab irregularitate nec a peccato potest absolvere. si autēz
 esset irregularitas. quam per peccatum incurrisset. quod
 peccatum non est episcopo reseruatum. tunc laicū qui non
 curare habet de irregularitate. a pētō pōt absolvere. **S**e-
 cundus casus est de incendiarijs. intellige eccliarū vel loco-
 rum religiosorū cimiterij. aut spaciū priuilegiati in circui-
 tū ecclie. tales enī excomunicati sūt maiori excomunicatō-
 ne. ⁊ p epm possunt absolui. sed si de nūctiati a solo papa
 possunt absolui. incendiarij vero aliorū sūt excomunicandi
 non excomunicati. de hoc habes infra capitulo quarto ca-
 su. xj. **T**ercius casus est pētū p que indicenda esset so-
 lemnis penitēcia. que est imponenda ppter peccatum enzo-
 me et publicum quod omouit totā ciuitatē. castrum aut
 villam ut homicidiū. homicidium tamen voluntariū saltez
 in germania hodie cōiūter ex consuetudine ad papaz dirigit.

Confessor tenet
 pñe pñe

Quartus est excommunicatus maiori excommunicatione
ymo fratres p̄sentati non debent absoluerē excom̄unicatos
per plebanos. p̄ furtis et perditis nisi de talium aut supe-
riorū licencia speciali. Porro de cōsuetudine probata sunt
quinqz. Primus est de homicidio voluntario quod hodie
ad papam de cōsuetudine dirigit̄. Secund⁹ de falsarijs.
quia falsificantes l̄ras pape sunt excom̄unicati. p̄ papam
absoluendi ut infra. capitulo tercio casu octauo. ⁊ capitu-
lo sexto casu. xxvij. de falsificantibus monetam in francia
qui sunt excom̄unicati ut infra capitulo sexto casu. xxvj
alibi vero falsificantes monetam. ⁊ publica instrumēta ab
episcopo absoluūtur. idem de falsificantibus literas capitu-
li aut aliorū quozūlibet superiorum citra papam. et maxi-
me monetarū quando est publicum. Tercius de violato-
ribus ecclesiastice libertatis seu emunitatis. violare autem
ecclesie emunitatem est facere contra eius libertatem. ut
qui in ecclesia aliquīd facit videlicet rapiendo vel simile.
⁊ talis est excom̄unicatus. Similiter si quis per violen-
ciam. multa mala cōmitteret in ecclesia. diruendo altare.
vel frangendo crucem. aut enormiter tractando eucharistia-
m vel similia. est de iure excom̄unicatus. ut infra capitulo
quarto. casu vndecimo. Quart⁹ est de violatozibz ecclesia-
rum ⁊ cimiteriorū. Et differunt violare ecclesiam. ⁊ viola-
re ecclesie emunitatem. Nam violare ecclesie emunitatez.
immediate descriptum est. sed violare ecclesiam. est ipsam
frangere vel incendere. ⁊ talis est excom̄unicatus. ut infra
capitulo quarto in casibus multis. Quint⁹ est de sortile-
gis et diuinatozibus maxime cum sacramentis vel sacris.
aut per aliqua pacta cum demonibz. aut etiam per aliquaz
artem suspectam. aut ab ecclesia prohibitam. puto nigro-
manciam. vel huiusmodi operantibz. precipue quando est
manifestū. Et videt̄ quibusdā q̄ p̄sentati fr̄es et curati
de alijs sortilegijs leuibz. ⁊ mliercularū varijs ⁊ vanis ob-
seruancijs possūt absoluerē de his. vide. c. vj. casu. xxvij.

Preter predictos tamen casus adhuc quilibet episcopus
potest in sua dyoteli sue auctoritati reservare casus certos.
Unde confessor omnino scire debet tales. et per consequens
statuta provincialia. sinodalia et consuetudines de talibus pre-
terea nullus curatus aut frater presentat inquantum talis
habet in iuramentis aut votis dispensare. nec super irre-
gularitatibus. similiter nec ab interdicto absolvere nec to-
ta communitate. vel in eisdem dispensare licet secundum quos-
dam. immo ut ex precedentibus videtur patere. a trans-
gressione voto potest absolvere. nisi sit casus reservatus
specialiter. Queritur hic quantum peccet qui absoluit ali-
quem a peccato. a quo non potest de iure. Respondet rich-
ardus in. iij. dis. xvij. sic. absolvens aut hoc facit ex ig-
norantia iuris. aut sciens ius facit hoc videlicet scit ius. quod
hoc sibi facere non licet. si secundo modo et hoc facit ex de-
liberatione mortaliter peccat. quia scienter et ex deliberatione
concessa. sibi abutitur potestate in preiudicium anime illius.
quem sic absoluit. et dat illi intelligere quod absolutus est in
quo eum in errorem inducit. Unde super absolventem ca-
dit illa maledictio. deut. xxvij. Maledictus qui errare facit
cecum in itinere. Si autem hoc facit ex ignorantia iuris af-
fectata. adhuc mortaliter peccat. Si vero ex ignorantia
crassa. adhuc mortaliter peccat. quia ad officium confesso-
ris pertinet talia scire. aut superiorum consilium querere.
que si nesciat confessor meretur maledictionem filiorum
beli. de quo. j. Reg. ij. 82 quod erant filii belial nescientes dominum
neque officium sacerdotum ad populum. Sed nunquam excusa-
tur absolutus. Respondet idem de sic absolvente. et etiam
sic absoluto tali absolutum imputat nisi per ignorantiam in-
vincibilem seu probabilem excusetur. sicut laici omniter esse
videntur. dici potest de alijs illud. Math. xxv. Si cecus ce-
co ducatur prestet. ambo in foveas cadunt. nec ille per ig-
norantiam excusatur qui magis sollicitus est querere consilium
peremptionem ymi equi. vel bovis quam per anime sue salute.

Sed quid de confessorē qui absoluit ubi non potuit secu-
larem. aut ex ignorantia vel ex verecundia. aut festinatio-
ne vel huiusmodi. et confessor postea expritur se errasse. nun-
quid secularis excusatus est. et coram deo absolutus. inter-
rim quo tenet hoc seculari dicere. Respondet secundum om-
nes qui nescit. sed confessor non. Quid ergo faciet. consuli de
hoc cum multis notabilibus doctoribus theologie. maxime in
consilio hab. Quidam dixerunt quod debet auctoritate a superio-
re impetrare. et si sine magno scandalo fieri potest. vocare
non absolutum et sibi dicere. ac eum absolvere preauditum
in confessione. vel si magnum scandalum timetur. absentem
absoluat. si ab ultima confessione sperat esse in gratia ad-
huc. Aut ut alijs placuit. si magnum timet. vel notabile
scandalum. summo sacerdoti deo committat. penitentiam solam con-
dignam sacerdos pro negligentia agens. presertim quan-
do multitudo sic est neglecta. vel multi eorum multum distat
a loco ubi residet confessor. Quid etiam sentiendum est de
aliquo qui offertur. et confessor eum non intelligit. aut ex do-
mitatione. vel imperitia lingue. aut distractione nimia. vel
ex simili causa. Respondet Johannes de hertberg. anti-
quus doctor in quolibetis suis. sacramentalis absolutio pre-
exigit confessionem. confessio vero omnis importat reuelatio-
nem. que non potest esse sine relatione uni. et preceptum
alterius. cum ergo alter istorum scilicet preceptum sacerdotis
deficiat in prefato casu. credo de illo peccato non esse con-
fessionem. et per consequens nec impediri absolutionem hanc ille.
Sed istud videtur debere intelligi. ubi obaudita sunt peccata
gravia. que de necessitate salutis sunt confitenda. non de
alijs que cadunt sub consilio. et ubi talia modica raro ob-
audiuntur ab eo. qui alias nescit personam. De peccatorum igitur dif-
ferentis notandum. quod quantum ad unguem omnes sciri distin-
guere non possint. nam delicta quis intelligit ait propheta. la-
borat tamen confessor ne sciat quantum potest omnia peccatorum genera et species
aposte ut medicus peritissimus spiritualium egritudinum.

Item qualiter homines diversorum generum et statuum peccare solent. propterea sciat quedam. que etiam doctores propter verecundiam non tradunt scripto tenentur. propter evitandum scandalum. alioquin quomodo poterit interrogare de vulneribus et ea medicare. circa peccata vero carnis investiganda specialiter diligentiam adhibeat. ut de caverna conscientie vermes anime queat educere. alias peccator periclitabitur. verecundia aut ignorantia. et confessor cuius christus dedit potestatem. serpentes sine nocumento tollere. alias cum seruo nequam de talento credito duram redditur est rationem. Que igitur sint peccata mortalia omnia. repies in nostro tractatu de lepra mortali sub expendio de peccatorum differentiis in quibus tractatibus. Durum autem valde est religioso qui excommunicationem absoluit ubi non potest. quia sententiam excommunicationis incurrit ut infra capitulo. v. casu. viii. unde de casibus ubi quis sententiam excommunicationis incurrit. necessarius est videre ymo nullus etiam auctoritatem habens aliquem absolviendi secundum thomam et richardum potest aut debet a quocumque peccato absolvere. nisi absolutio ab excommunicatione precedat. Incidit autem quis excommunicationem. aut a canone aut ab homine latam. que iure due excommunicationes differunt. scilicet simplex confessor curat vel penitatus. a neutra absolvere potest sine speciali commissione. nisi in articulo mortis. Est autem sententia excommunicationis mortis ab homine lata. que a iudice vel prelate particulariter fertur. ut dum notatim aliquis a tali excommunicatur pro contumacia. vel pro debitis vel pro furtu. ut omnis qui tale factum furtum vel huiusmodi omisit sit excommunicatus. Et a tali excommunicatione scilicet hominis. nullus potest regulariter absolvere. nisi qui excommunicavit. etiam post satisfactionem. exceptis paucis casibus. Sed excommunicatio iuris est que a iure fertur generaliter. cum scilicet aliquod statutum est generale. ut qui cumque hoc vel hec fecerit. fit ipso facto excommunicatus. Et a tali penitentia absolvi episcopus ordinarius scilicet vel superior quam ex privilegiis aut officio habet huiusmodi. nisi esset casus pape reservatus.

De casibus excommunicationis tangentibus fidem principaliter. Capitulum secundum.

Ostendendum igitur in quibus casibus quis sententia excommunicationis incidat ipso iure.

Primo ponentur casus tangentis principaliter fidei. Secundo tangentis principaliter papam et

ecclesiam romanam. Tercio tangentis clericum principaliter et emunitates ecclesiasticas. Quarto tangentis religiosos principaliter.

Quinto tangentis omnes presertim seculares. De fide. et sacra scriptura.

Primum est de hereticis. continens quatuor casus particulares. Primum est. cum quis incidit in heresim iam damnatam. ut arrianam et silem. vel cum novam fingit. ut de hereticis capitulo. excommunicamur. et capitulo. ad abolendum quod intelligendum est secundum per. de papa. in. iiii. dist. xviij. si in aliquo actu exteriori suum delictum manifestauerit. alias pro solo actu interiori. quo tamen solo. homo est perfectus hereticus non incurrit.

Secundus casus. cum quis est credens hereticorum id est qui habet fidem hereticorum implicitam. vel explicitam reputans eos bonos. et habere bonam fidem. hi enim dicuntur credentes hereticorum dicunt. per. papa.

Tercius qui defendit hereticos seu defensor est hereticorum. verbo scilicet aut facto. Quartus qui est fautor hereticorum. Dicuntur autem fautores hereticorum tripliciter. Uno modo sola obmissione. sicut illi qui publicam potestate fungerentur. eo ipso fauent hereticis quod non fauent inquisitoribus consilio. et auxilio contra illos. private vero persone. que nolunt indicare sed celant.

Alia fautoria est verbi excusando. sicut dicendo. isti homines non sunt tales quales dicuntur. et huiusmodi. pro que simplices inducuntur ad amorem ipsorum. et in odium inquisitorum. Tercia fautoria est facti. si quis alimoniam mittat vel liberet. et huiusmodi.

Nunc qui est receptator hereticorum. qui scilicet semel recipiunt. premissi omnes excommunicati sunt per. c. ubi supra. Et quia in multis alijs casibus quis in heresim incidit. presertim in duobus noviter determinatis. Idcirco de eis sic de alijs iudicandum.

De hereticis v. c. 29

est. vnus ponitur in cle. de summa trini. c. vno. porro videli-
cet qui pertinaciter assereret. qd aia rationalis non sit forma
corporis humani. iudicatur hereticus. Alius ponitur ibidem
in cle. de usuris ex graui in fi. contra eum qui pertinaciter asse-
reret usuras recipere non esse peccatum. qui etiam iudicatur
hereticus. Ergo in ambobus excommunicatio incurritur. et in
fautoribus et. ut in precedentibus.

Secundus casus princi-
palis est de sepelientibus hereticos et eorum fautores. de qui-
bus. de hereticis capitulo. quicunque. lib. vi. includens etiam
quosque particulares articulos. nam sicut ibidem dicitur. Quis-
cunque hereticos credentes receptatores. defensores vel fau-
tores eorum scienter presumserunt ecclesiastice tradere sepul-
ture. usque ad satisfactionem ydoneam excommunicationi se no-
uerint subiacere. nec absolutiois beneficiū mereantur. nisi
proprijs manibus publice extumulerint. et precipiant huiusmodi cor-
pora damnatorum. et locus ille perpetua careat sepultura.

Tercius principalis ponitur de hereticis. ut inquisitionis. lib.
vi. et sunt. ix. **Primus** est contra vniuersas seculi potestates
dominos temporales. ac prouinciarum. terrarum. ciuitatum. aliorumque lo-
corum rectores. quibuscunque dignitatibus vel officiis vel nomi-
nibus censcantur. et eorundem baiulos seu officiales. qui dyo-
cesanis episcopis. vel inquisitoribus heretice prauitatis non
paruerint. in hereticorum credentium receptatorum fautorum.
et defensorum eorum inuestigatione captione ac custodia dili-
gentius ab eis fuerint requisiti. **Secundus** si prefatas
personas pestiferas in potestatem vel carcerem episcoporum
seu inquisitorum. vel ad locum de quo ipsi mandauerunt.
vel aliquis ex eisdem infra eorundem dominorum potestatum.
vel rectorum districtum non duxerint vel duci fecerint sine
mora postquam fuerint requisiti. **Tercius** si de heresi a dyo-
cesano episcopo vel inquisitori seu inquisitoribus eodem
natis prefatis. domini temporales siue rectores seu offici-
ales eorum. sibi relictos statim non receperint. et immediate
animaduersione debita non punierint. **Quartus** contra eos

de sepelientibus
hereticos et eorum fautores

dominos et potestates rectores. eorumque officiales. si de cri-
 mine heresis cum mere sit ecclesiasticum cognouerint vel
 4 indicauerint. Quintus si captos p eodem crimine absque di-
 6 ctorum episcoporum seu inquisitorum aut saltem alterius eorum
 dem licencia vel mandato a carcere liberauerint. Sextus si
 excusationem sibi p huiusmodi crimine a dyocesano seu inquisito-
 ribus. vel inquisitorie iurisdictione prompte p ut ad suum spectat
 1 officium non adimpleuerint. Septimus si dyocesani aut in-
 8 quisorum iudicium sententiarum seu processum. directe vel in dire-
 ctum impedierint. Octauus si prefato fidei negotio dyoce-
 sano episcopo vel inquisitoribus incumbenti se opponere pre-
 9 sumperint. vel ipsum aliquatenus impedire. Nonus contra
 illos qui scienter dederint auxilium consilium vel fauorem.
 10 Predicti enim omnes ipso iure sunt excommunicati. Decimus
 secundum summam summarum ponitur ibidem. capitulo statuta-
 lib. vi. videlicet. Quicumque post inhibitionem sibi factam pre-
 ter licentiam inquisitoris seu ordinarii patefecerit deposi-
 tionem testium predictorum. super heretica prauitate nisi imine-
 ret periculum publicacionis. Quartus principalis est eti-
 am de inquisitoribus. et eorum officio. in cle. de hereticis. ca.
 1. continens tres casus. et sunt omnes pape reservati. ubi sic
 dicitur de inquisitoris officio et inquisitoribus. Qui si odij
 gracie vel amoris lucri. aut comodi temporalis obtentu co-
 tra iustitiam. et conscientiam suam inquisitores videlicet vel eorum
 substituti obmiserint contra quem procedere. ubi fuerit
 procedendum super huiusmodi prauitate. Ecce unum casum (autem
 obtentu eodem prauitatem eandem. Ecce secundum vel im-
 pedimentum officij sui alicui imponendo cum super hoc quo-
 modo presumperit verare. Ecce terciu. Episcopus aut su-
 perior suspensionis ab officio per triemius. Alij vero excom-
 municationis sententiam eo ipso incurant. Dicit tamen. ioh-
 an. super verbo obtentu ubi ergo non per alterum predictorum.
 sed forte timore. vel propter vitandum scandalum hoc obmie-
 teret non est locus pene. Quintus principalis ponitur

9. inquisitoribus
 et eorum officio

ibi dicitur. c. ij. ⁊ est duplex. Prim⁹ contra inquisitores qui
p̄textu officij inq̄sitōis q̄busuis mōis illicitis a b aliq̄bo pe
cuniā extorquēt. Sed⁹s cont̄ eosdem. q̄ sciēnt̄ attēptant
ecclesiāz bona ob clericor̄ delictūz p̄dicti occasione offi
cij fisco etiam ecclesie applicare. **Sextus** casus p̄ncipa
lis est cont̄ scismaticos. ⁊ cōp̄hendit tres. Primus qui
scisma de ra ecclesiam romanāz. Secund⁹ cont̄ adherētes
eisdem. sunt em̄z om̄es ex cōmūicati. vij. q. j. Nouacianus
ext̄ e. ti. ad suscitādos. Terci⁹ cōtra illos. qui vtunt̄ sciē
ter ordinatōnibus. ⁊ alienatōnibus a scismaticib⁹ factis cū
hoc eis adherere. ⁊ fauere videantur. ut sic intelligat̄ il
lud extra de scisma. c. j. Quicūqz retinuerit. res ecclesiāz
stias p̄ scismaticos. seu p̄ laicos alienatas nec eas ecclesie
restituērit absqz onere. ext̄ de scisma. c. j. **Septimus**
p̄ncipalis est cōtra saracenos triplex. Primus qui cont̄
cristum. vel populum cristianum. saracenis arma. ferrum
vel ligamina deferunt galearum. seu quodcūqz subsidium.
consiliūz seu auxiliū eis p̄bens. seu cum eis mercemoria
faciens tempore guerre inter ipsos ⁊ nos cristianos. Se
cundus qui galeas eis vendunt et naues. Tercius qui in
piratis saracenor̄ nauibus contra cristianos gubernatō
nis exerceant officium. vel machinis. aut quibuscūqz alijs
aliquid eis impendunt consilium vel auxiliū. in dispen
dum terre sancte vel cristianor̄. extra de iudis ita quo
rundam. ⁊. c. ad liberandum. Item in cōstitutōnibus seu
extrafagantib⁹. Joh. xxij. Copiosus in m̄ia dom̄i⁹ dici
tur. Quod si quis arma. equos. ferrū. ligamina. victua
lia. et alia quecūqz p̄hibita. in alexandriam. vel ad terram
egypti. seu ad terram granate. ⁊ ad saracenos ibi existen
tes deferre. aut eis auxiliū cōsiliū. vel fauores directe glo
ria. ut a tali impugnatiōe desisteret. vel indirecte secrete
vel publice p̄stare p̄sūpserit ex cōmūicati⁹ est in ip̄o facto.
De casib⁹ ex cōmūicatiōis romanā curiam ⁊ papam con
cernentib⁹ p̄ncipaliter. Capitulū tercium.

2
Alius vero ecclesiam romanam curiam eius seu
papam tangentes sunt isti. Primus si quis
dicat romanam ecclesiam non esse caput. et ei tan-
quam capiti noluerit obedire. et sic dicat eam
non posse condere canones. talis est tanquam hereticus ipso
iure excommunicatus. xix. 8. nulli fas. Secundus prin-
cipalis habens tres. Primus est. si quis in papam electus.
a paucioribus quam a duabus partibus cardinalium presump-
serit. dissentire. et gerere se per papam. Secundus si quis de
tercie partis nominatione confusus. nomen sibi pape presump-
serit usurpare. Tercius qui talem in papam receperit. ex-
tra de elec. c. licet. xxij. di. c. in nomine domini de quo ple-
nus extra de elec. c. licet. 8. Si quis autem. Tercius prin-
cipalis qui papatu vacante alicui de cardinalibus per facien-
da pape electione inclusis ut iuris est. scripturam vel nun-
tium miserint. aut cum ipso secreto locuti fuerint. vel cum
tali cardinali sic incluso per electione loquens. nisi vocaretur
de consensu omnium cardinalium inibi presentium. extra de elec.
ubi periculum. 8. nulli. li. vi. Qui autem in isto casu recipit ex
eis litteram. videtur participare in crimine criminoso. et sic
excommunicatus perdit vocem. quousque a summo penitentiona-
rio. vel toto collegio absoluitur. dicit per papam. Quartus
principalis est contra dominos rectores officiales ciuita-
tis illius in qua electio romani pontificis imminet facien-
da et celebranda. si ea que de inclusione et artatione cardi-
naliu sunt per dominum papam Gregorium decimum statuta
plene ac inuiolabiliter sine dolo et fraude non fecerint ob-
seruari. vel si cardinales ultra quam statutum est presumpse-
rint artare. vel si fraudem in premissis vel circa predicta commi-
serint. extra de elec. c. ubi. 8. propterea. li. vi. Tales enim om-
nes in isto casu contenti sunt excommunicati. similiter qui in se-
quenti casu continentur. et ciuitas subiaceret ecclesiastico in-
terdicto. Quintus casus principalis ibidem. si super ta-
liter obseruandus statim audito summi pontificis obitu.

coram clero et populo ciuitatis illius. ad hoc specialiter
duocandis corporale non presterint iuramentum. Sex-
tus principalis est de bono regimine urbis. ad tuitionem li-
bertatis romane ecclesie. et est quadruplex. et omnes sunt pa-
pe reseruati. Primus est contra illos qui in senatores. capi-
taneum. patricium. aut rectores seu romane urbis regimine.
vel officium aliquem nominant. eligunt vel assumunt potentem
notabilis eminentie de roma. vel de strictu non existentem Se-
cundus qui contra huiusmodi nominatos. electos. vel assump-
tos. si tali nominationi vel electioni vel assumptioni assense-
rit. aut de seipso quomodolibet intromiserint. Tercius con-
tra obediens. et intendentes eisdem. Quartus contra dan-
tes ipsis nominatoribus. electoribus. assumptoribus. aut no-
minatis. electis vel assumptis. auxilium. consilium. vel fauo-
rem. publice vel occulte. Et sunt omnes quatuor casus pape
reseruati. Septimus casus principalis est contra illos cle-
ricos. qui sponte et scienter participant cum excommunicatis
a papa. recipiendo in diuinis officiis. et in eodem addit
suma sumarum. extra de sen. excom. significauit. Sed intel-
ligitur dicit. pe. pa. de excommunicatis nominatum. et de ele-
ricis qui eos recipiunt in suis officiis. secus forte de laicis
qui alias audirent missam cum eis. de hoc vide sequenti. c.
vij. et infra. c. vi. casu. xvij. Octauus principalis est
de falsariis. continens duos. Primus cum quis per se vel
per alium falsat litteras domini pape. cum fautoribus et defen-
soribus suis. Secundus cum quis scienter utitur litteris apo-
stolicis etiam ab alio falsificatis. extra de crimine fal. c. ad
falsarios. et. c. dura. Item quando casu ad eum littere false
perueniunt nisi infra. xx. dies. destruat vel resignet. non tra-
dendo tradenti. sed iusticie. tunc tamen est sibi destruere.
Qui autem utitur ignoranter falsis. nisi prius aptis illis vi-
deri fecit. per scientem habetur. ut ibidem in glosa dicit. Di-
cit autem hostien. sic. Hodie preceptum est quod in litteris domini pa-
pe. nec in magno. nec in modico audeat quis manum apponere.

etiam literam aliquam. vel punctum aliquem corrigendo ex
ceptis officialibus quibus hoc est commissum. aliquando manus
apponens. ex canone lato in curia ipso facto sententiam ex
communicacionis incurrit. que non potest citra sedem aposto
licam relaxari. Secus autem est de literis alijs. quibuscumque
etiam legati aut summi penitencionarij. Et multo magis de li
teris prelatorum. nisi quod qui dā in synodo excommunicant falsifican
tes litteras suas. et sic incurrit falsificantes infra dyotolum.

Notus principalis est de cardinalibus romane urbis. con
tinens tres casus. in primis duobus est papalis reservatio.
Primus est contra illum. qui sancte romane ecclesie cardinalē
hostiliter fuerit persecutus. vel percussit. aut cepit. vel man
dauit. aut socius fuerit facientis. Secundus contra illum
qui tale factum ratum habuerit. aut consilium dederit vel fauo
rem. aut postea receptauerit. vel defensauerit scienti huiusmodi
malefactorem. Tercius si princeps. consul. senator. vel alius
dominus siue rector secularium. qui non facit penas legales.
seu ipsam constitutionem obseruari. contra tales infra menses
postquam huiusmodi delictum peruenit ad eorum noticiam. excommunicatur de
penis. c. felix li. vi.

De casibus clericorum et emunitate ecclesiasticam tangentibus. ca. iiii.

Angentes autem clericorum principaliter. et emunitatem
ecclesiasticam sunt isti. Primus est de violentan
tibus clericos vel religiosos. et est multiplex. Primus si quis in clericum. vel personas reli
giosam manum iniecerit violentas vel temerarias. xvij. q. iiii.
Si quis suadente dyabolo extra de sen. ex. c. parochianos
et c. contingit. et est pape reservatus. Si lesio sit enormis.
iniuria. Est autem enormis. quando ad mutilationem mem
bri seu ad effusionem sanguinis. seu per vulnus illatum percus
sus fuerit. aut si in episcopum. abbatem propriam manum violenta
iniecta sit. extra de sen. ex. cum illorum. Dicit enim specula
tor de officiis. lega. v. lxxviii. papa solus absoluit occisores
clericorum. vel si alias lesio sit enormis. In leui autem episcopus

et in gratia legatus. ac in maiori secundum suum privilegium
habet tamen ille casus multas exceptiones. Secundus cum
quis potest defendere clericum a violenta manu iniectione
et non defendit. quod quodammodo intelligi debeat illud quod no-
tat. e. ti. q. n. Unde casus ille intelligitur de illo. qui ex
officio tenetur a violentis defendere. et non facit cum possit.
vel de illo qui non prohibet. quando propter se illud fit vel eius
nomine. vel qui solo verbo posset impedire et vult. compla-
cens sibi in illo malo. Tercius qui nec manum inicit. nec
in hoc consentit. ipsum tamen clericum captum vel inuitum
detinet. ponendo ei custodes. vel intra domum aliquam reclu-
dendo vel includendo de. sen. ex. e. ti. nuper. Quartus de illo
qui per se non peccat vel detinet. sed mandat hoc fieri. et
per alium fieri facit. e. ti. mulieres. Quintus est de illo. qui ut
clericus verberat vel detineat causam prestat consilium vel iu-
uamen. ut probatur de homicidio sicut dignum. et notat de
sen. ex. mulieres. Sextus de illo. qui non mandat vel fa-
cit iniectionem. tamen suo nomine factam. et post factam ra-
tam habet. ut eadem e. ti. cum quis. Secundus principalis
secundum summam summarum est duplex. Primus abstrahens
aliquem violentem de ecclesia ad eam fugientem. xvij. q. iij. diffiniunt et c. sequenti. Secundus grecus rebapti-
zans scienter baptizatum a latino. vel lauans altare tanquam
maculatum. in quo latini celebrant. ex. de bapt. c. vlti. de iure enim ecclesia grecorum. subiecta est romane ecclesie
xxiij. q. i. rogamus. Tercius principalis secundum eandem
summam. auferentes oblationes de altari. qui dem tamen di-
cunt quod sunt excommunicandi. x. q. i. sanctorum et c. sequenti
et c. quia sacerdotes. Quartus principalis habet quatuor
casus. Primus contra etiam exemptos. qui cum scienter
in casibus non premissis. defunctos sepeliunt in cimiterio tem-
pore interdicti. Ecce primum. vel qui scienter sepeliunt ex-
communicatos publice. Ecce secundum. vel qui sepeliunt
nominatim interdictos. Ecce tertium. vel manifeste usurarios

Ecce quartus. vel ipso facto excommunicatione incurrat a qua non absoluent nisi prius ad arbitrium dyothetani episcopi satisfactionem operante exhibuerint eis. quibus premissa fuit iniuria irrogata. non obstante privilegio exemptionis quocumque in cle. de sepul. cos. Quintus principalis si super beneficio contra ipsius possessorem. qui triennio non possedit. in petitorio vel possessorio una diffinitiva fertur in curia. etiam si nulla fore dicatur ipsius beneficii sequestratio per loci ordinarium fieri debet. quoniam impediens vel sequestrans fructus occupans. communicatus est in cle. de sequestr. pos. et fruct. Sextus principalis tangit. tam religiosos quam clericos. Primus est contra religiosas personas exeuntes ad audiendum leges vel phisicam. nisi ad claustrum redierint infra duorum mensium spacium. Secundus contra archidiaconos. decanos. plebanos. ipsos et alios clericos personatus habentes. necnon presbiteros. nisi a legibus vel phisica audiendum infra spacium destiterint super dictum. Isti duo casus implicat multas personas. quia omnes religiosi professos. Secundo omnes clericos in dignitate ecclesiastica constitutos. etiam si non sint sacerdotes. nec curam animarum habeant. Tercio omnes sacerdotes cuiuscumque status. Quarto plebanos qui habent curam animarum. Quare collegium etiam si non sint sacerdotes qui exeunt ad audiendum leges vel phisicam. nisi infra duos menses resipiscant. non autem simplices curatos. non sacerdotes includit. si autem in camera secrete audierint. quia contra mentem facerent. incidere. Unde et qui etiam sic audire volunt. a papa hoc impetrent. et idem. si enim per se principaliter ibi studerent. c. super speculane cle. vel mo. secu. nego. seimisce. Septimus principaliter continet plures casus. Primus clericus carnaliter cognoscens concubinam suam publicam excommunicatam. pro eo quod ipsa non recedat ab illo clerico de cubitorio suo. extra de sen. ex. c. si concubine. Secundus continet multos est generalis. quod quicumque quis participat in crimine criminoso. propter suum crimine excommunicato.

de sen. ex. c. nuper ⁊ si deubine. sed hic diuersa diuersoꝝ
est opinio in hoc. q̃ quidam dicūt intelligi de sentēcia ho=
minis non canonis. alij vero dicūt. q̃ intelligit de sentēcia
iuris non hominis. exigitur autē ut coopet illi crimen ppter
quod est sentēcia lata. Tercius dūicans scientē cum excō=
municato. qui cum p̃icipi b̃ est excōmunicat⁹. ext de sen.
ex. c. qd̃ in dubijs. §. vl̃. f. hodie p̃icipantes sūt nomina
tim monendi. anteqm̃ incurrant excōmunicatōem maioreꝝ.
extra. e. ti. cōstitutōnuz. li. vi. de his etiā duabz casibus
vide infra videlicet. c. vi. casu. xvij. ⁊ p̃cedenti. c. ca. vij.

Octau⁹ p̃ncipalis. grec⁹ ab ep̃o latino deputat⁹ tan
quam vicarius p̃p̃lo greco. ⁊ eidem ep̃o latino inobediens
extra. de offi. c. qm̃ in plerisqz. Nonus p̃ncipalis. ep̃s
ordīmans clericū alterius dyocēsan. absqz eius dyocēsan
licentia: tam ordīmans qm̃ ordīnat⁹ est excōmunicat⁹. vij
dis. si quis fuerit. ⁊. c. clericus. Decimus p̃ncipalis
contra eos qui p̃curant q̃ cōseruatoꝝ p̃uilegioꝝ suoz. se
scienter intermitte de alijs qm̃ de manifestis iniurijs et vi
olentijs. seu ad alia que iudiciale m̃daginē exigunt.
suam extēderint potestātē. extra de offi. de le. c. hac cōstitu=
tōne. §. ut autē. li. vi. hanc cōstitutōem dicit p̃. pa. habēt
timere vel pauere scolares. parisi. qui sepe p̃uilegijs ab
utunt⁹. hoc autē non habet locū in illo qui tantū est cōser=
uator. sed iudex in non manifestis. Undecimus p̃ncipa
lis est de sacrilegijs duplex. Prim⁹ cont̃ mēdiarios ec=
clesiaz. Secundus contra effractoꝝ ecclīaz. ⁊ in vtro
qz casu incidit quis in excōmunicatōem. Sz si fuerint de=
nūciati seu publicati p̃ solum papaz absoluūtur. extra de
sen. ex. tua ⁊. c. cōquesti. Dicit⁹ autem dicit. p̃. pa. incen
diari⁹ qui dolo malo hoc facit. non qui p̃ culpam eaudela
cadente iacens in ecclīa ipsaz incendit. non autē alias incen
diari⁹ nisi loci sacri incidit. Qui autē in guerzīs monaste=
ria vel ecclesias succendunt. non euadunt nisi in castelli
essent. et inde aduersarij iniustū guerraz facerent quāuis

hoc sit dubium. quia delictum persone non redundat in damnum ecclesie. Qui autem ecclesias et monasteria demoliti sunt timore hostium. ne per illa sibi nocerent non excusantur. similiter effractor si frangit aliquid quod sit ecclesie. ut altare crucem et huiusmodi. nam et si archam plenam depositis ibi frangat. et si asportet non incidit in istam sententiam. quia non frangit nec incendit ecclesiam sed in ecclesia. secus si oblationes de altari recipit. de quo super habes in tercio casu. Duo decimus principalis est contra scolares vel magistros bonomenses quorum qui adducit domum ante tempus finis locationis quam in habitat. vel hospitem alloquens iniquissimo irrequisito. dicit glossa. quod non est extendendum ad scolares aliarum civitatum. de locato et adduc. c. j. quod dicitur. Tredecimus principalis. doctor vel magister qui scienter legerit leges vel philosophiam alicui religioso. habitu suo dimisso. aut in scholis suis presumpserit retinere. extra. ne clericus vel monachus. c. ut periculosa. li. vi. Decimus quartus principalis. persona ecclesiastica inferior episcopo. locans domum alicui alienigene ut ibidem publice usuram exerceat. aut alias huiusmodi usurarius habitare permittat in terris suis. extra de usuris. c. usurarius. li. vi. Continet ergo tres casus secundum per. pa. Primus est contra personas ecclesiasticas episcopis inferiores. que alienigenas et alias non omnimodos de terris eorum publice pecuniam fenebre exercentes vel exercere volentes. ad hoc domos in terris suis adducere vel adductas habere. aut alias habitare permittunt. Secundus est contra illos. qui ad fenus exercendum usurarios manifestos. de terris suis non expellunt. Tercius est contra illos. qui ad fenus exercendum domos illis locant. vel sub alio titulo quocumque concedunt. persona enim singularis excommunicationis. et universitas interdictionis sententiam incurrit. quam si per menses animo sustinuerit in durato tenet. Hic tamen intelligendum subdit per. pa. quod soli clerici inferiores episcopis incidunt. laici vero sunt excommunicandi. Item requiritur quod ille sit alienigena et publicus usurarius.

Decim^{us} quinu^{us} principalis. qui in ciuitate vel dyocesi
alteri^{us} vicarie siue p^{re}sulat^{us} officiū exequēdo se ingerit dē
formā decreti. de officiis ordinis q^{ui} in plerisq^{ue} raro h^{ab} casus
accidit. vñ si q^{ui}s inuito ep^{iscop}o ep^{iscop}alia vellet exercere. vel cru
cē ferre ext^{ra} p^{ro}uincia videt^{ur} incidere. Decim^{us} sext^{us} p^{ri}nci
pal^{is} est dē illos q^{ui} ad dirigēdas moniales in suis electōib^{us}
euocant^{ur} nisi ab his abstinēat ip^{si} sic vocati. p^{er} q^{ui} int^{er} eas su
per faciēdis electōib^{us} oriri possit discor^{dia}. ext^{ra} de elec. c.
in d^{ist}inctatib^{us} li. vj. Et dic^{it} p^{er}. pa. Nota q^{ui} in hūc casū inci
dit aduocat^{us}. q^{ui} amore lucri studet appellare dē canonice
electā. sec^{us} si bono cōsulat. Decim^{us} septim^{us} p^{ri}ncipalis
d^{ist}inct^{us} tres casus. Prim^{us} est dē illos q^{ui} cōstitutōes Nicolai
iiij. de v^{er}bor^{um} significatōe exijt li. vj. factā de intellectu ⁊ ex
positōe regule b^{ea}ti francisci f^{ra}m^{os}q^{ue} mⁱⁿor^{um} approbatōe aliē q^{ui}
g^{ra}maticalit^{er} exponēdo glosare p^{re}sūperint Joh^{ann}. an. dic^{it}. pu
t^o q^{ui} necesse sit iⁿ p^{re}dicatōib^{us} p^{re}cedere ⁊ m^{od}itōes seq^{ui}. Sed^{us}
etia^m doctores seu lectores q^{ui} docuerit in publico ex certa
scia ⁊ deliberate intellectu p^{re}uantes cōstitutōis ip^{si}us. Ter
ci^{us} dē faciētes omnium scripturas siue libellos. ac ex certa
scia ⁊ deliberatōe d^{et}erminātes in scolis. seu p^{re}dicātes dē ea
q^{ui} in cōstitutōe d^{et}erminēt^{ur} p^{re}dicta. Notādu^m t^{amen} q^{ui} iⁿ ch^{ar}. xxi.
in cōstitutōe Quia nōnunq^{ue} sentēcias ⁊ penas latas dē glo
satores Rico. iiij. Exijt q^{ui} semiat suspēdit vsq^{ue} ad aplice se
dis b^{en}edictū. p^{er} hui^{us} t^{amen} suspensionē nō int^{er}dit dare li
cenciāz docēdi. scribendi. d^{et}erminādi. p^{re}dicandi. aut p^{ro}ue lo
quēdi dē regulaz ip^{so}rum f^{ra}m^{os}q^{ue} mⁱⁿor^{um} publice vel occulte.
Decim^{us} octau^{us} p^{ri}ncipalis est in cōstitutōe Joh^{ann}. xxi. Su
scepti regimis talis. Si q^{ui}s de fructib^{us} b^{en}eficij de quo debē
tur p^{ri}mi anni vel alteri^{us} fruct^{us} fabrice vel eccl^{esi}e alicui. vel
p^{er}sone vltra portōes p^{er} d^{omi}nū Johannē papaz taxatā p^{er}cep
rit. ac illi ad quē p^{er}met non restituerit infra mēses cū effe
ctu. Si sit ep^{iscop}us vel supior ab ingressu eccl^{esi}e. ⁊ pontificali
bus est suspensus. Si autē capitulū vel vniū^{er}sitas vel col
legiūz sūt donec p^{re}dicta integralit^{er} restituerint interdicta.

Si vero singularis psona ecclesiastica vel mundana hoc fecerit. excommunicatiois sententia incurrat ipso facto. a quo nisi re-
stitutio premissa propter in mortis articulo nime absoluat.

Decimus non principalis duos habet. Primus si quis episcopus
vel super ad curiam romam palam vel occulte venerit. et absque li-
centia domini pape de curia recesserit. excommunicatus est ipso fa-
cto. Secundus si quis episcopus vel super apud sedem apostolicam latitantes sci-
ent receptauerit vel idem receptatores et aduentum illorum ofe-
stium domino pape vel alicui per quem habet ipsum ad eum crediderit de-
duci noticiam manifestare non curauerit excommunicatus est ipso fa-
cto. Isti duo casus habent in constitutionibus iohannis. xxj. Est
platorum. et c. et si doceat. Vicesimus casus principalis habet
ex decilio constitutionis confirmatus per martinum ibidem in bulla. multo
ante in his verba. ordinati symoniaci ab executione suorum ordinum
sunt eo ipso suspensi. Electiones autem postulationes confirmationes
et quousque promotiones symoniaci ecclesiarum. monasteriorum. dignitatum
personarum. officiorum et beneficiorum ecclesiasticorum quousque facite
nulle sunt ipso iure. nullumque per illas ius cuiusque acquiritur nec per
motum confirmari. aut promissi faciunt fructus suos. sed ad illorum re-
stitutionem tanquam inique oblatores percipientes tenentur. et dantes et
recipientes ipso facto sententia excommunicationis incurrunt. etiam
si pontificali aut cardinalatus prefulgeant dignitate. Vicesi-
mus primus habet ex decilio basiliensi. sessio. xij. Sic instruendi symoni-
aci electi scilicet in pontifices vel in abbates. et qui huiusmodi symoniaci
electionis principes fuerint etique eligentes et confirmati in horro-
re tanti criminis penam ipso facto excommunicationis incurrunt nec a ta-
li reatu et excommunicatione electi et confirmati absolui possunt. nisi
ecclesiis et dignitatibus ad quas turpiter assumpti sunt libere resigna-
verint. et ad eas obtinendas quas nephario ingressu adepti sunt
perpetuo reddantur inhabiles. De casibus tangentibus princi-
paliter religiosos et religiosas. Capitulum quintum.

hic
Nunc numerandi sunt casus qui tangunt reli-
giosos principaliter qui sunt isti. Primus principalis
est contra religiosos ordinum mendicantium

adimuentorꝝ post dēclīū gñale Innocenciꝝ. quorꝝ etiā re-
ligiones fuerūt p sedēz aplicaz cōfirmate. q̄ pꝑ dēclīū lug-
dunense dñi Gregorij. x. aliquē ad eorꝝ p̄fessionē admise-
rūt. aut de nouo domū. aut aliquē locuz aq̄suerūt. vel do-
mos seu loca q̄ hñt alienauerūt absq; sedis aplicę licēcia
spēali ext̄ d̄ reli. domi. c. religionū li. vi. Sedꝑ p̄ncipa-
lis duos cōmēs ext̄ ne cleri. ut p̄culosa li. vi. Primꝑ re-
ligiosus q̄ in scolis seu alibi temere h̄ituz sue religionis di-
mittit. ex h̄ pꝑ apostatātes a religiōe esse excomūicatos
ymo dīc p̄. pa. Si religiosus h̄ituz dimittit ex turpi cau-
sa. ut de nocte ad eundū ad lupanar incidit. secꝑ aut si ha-
bitū non dimittit. s; intꝑ abscondit ⁊ alio tegit ne agnosca-
tur. maxie si p̄p bonam causaz h̄ facit ut puta. qz cōtat ⁊
non vult agnosci cuiꝑ religiōis sit. duꝑ tñ sit h̄itꝑ religi-
osus. q̄ aut metu latronū dimittit non temē dimittit. nec
excusantꝑ qui h̄ituz mutāt in scolis ut religiosi non appa-
reant. q̄ aut iocosa leuitate dimittit ad horā ut currat vel
lapidē p̄iciat non incurrit. qz non est verisimile h̄ intendisse
cōditore canōis in q̄buseūq; m̄mucijs quē incidere in tales
laqueos. Sedus est cōtra religiosos q̄ accedūt ad queiꝝ
studia l̄raz. nisi a suo p̄lato cū cōsilio sui cōuentꝑ vel maio-
ris p̄tis eiusdē cōsiliꝝ eundi ad studiū licēcia p̄mitꝑ sit con-
cessa. qd̄ intelligendū est qñ vadit ad scolas ext̄ patam.
non autē de scolis eiusdē ville oportet cōuentū duocari. s; ab-
batis licēcia sufficit. Itē intelligitꝑ de illis q̄ actu residēt in
cōuentu. naz p̄ores q̄ sunt ext̄. de licēcia soliꝑ abbatis p̄nt
ire ad scolas. Terciꝑ p̄ncipalis cōmꝑ q̄tuor casus ⁊ in-
cis dē religiosi ḡuantes vel fraudātes decimas eccl̄iaz circa
cas debitas siue req̄siti p̄ illos quorꝝ m̄est non d̄sistūt in-
fra mensem vel de vsurpatis vel retentis infra duos mēses.
non fecerint emendaz. suspensi sūt ab officijs administra-
tōmibꝑ et beneficijs. et talia non habētes sūt excomūicati.
Vñ p̄mꝑ casus est qꝑ religiosi q̄ noualiū aut alias decimas
eccl̄ijs debitis. ad eos ex aliq̄ causa legitima non spectātes

appropriare sibi presumserint. aut exquisitis fraudibus
sive coloribus usurpare. Secundus seu qui aialibus familiarium et
pastorum suorum vel aliorum etiam aialia ipsa eorum gregibus immisce-
re. Tercius seu qui de aialibus que in fraudem ecclesiarum in pluribus
locis emunt emptas. que tradunt venditoribus vel alijs ab ipsis
tenenda. Quartus seu qui de terzis quas tradunt alijs excolendas
decimas solum ecclesijs non permiserit aut prohibuerit. nisi post
requiritur ut super dictum est de decimis. c. j. in cle. Quartus prin-
cipalis de statu clericorum. c. j. §. Quia vero. duo ponuntur. Primus ne
monachi aut regulares canonici ad ministraciones aliquas non habentes.
ad curias principum absque speciali prelatorum suorum licencia
se offerre presumant. quod si ut suis prelatibus et monasteriis dam-
num aliquod inferant ad dictas curias se offerre presumserint.
excommunicationis sententiarum eos incurrere volumus ipso facto di-
cit textus. Videntur ergo ad hanc excommunicationem incurrere duas
duo necessaria scilicet ut curiam intuerent. et quod causa dampnificandi mo-
nasterium vel prelatum ex solo igitur exitu claustrum ob hanc causam
non ligatur est. Secundus casus de monachis infra septimum mo-
nasterium. sine licencia abbatum suorum arma tenentes dicit textus.
dicit tamen iohannes. an. super verbo tenentes. veniens de foris ad clau-
strum cum armis non auctoritate tenendi nec tenens ex delatione ligari non
videtur et verbum eius effectum. Quintus principalis contra impe-
dientes visitatores monachalium in suis visitationibus per modos
dictos in cle. de statu clericorum. c. ij. in fine. nisi monachi resipiscant
glossa iohannes. an. puto quod necesse sit impedimentum precedere et mo-
nitores sequi. Sextus principalis de religiosis domini. c. j.
in cle. dicitur duos casus. Primus dicitur statum beginarum ac
excommunicationem illis sectantes vel de nouo assumptas. Secundus
excommunicationem religiosos dantes circa illud consilium auxilium vel
fauorem. Nota tamen quod per istam clementinam cum prius multe begine
essent nuncupate simpliciter non disputantes de summa tri-
nitate nec suspecte de heresi. quarum quedam communes do-
mos habentes simul habitabant in beginiis declarauit.
Iohannes. xxij. in extrauag. ad episcopum pisensem cum inueniuntur. tunc

de mulieribus. q̄ tales non sūt excomūicate nec molestande.
tuz qz inocentes cū nocētibus non sūt damnāde. tuz qz scan
dalū sequebat̄ de vxatōe talium q̄ fuerūt bone vite. tū eti
am qz caste sic viuebāt. Idēz determinat idē. ioh̄. xxij. in
alia exēuag. gñali ad omēs cui⁹ iniciū racō recta non pa
tit̄. Septim⁹ pñcipalis Joh̄. xxj. in sua exēuag. san
cta romana duplex est. Prim⁹ sic sonat. Stat⁹ oim illo
rū viroz. q̄ in aliquibus locis fricelli aut pegimi. siue fr̄es
de paupe vita seu bizochij. aut alijs nomib⁹ nūcupant̄. ⁊
hī tuz noue religiōis assumere. aggregatōes ⁊ ouenticula
facere. supiores sibi eligere. q̄s ministros seu custodes ⁊
gardianos. aut nomib⁹ alijs appellāt plurimos ad eoz
sectā recipe. loca etiā de nouo ostruē seu ostructa recipe.
in q̄b⁹ hī tant in oīū mendicare q̄si eoz secta foret vna de
religionib⁹ p sedēz aplicaz approbatis temere psumūt. fīn
gentes se regulā fr̄m mimoz ordīnuz q̄ sanct⁹ francisc⁹ in
stituit p̄fiteri. ⁊ ad līraz ofingūt obſuare quazq̄ sub obedi
entia gñali. vel puīcialiū ministroz ip̄i⁹ ordīnis non mo
rent̄. quoz etiā q̄daz se esse de tercio ordīne bti francisci
pmitteūz vocato asserētes. in quo tñ talis rit⁹ nullaten⁹
est ocessus p̄dictuz statū eoz sub velamīe talis nois lata
gūt palliare reuocat̄ pmit⁹ ⁊ phibet̄. euz non obstantib⁹
etiā q̄buscūqz. ⁊ ipsi nichilomī⁹ sūt excomūicati ip̄o fa
cto. Sedus omēs ep̄i ⁊ ali⁹ p̄lati. q̄ alieū ritū viuēdi et
hī tuz sup̄dictos p̄ter speciale mādātū sedis aplice ocessē
rūt sūt excomūicati ip̄o facto. Octau⁹ de p̄uilegijs
c. j. in cle. dīm⁹ sex oēs pape resuatos. Prim⁹ religiosi q̄
clericis aut laicis sac̄mentū vnctōis extreme ecce primū.
vel eukaristie ministrare. ecce s̄m. Mat̄mōia ⁊ solēmizāre
ecce tertiū. non hīta sup̄ his parrochialis p̄sbiteri licēcia
sp̄eali. aut q̄ excomūicatus a canone p̄terq̄ in casib⁹ a iure
exp̄ssis vel p p̄uilegia sedis aplice ocessis eis⁹ ecce q̄rtū
Vel a sentencijs p̄ statuta puīcialia aut s̄ynodalia p mul
gatis. ecce q̄ntuz. Seu a penā ⁊ a culpa absoluere quēq̄

p̄sumpserint. ecce sextū. Et notat ioh̄. an. sup̄ q̄nti casus
verbo a sentēcijs. puto inq̄t q̄ om̄ez sentēciāz includat ex-
cōmūcatōis suspensiōis vel interdicti. cui⁹ necāria sit ab-
solutō. Itē sup̄ p̄cedente v̄bo excōmūicato a canone dicit
ibidē. quocūqz etiāz a q̄ ep̄us vel sacerdos possz absolvere.
non tñ intelligit̄ de excōmūicato ab homie. qz non exp̄mit̄.
Ex q̄bo etiā p̄z septim⁹ casus videlicz. q̄ excōmūicati sunt
om̄es q̄s rite excōmūicat eoz sup̄ior aut iudex p̄ sua statu-
ta. sic etiāz excōmūicati sūt om̄es. q̄s eoz p̄lati aut iudi-
ces rite excōmūicant. Non⁹ p̄ncipalis in cle. de p̄mis
c. iij. cupiētes triplex. Prim⁹ de religiosis mēdicatibz ne
decimeps in aliq̄ ciuitate. castro. villa. seu loco quocūqz ad
habitandū domos vel loca quēcūqz de nouo recipe. seu hā-
tēn⁹ recepta imutare. vel ea venditōis pmutatōis. do-
natōis autē cui⁹uis alienatōis titulo in alios t̄nsferre p̄su-
māt. absqz licēcia sedis aplice sp̄ali. Secundus est c̄tra om-
nes religiosos. q̄ in s̄monibz vel alibi p̄ferūt aliq̄. ut rētra-
hāt a solutōe decimarz. Terci⁹ casus est. s̄. q̄ vero talis. scz
q̄ vero scz religiosi. p̄z posuerūt ofitētibz oficiēciā facere
de soluēdis hui⁹i decimis. ab oficio p̄dicatōis taz diu mā-
neant ipso facto suspensi. donec ofitētibz ip̄is. si h̄ ip̄sum
sibi dicendi comode facultatē habuerint. oficiam fecerint
eximēde excōmūicatōis incurfuri sentēciāz ip̄o facto. si p̄di-
care p̄sumpserint. p̄dicta negligētia ut p̄dicit̄ non pur-
gata. ad religiosos tñ monasteriorz vel eccl̄iaz decimas p̄ci-
pientii. h̄ non extendit̄. Prim⁹ p̄ncipalis est ibidē. c̄tra
nēs etiāz q̄tuor p̄ticulares. q̄ om̄es pape reseruāt. c̄tra
temerarios violatores ofitutōis illi⁹. q̄ religiosi ⁊ cleri-
cis seclariibz p̄hibet̄. ne aliq̄s ad v̄uendū. ecce p̄mum.
Iurandū. ecce s̄m. Vel fide interpolita. ecce terciū. Seu
alias p̄mittendum. ecce quartū inducant. ut sepulturam
ap̄d eoz eccl̄ias eligant. vel iāz electā v̄lteri⁹ imutent.
Undecim⁹ p̄ncipalis dēmet etiāz q̄tuor. de sen. ex. c. j.
in cle. qz religiosi etiā exempti violantes inēdictū p̄ sedez

apostolicaz. ecce p̄mu. Vel p̄ ordinaru loci. ecce secūdu
 Vel generalez cessationez diuinoz. factam per p̄uinciale
 oeilū. ecce terciū. Euz qui h̄c nosset seruata p̄ cathedra
 lem vel matricē eccl̄iaz loci. ecce q̄rtum. Excomūcant̄ ip̄
 so facto p̄ solā papaz absoluēdi. Duodecim? p̄ncipal̄
 p̄mit̄. e. ti. euz exeo. ⁊ est etiā papalis. q̄ fr̄es m̄iores si
 tpe interdicti recipiūt in suis eccl̄ijs ad d̄ma fr̄es vel sorores
 terciū ordinis. excomūicati sūt. glosa super verbo suis
 eccl̄ijs. dicit si in alijs eccl̄ijs hoc facerent cessat h̄c pena.
 posset t̄m locus h̄re alia pena d̄uis. Tredecim? p̄ncipa
 lis duplex est. Nam? si cuiuscūq; ordinis religiosus. ad
 p̄tes insinuas ad p̄dicandū se t̄nsferet infidelibz. absq;
 sui sup̄ioris licēcia. sibi p̄ ip̄ius patētes l̄ras ocellas. ex
 comūicat? est ip̄o facto. Sedus si ip̄e sup̄ior huiūdi licē
 ciaz p̄dicandi dederit scient̄. nisi viris litteratis exp̄tis et
 p̄uicis excomūicat? est ip̄o facto. ⁊ ambo casus pape re
 seruant̄. p̄ ostitutōem ioh̄. xxi. ad v̄m nuper. Decim?
 m? q̄rtus p̄ncipalis est duplex. scz taz de dantibz. q̄ de re
 cipiētibz aliqd p̄ religionis ingressu. ut in ext̄. va. vrbani
 q̄nti ne in v̄m eadē oīra religiosas quascūq; p̄sonas ne pa
 st? p̄rādia seu cenas. p̄cūias iocalia aut res alias. etiā ad
 eccl̄asticū. seu quēuis pui3 vsū aliuz deputata seu de putā
 da. directe vel in directe. p̄tere seu exigē q̄qnō p̄sumāt
 a p̄sonis volētibz intrare eoz religiones. in carūdez p̄sona
 rū receptōne ante vel p̄ istā. s; eas poci? euz oīmōda pu
 ritate recipiāt in victu ⁊ vestitu. sic alias p̄sonas suoz mo
 nasterioz. ⁊ sincera caritate p̄tractēt. illa dūt axat. q̄ p̄so
 ne ingrediētes ip̄e pure ⁊ sponte ⁊ plēa libertate. oī pacti
 one cessāte dare vel cfferre mōasterijs eccl̄ijs ⁊ locis huiūdi
 voluerūt. euz gr̄axactōe licite recepturi. Qui ei sec? ege
 rint si sint singl̄ares p̄sone. excomūicatōez pape incurrūt
 si collegia suspendunt̄. ita sonat extrauagans p̄dicta.
 De calibus tangentibus pene oīnem statum ⁊ specialiter
 seculares.

Capitulum sextum. ⁊
 vlt. p̄c. p̄t. h̄. libelli

Ultimo de casibus qui tangunt omnem prestatum. Specialiter tamen secularibus tractandum est qui sunt isti. Primus principalis est ex de rapto. excommunicamur. duos continet. Primus contra illos qui christianos per negotiationem. vel ob aliis honestis causis nauigantes capere. aut rebus suis spoliare presumunt. Secundus est contra illos qui christianos naufragium patientes spoliant rebus suis. et notat per. pa. q. in primo casu de hic honestis causis. propter piratas. et illos qui saracenis aliqua prohibita portant et qui alias in mari iniusta bella ducunt. alii vero predones non sunt excommunicati. igitur principes qui accipiunt bona naufragiorum excusari non possunt. cum sit contra omnes equitatem etiam naturalibus. addit autem in littera ubi super ad casus. nisi ablata reddiderint post amonitiones. vel postquam fuerint in mora. cum possint restituere et non restituerunt. Secundus principalis habet duos casus. Primus est introductus contra prelatos consules et rectores et alios officiales. laicos civitatum et aliorum locorum angarias et ex actiones indebitas. ecclesiis sacerdotibus et eorum possessionibus. et alia sua universa onera imponentes. siue fossa ta siue expeditioes. seu alia quolibet que agenda arbitrantur de bonis ecclesiarum clericorum et pauperum christi deputatis compleri fere cuncta volentes. Secundus contra illos qui superdictis primo successerint. nisi infra menses errores siue excessus predecessorum purgauerint. de emendatione ecclesie aduersus. §. fi. et. c. non minus.

Tercius principalis habet octo casus. Primus est contra illos qui de cetero statuta edita contra ecclesie libertates. nisi ea de capitulis siue ea de suis cartulariis vel aliis libris suis. infra duos menses deleuerunt. Secundus si ipsa suari fecerint quousque deleuerint. Tercius contra illos qui consuetudines contra libertates ecclesie introductas fecerint obsuari. Quartus contra illos qui talia statuta de cetero fecerint. Quintus contra illos qui talia statuta scripserint. Sextus contra illos. prelatos rectores et consiliarios locorum. per quos statuta et consuetudines de cetero edite fuerint vel fuere. qui cum scierent talia fieri et possent

phibere ⁊ non phibuerunt. Quis etiā non statuerint vel
fecerint obliuiri. Septim⁹ dicitur illos q̄ s̄m ea p̄sumpserit
iudicare. Octau⁹ dicitur illos q̄ scribere in publica forma p̄
sumpserint iudicata. ext̄ de sen. ext̄. c. nouerit fr̄mitas tuā
om̄ia intelligūtur dic̄ p̄. pa. ibi videt̄ esse dicitur eccl̄asticā li
bertatē. q̄ rustici statuerūt. q̄ null⁹ offerat nisi in magnis
festis. aut nisi t̄m. aut q̄ sup̄ mortuū non sit talis pannus
vel tot cerei. vel q̄ dicitur curatuz oēs d̄tribuant ad iuuān
dus dicitur ipsū in casu turpit̄ ⁊ hūiōi. q̄ libertas eccl̄ie est
h̄re oblatōnes ⁊ liberas sepulturas. si autē illi de aliq̄ vno
ḡne ordinant q̄ sepeliant̄ alicubi. ⁊ cū hoc non sit statu
tuz ligans. ⁊ si est dicitur vnaz eccl̄iaz. est p̄ alia non vident̄
incidere. s̄ de panis p̄ciolis ⁊ mltitudīe candelaz. q̄ n̄ ci
ues phibent talia. ne pompis suis ḡuent se. dicūt alij q̄ li
citū est. dūmodo fiat p̄ bono oīū non libertatem eccl̄asticaz
volendo p̄ hoc ḡuare. Quart⁹ p̄ncipalis duos op̄rehē
dit. Prim⁹ dicitur illos q̄ s̄raz aplicaz impetratōes. aut ali
as ad for̄ eccl̄asticū recurrētes. sup̄ causis q̄ ad idēz for̄
de iure vel de aliq̄ cōsuetudīe p̄tinet. vel p̄ se vel p̄ aliū ad
desistendū. vel in foro seculari de q̄stionibz hūiōi litigandū
p̄ iudiciū eccl̄iaz. vel ip̄oz impetrantiū vel litigantiū. aut
volentiū litigare. aut p̄miquoz illoz seu rex illoz. q̄z
etiaz captōem vel modis alijs q̄buscūqz opulerint. vel cō
pelli fecerint seu p̄curauerint. seu p̄ se vel p̄ alios impēdie
runt. quo m̄m⁹ corā iudicibz eccl̄asticis seu de legatis. seu
ordinarijs querulātes. de causis p̄dictis possint libere iu
sticiāz obtinere. Secundus est dicitur illos. q̄ ad p̄dicta facien
da dederint cōsiliū auxiliū vel fauorem. vt de em̄iū. eccle.
qm̄ ut intellexim⁹ li. vj. vbi t̄n notat p̄. pa. si quis cōsult
amico suo pot̄ querere laicū corāz p̄posito. potestate. seu
maḡrociūū vbi statim p̄ p̄ssionez p̄sone vel scusā bonoz
habebit ius suū qm̄ corāz officiali. vbi eade cōsequit̄ ius
suū non incidit. licet ille p̄us velz corā eccl̄ia litigare. s̄ cui⁹
cōsilio aliq̄s inuit⁹ cogit̄ desiste in eccl̄ia litigare ille incidit

Quintus principalis est de emuni. eccle. c. eos qui li. vi. contra illos qui cumque obtinentes regale dominorum subditis suis interdicerent. ne prelati aut clericis seu personis ecclesiasticis quicquam vendant. aut emant aliquid ab eisdem. vel ne ipsis bladum molant. panem coquant aut alia obsequia eis exhibeant. non tamen ligat dicitur per. pa. nisi dominos et prelatos. Sextus principalis est contra illos qui ab ecclesiis et personis ecclesiasticis pro rebus suis propriis. quod non causa negociandi deferunt. vel deferri faciunt pedagias seu huiusmodi talia exigunt vel extorquent pro se vel aliorum suo nomine vel alieno. aut eos ad huiusmodi persolvenda compellunt. contraria consuetudine non obstant. et debet episcopus loci publicare ipsorum excommunicationem. vel a suis subditis facere publicari. donec sic exacta restitueret. et de transgressione huiusmodi satisfecerit competentem. extra de censu. c. quazque li. vi. §. qui vero. nec excusant dicitur per. pa. qui a tempore a quo non extat memoria clericos pedaginat. quod de antiquis pedagogis papa intelligit. non de novis. Septimus casus principalis continet duos. Primus quod laici qui quondam pro vim vel pro metu compellebant prelatos vel capitulum ecclesiarum seu alias personas ecclesiasticas sibi submittere bona immobilia. vel iura ecclesiarum. absque consensu capituli. et licentia papae. nisi post competentem ammonitionem huiusmodi submissiones relaxent. Et qui de cetero prelatos. vel alias personas ecclesiasticas ad talia facienda compulerit. Secundus qui cumque pro submissione rite hactenus facta. aliquid usurpat ultra id quod ex contractu licito permittitur. nisi legitime monitus ab huiusmodi usurpatione destiterit. restituendo etiam quod taliter usurpavit. extra de rebus eccle. non ali. 7c. c. hoc consultiissimo. §. laici. li. vi. Octavus principalis habet duos. Primus est contra illos qui regalia custodiam vel guardiam advocatōnis sue. seu defensionis titulum in ecclesiis. monasteriis seu alijs prius locis de novo usurpare conantes. bona eorundem ecclesiarum. monasteriorum. seu priorum locorum vacantium usurpare presumunt. Secundus est contra clericos ecclesiarum. monachos monasteriorum. et personas alias eorundem locorum. qui fieri hoc possunt. extra de elec. c.

generali li. vi. Non? pñcipalis cōtra illos qui clericos
vel qualibz alias psonas ecclīasticas. ad q̄s in aliq̄bo ecclīas
monastrijs. seu alijs pijs locis spectat electio vel cōsangui-
uineos eorūdez. aut ip̄oz ecclīas monasteria siue loca. bo-
nis suis p se vel p alios spoliāda. seu alias iniuste psequēdo
g̃uare p̄sumpserit. p eo q̄ illi rogati seu alias inducti. eū
p quo rogabant seu inducebant eligere noluerūt. ext̄ de
elec. sciāt cūcti li. vi. Decim? pñcipalis cōtinet tres
casus. Prim? cōtra illos qui quēpiā xpianoz p allimos
interfici fecerint. Secus cōtra illos qui h̄ fieri mādauē-
runt. etiā si mors non sequat̄ inde. Terc? cōtra illos q̄ allimos
receptāt defendūt vel occultāt. ext̄ de homicidi. c. .
p hūam li. vi. Undecim? pñcipal' h̄z duos casus. Pri-
m? cōtra illos q̄ rep̄sallias seu pignoratōnes. vbi alijs p
alio p̄grauat̄. cōtra psonas ecclīasticas cōcesserint seu bona
ip̄oz. Secus cōtra illos q̄ rep̄sallias a cōsuetudine q̄n po-
ci? ab vsu cōcessas ad illas idest ecclīasticas p rogauerint.
nisi p̄sumptōem huiōi reuocauerit infra menses a cōcessio-
nis seu extēsiōnis tpe cōputādūz ext̄ de iurij. c. . Ali p̄g-
noratōes li. vi. Duodecim? pñcipalis cōtinet duos Prim?
est cōtra illos q̄ p eo q̄ in reges. pñcipes. et barones. nobi-
les. baluos. seu mīstros quoscūqz alios v̄ quoscūqz excō-
municatōis suspensiois. seu interdicti sententia p̄mulgata
licenciā alienū dederint occidēdi. capien di. vel alias in p̄so-
nis seu bonis suis. vel suoz g̃uandi eos q̄ tales sententias
p̄tulerit. siue quoz sūt occasiōe plate. seu eas dē sentēcias
obseruantes. siue talr excōmūicatis excōmūicare volentes.
nisi licēciāz ip̄am re integra reuocauerint. vel si ad bonoz
captōem occasionez ip̄i? licencie sit p̄cessū. nisi ip̄a bona
infra octo dies restituerint. vel satisfactōem impēderint p
eis dē. Secus cōtra illos q̄ ausi fuerit licencia data v̄i. vel
aliquā d̄ p̄missōz cōmittere suo motu ext̄ de sen. ex. c. qui-
cūqz li. vi. Et sunt resuati pape isti duo casus. si q̄s stetit
in excōmūicātōne ista per duos menses. Tredecimus

principalis etmet duos. et ambo pape res uant. Primus
de pe. in cle. c. si quis. quibus pontifices iniuriose vel temere per
cusserit. aut cepit seu bānuerit vel hō mādauerit fieri. aut
facta ab alijs rata habuerit. vel socius in his fuerit facien
tis. aut consiliū in his dederit vel fauorē. seu sciens defensa
uerit eūdem. in illis casibus de predictis in quibus excommunicatōez
per iaz editos canones non subiret. Glosa sup verbo de predictis
ut in bāniente vel id mādante. vel id ratū hñte socio ac
ut sequit. Secundus ptas vero consilij. balui. scabini. ad
uocati. rectores. consules. et officiales ipsius. quocūqz noie
censeant in pmissis culpabiles existētes. oēs excommunica
tōez incurrit per papaz absoluendi. pterq in articulo mor
tis. in cle. de pe. c. j. Decimus quartus principalis etiaz pa
pe resuat. q dñi tpales q cogūt aliq in loco in dicto ce
lebrare dīna. vel q per precones faciūt. tūc ad illa audiēda
populū euacuari. vel phibēt ne publice excommunicati vel in
terdicti. sup hō per illos q missas celebrāt moniti ecclias exe
ant. vel ipi noitīm moniti nō exeūt. excommunicati sūt in cle.
de sen. ex. gūis. Decimus quintus principalis est in cle. ex
gūi de usuris omēs sex casus. nā dūitates et officiales fa
cientes. ecce primus. Dictātes. ecce secundus. Vel scribētes sta
tuta sup usuris soluēdis non repēdis vel restituēdis. ec
ce tercius. vel iudicātes secundum illa. ecce quartus. vel non delētes
illa si possent infra tres mēses. de libris dūitatus. ecce quin
tus. Vel illa suantes. ecce sextus excommunicati sūt. Istam
enī sentēciā incurrit. quicūqz dūitatus ipsaz ptates ca
pitanei. rectores. cōsules. iudices. consilij. aut alij quūis
officiales pmissa attēptātes. Decimus sextus principalis
etm sex in cle. de sangnitate et affi. c. vñco sex et mēs
mīmomū in gdu sangnitate. ecce primus. et affinitatis p
hibite. ecce secundus. vel cū momali. ecce tercius est excommu
nicatus. Idē ē de religiosis sic faciētibus. et de momalibus. ac de
clericis in sacris ordibz constitutis. ecce itē alij tres casus
et dic glosa. q hēc constitutō in exp̄ssis pmissis casibus tantus

locus h3 et ei9 pena. Vnde si quis detrahât euz habente ma-
ritû. vel cû iudea vel pagana. vel cognata spûalit̃ vel legali-
ter. vel dē impedimētû publice honestatis. nō est loc9 huic
pene. Decimusseptim9 p̃ncipal' est ostra illos iudices q̃
fraudent' facerēt ad causaz iueniendam noiari mlierez in
testē. ut eaz possit p̃sonalit̃ facilius visitare seu accedere.
vel ip̃am ad euz venire. casus h̃ ut dic̃ p̃. pa. raro omittit̃
pos̃s tñ omitti. si q̃s iudex h̃ f̃ingeret. ut ad mlieres sub
clausura morātes intraret. exē de iudi. c. mlieres li. vj:
Decimus octauus p̃ncipalis est. quicūqz cuiuscūqz status
vel g̃d9. etiam si p̃t̃ificali p̃fulgeat dignitate executor. seu
q̃uis ali9 fecerit corp9 defuncti hūanuz exēri. seu mēbra
tim diuidi. ad t̃nsferendū ossa de coctōe p̃pter sepulturaz
ut in exēuag. bonifa. viij. c. detestāde. Decim9 non9 p̃n-
cipalis casus. euz q̃s incidit in factū damnatū p̃ statutuz
homis factuz sub illa forma. ut q̃ ostra fecerit sit excōmū-
cat9 de sen. ex. a nobis. Vbi scienduz dic̃ p̃. pa. q̃ hic dē
sentēcia iuris. non papalis. s̃ ep̃alis aut synodalis aut cō-
cilij. vñ ille q̃ subest statuēti rōe sui delicti. incidit non ali9
et in loco vbi statuēs potuit statuere vel excōmūicare. euz
statutū d̃cilij liget bene in dyocesi suffraganeoz. h̃ etiā vi
de sup̃. c. iij. ca. vij. et c. iij. ca. vij. Vicesim9 p̃ncipalis
ostra illos q̃ absolutōez ab excōmūcatōis sentēcia. vel q̃m
cūqz reuocatōez ip̃ius. aut suspensiois aut int̃dicti. vi vel
metu p̃eurauerit. de his q̃ vi met9 w. ca. fi. absolutōis li
vj. hic casus dic̃ p̃. pa. intelligēdus est de metu cadēte in
ostantē viz stupri siue stat9 verbez atqz necis. siue h̃ sit
p̃ se vel p̃ alio. qz non distinguit̃. Vicesimus primus
ostmz duos de sen. ex. eos q̃ li. vj. et in cle. de p̃. c. si q̃s. s̃.
fi. et ambo aliqñ resuant' pape Prim9 dē illos a canone vel
homie excōmūicatos. q̃ p̃pter mortis piculū. aut impedi-
mentū legitimū ab alio q̃ ab eo a q̃ absolūdi fuerant. de
iure absoluunt' a sentēcia canonis si q̃s suadēte. ab ordiario
vel ab alio qui de iure non p̃t. si cessante postea periculo

vel impedimento huiusmodi. se illis a quibus cessantibus his ab-
solui debeant de iure contempserint. quod cito commode poterit se
pntare mandatum ipsius super illis pro quibus excommunicati fuerunt
recepturi et satisfacturi. pro ut iusticia suadebat. Et hoc est
casus papalis. si sententia papae resuabatur. episcopalis vero si
episcopo resuabat. Sedus est contra illos quibus cum a sede apostolica
vel legatis ipsius absolutiois beneficium a quibuscunque sententias
consequuntur iniungitur. ut ordinario suorum. vel aliorum quolibet
suscepturi penam ab eis se respectum repntet. et passis in
iuriis seu his quibus propter hoc obligati existunt. satisfactores ex-
hibeant oportente. si hoc cum primo commode poterit. non curave-
rint adimplere. tamen illi qui isti impetrant excommunicatiois sen-
tentias ipso facto relabuntur. et est sensus quod illi qui a sede apos-
tica vel legato absoluti fuerint. et eis mandatum est quod satisfac-
eant. vel alicui iudici se pntent. si illud non faciunt in hoc casu
absoluet ille qui potest et a priori et non alius. **Vicesimus secundus**
principalis ponitur per wilhelmum in spe. de officio legati. c. nunc ostendit
dum est. v. xxv. a sententia legati sui vel delegati. cuius iuris-
dictio expiravit. et cui nullus successit in officio sibi iniuncto
solus papa absoluit ex de offi. de le. prudentiaz. §. si vero
idez intelligendum est dicendum ibidem wilhelmum. de constitutoibus legato-
rum suorum ex quo legatio est finita. nec aliquis legato succedit.
cum in talibus nullus sit superior nisi papa. **Vicesimus tertius**
principalis. cum papa ante coronationem possit exercere officium
suum. ideo quod hac occasione impugnet litteras. excommunicatus est
ut in extuag. benedict. xi. quod incipit. quod nonnulli. **Vicesi-
mus quartus** principalis est in constitutione. iohannis. xxi. si frater et co-
episcopus. ubi habetur. quod si vacante imperio virtute cuiuscunque com-
missionis ab imperatore mortuo sibi facte. vel quocunque alio co-
lore. siue auctoritate bona imperii usurpaverit. vel iurisdicti-
onem exercuerit aut vicariam seu alterius cuius cuique nomen
officii sibi assumpsit. nisi de licentia papae specialiter. et omnes eis
ac omniarii eorum in talibus obediunt. aut prestantes sibi
in hoc auxilium. consilium. vel fauorem. sunt ipso facto excommunicati

et terre ipsorum. Glosa intellige hic terras vel loca ipsorum reputari. non ratione proprietatis tantum. sed superioritatis iuris dicto-
nalis ac loca et quolibet communitates. et vniuersitates ecclesias
stico supposite interdicto. Vicesimus quintus Johan.
xxi. in constitutione dierum crescente malicia principalis sic so-
nat. Si quis in puincia marchie. anthonitane romane ec-
clesie subiecta. rectorem vel alium ministrum siue officialem a sede
aplica deputatum. aut alicuius ipsorum vicarium vel iudicem oc-
ciderit inuasit offendit. vel alias male tractauerit. seu
ad hoc dederit auxilium consilium vel fauorem directe vel indire-
cte. publice vel occulte. inabilis ad beneficia vel officia sic
quecumque etiam et est excommunicatus ipso facto. et soli pape re-
seruat absolutio. alie pene graves insuper ibidem sunt fulminate.

Vicesimus sextus principalis omnes illi qui falsificant mone-
tas regis francie. vel aliam falsam monetam in regno francie
portant. excommunicati sunt ipso facto. et reseruat pape illi ab-
solutio per constitutionem ioh. xxi. per dies quatuordecim. Vicesimus sep-
timus principalis si quis demones inuocauerit. vel eorum auxili-
um postulauerit seu fecerit. aut pacta cum demonibus fecerit.
vel eis immolauerit. aut eos adorauerit. seu in eorum nomine
ymagines. annulos. speculum. fibulas. vel rem alias magice
ad ipsos demones alligandos constituerit. aut responsa ab
eis vel ab illis qui ab ipsis demonibus audierunt preierit. excom-
municatus est ipso facto. per constitutionem ioh. xxi. super illius spe-
culum Vicesimus octauus principalis si quis litteram aut sigilla
alicius cardinalis falsauerit. vel ab alio falsate usus sci-
enter fuerit eo ipso anathemate est innodatus. per constitutionem
Joh. xxi. impellit nos. Vicesimus nonus principalis. qui-
cumque legatos. aut etiam nuntios sedis aplice impedire pre-
sumpserint. excommunicati sunt ipso facto. ac regna terre et loca que
libet subiecta eis dem. taz diu sunt ecclesiastico supposita in-
terdicto. qui diu in huiusmodi contumacia duxerint persi-
stendum in constitutione Joh. xxi. Super gentes et regna etc.

Sequitur Secunda pars.

Quomodo confessor scilicet disponere debet ad eum qui sibi
confitebitur. et dantur desuper duodecim regule. Cap. primum.

Secunda pars nunc incipit de necessariis confessionem
comitantibus. in quo. ut confessor qui officium gerit
medici morbos animarum facilius sanare valeat. in
applicando sacramento penite septem capitula sequentia

incorporat. Primum quod ad confitentes bene disponendum se prepa-
rare debeat. Secundo. quod ab ipso confitente generaliter querere ha-
beat. Tercio quod licet vicia luxurie. de quibus magna vis est
a verecundia specialiter rimari valeat. Quarto quod circa fi-
nes confessionis reum corrigere deceat et informare. atque per quod con-
fessum esse contritum vel attritum nosse expediat. Quinto quod li-
ter penitentiam vel satisfactionem debite coniungat. Sexto quod
rite a peccatis et a sententiis absoluat. Septimo quod circa

infirmos caute se teneat. et de celatione confessionis. Quo ad
primam ante confessionem et circa eam exordium. xij. sequentes re-
gulas attribuit. Prima ut auctoritatem super confitentem ha-
beat. seu iurisdictionem is qui alienum vult confessionem audire.
puta papa. episcopi. plebani. vel ut sit penitentis episcopo rite si de or-
dine medicantium frater potest tamen subditus in octo casibus al-
terius quam proprio sacerdoti confiteri. vel alii quam qui prius fuit eius
sacerdos proprius. Primo quando proprius sacerdos est omnino
indiscretus et insensibilis. et ab eo est licentia petita licet non ob-
tenta. vel debet saltem a superiori proprii confessoris seu sacerdo-
tis licentia peti si haberi potest. Secundo quando parochianus
transiit domicilium suum. tunc iste est subditus illius sacer-
dotis ad cuius parochiam se transiit. Tercio quando quis
querit domicilium quo se conferat. quia sine domicilio est.
Quarto quando quis est vagabundus. Quinto si est in stu-
dio de licencia prelatorum suorum. Sexto si est peregrin-
us qui recipit peram et baculum a proprio sacerdote. aut
eius vicario. vel licentiam. vel si est mercator. aut viator.
et recipit licentiam a proprio sacerdote. secus autem si
peregrinus vel mercator vel viator prefata non fecerit.

12 regule

Septimo qñ scz vt sanct⁹ tho. dicit. subditus scit ppiū
sacerdotē esse hereticū. aut sollicitatorē ad malū. aut fra-
gilē quo ad pctm qđ qđ ofitet. aut ad reuelandū ofessio-
nem pñū. vel si pbabiliter estimat reuelator ofessiois. vel si
pctm de quo qđ ofiteri debz sit dē illū omīssū. In his enī
calibz ⁊ silibz in qbz pbabiliter timet pñtēs ex ofessioe fa-
cta/piculū sibi vel sacerdoti imminere. debz recurrē ad supiorē
⁊ ptere licenciaz alēi ofitēdi. quē si hēre non possit. idē iu-
dicū est qđ de illo q non hz copīā ofessoris. ymo pñt la-
ico in isto casu deberet ofiteri. et si nullū alienū hz sacerdo-
tez cōfiteat tūc pxiō/tacito eo de q est piculum. Octauo
qñ est in piculo mortis. ⁊ hz alienū qz tūc ille est pxius
quodāmo. **S**ecūda reglā. studeat mūd⁹ esse in oficia quī
purgādis aīabz inuigilat. spem qz sui laboris ⁊ circa alios
pficiēdi non in pxiā. s; in dīma vtute ponat. qz iuxta apo-
stolū. neq; q plantat. neq; q rigat aliqd est. s; q incremen-
tum dat de⁹. pconfiteat igit ofessor ⁊ crebro oret. put-
etia; corpali medico sapiēs ofulit. quatm⁹ de⁹ qui sanat
oēs infirmitates op⁹ dirigat. eiusq; vtute rebozet ⁊ cre-
scat. **T**ercia reglā caueat ne pēcipi tanter circa ofitētz
agat. ā in solo īnsursu puohitet. s; morositate pūgili oīa
plene examians ⁊ diiudicās non interrūpat etiā si pōt. vba
ofitētis. s; memoret dicta. ⁊ p⁹ mod qrat distīcte. vel si
memorie omē dare nō pōt caute saltē ⁊ pulcre d singlis in-
uestiget. mēorie qz ofitētis q dicēda ipse nēda v fuerit ea
diligēti repetitōe reponēs ifigat ⁊ ad ista tēp⁹ captz suffici-
ens qz eligibili⁹ ē vt dicē cancell. in suo tētatu d ofessionū
audiētia paucos audire oplete q mltos impfēe cū oficiāz
scrupul nō tā expēdire q ipēdire mallē inqt itaq; si curat⁹
eēz mltorū differre ofessioes p⁹ pasca. cē vbi qdā n redirz
q cec⁹ cecos seducēs dū p verē absolutis q nō rēe absolu-
ti se gererēt qd enī tēribili⁹ isto dei vbo p ezech. dicto. tu
inqt de⁹ fili hoīs spectatōrē dedi te domū isrl. audiens g
ex ore meo smonē annūciab eis ex me si me dicēte ad ipiū

impie morte morieris non fueris locutus. vt se custodiat
 impi⁹ a via sua. ipe impi⁹ in imq̃tate sua moriet⁹. sangnez
 aut ei⁹ de manu tua req̃raz. si aut anūctiāte te ad impiū vt
 a vijs suis dūtat⁹ non fuerit dūsus a via sua. ipe in imq̃ta
 te sua moriet⁹. porro tu aīaz tuā liberaſti. Quarta reglā
 expedit vt cōfessor obtineat p̃ posse a p̃lato subditoꝝ suā
 in casib⁹ reſuatis ptātez seu relaxatōez. p̃cipue nisi sint ca
 sus publici ⁊ scādaloſi. repiunt⁹ enī pauciſſimi vt idē dicit
 cancell⁹. q̃ non inciderint in aliquē talū casuuz q̃ dūit reſ
 uant⁹. ipsi vero cōfessi sciētes sciṑs non debere remitti de
 inceps ad altēꝝ vni libēti⁹ ⁊ cici⁹ oīa detegūt. cōfessor ve
 ro fili⁹ eos p̃sumit libēti⁹ inērogare d̃ singlis. plem⁹ q̃ sa
 nare ſil⁹ ⁊ ſemel iṑs absoluēdo cōfidit. q̃d enī aliud est in
 occultis de iudice ad iudicēz pemitētez remittē q̃ afflicto
 afflictōez addē. ⁊ certe plures in ſordib⁹ exiſtētes ampli⁹
 cauſaliē vel occasionaliē facē ⁊ deteri⁹ ſordes cere. Non ſic
 xp̃us vere fecit ſamaritano de q̃ ſic vaticinat⁹ ysa. calamuz
 q̃ſlatū non d̃teret. ⁊ lignū fumigās non extinguet. in veri
 tate educēz iudiciū. nō erit t̃ſtis nec turbulēt⁹. Quīnta
 reglā ſm hūbertū in libro ſuo de officiatoꝝ inſtrūctōib⁹
 in caplo de cōfeſſionū audiētia. Talē locū ad ſedēduz cap
 tet vt a multis videri q̃at. p̃ſtim qñ femias audiet. ⁊ vt a
 nullo audiri cōfeſſio valeat. in q̃ certe fame tā ſue q̃ cōfite
 tis ſubuenit. Eſt enī cōfessor angel⁹ dñi dei exercituū. vt
 dic̃ malachia. ⁊ d̃ cōfessore ac cōfiteꝝ xp̃s ait. q̃ facit verita
 tē venit ad lucē vt maifeſtent⁹ opa ei⁹ qz in deo facta ſūt.
 ſic etiā bt̃s Jerō. nepocianū inſormat. Dñes inq̃t ſuſpi
 tōnes. ⁊ quicq̃d p̃babiliē f̃ngi pōt ne f̃ngat⁹ a te deuīta.
 ab oī ſpē mala abſtine mādat apo⁹. P̃remitētes aut hāc
 reglāz ſuſpitiōi circa femias facillime ſubiacēt dic̃ ēte iob.
 Deul⁹ adulteri obſuat caligimē tñ vt dic̃ hūbert⁹ Si ali
 que magne p̃ſone viril⁹ ſex⁹ cōfiteri voluerint. de q̃bo cre
 dat cōfessor q̃ erubeſcāt in dñi adiutorio cōfeſſionū videri
 debet eos dūcere ad aliū locum magis ſecrētū ⁊ honeſtū.

Confessor = angel⁹ dñi

Sexta regula auditurus feminas caueat. ne dum earum
aīas ibi a vicinis purgat. ipse delectatōibz volūtarijs sordē
scat (non sit veld lūxiuū qđ alia lauādo turpescit. s; sit sic
man? q; alia tergēdo nitescit. itaq; se acceptatores psonarū
eē credat. qm pulcras aut iuues libēt? et cici? q; vetulas
in ofessioe auscultat. q; dē ymaginatōibz bonis et scis se p
actuet. Primus qđez cōsiderādo se eē debere dei angelū. et
dei tremētis in iudicio vicariū. deinde a verb; vel clauib; ad
feminarū oculis corpib; aīe pprie lumib; videat aīas solas feie
ad dei insigntas ymagiez leprosam seu sauciātam esse diris
demonū pētorū mortaliū vulnerib; vel saltē seu rugosā seu
scabiosas delictis venialib; qbz p xpī sangnez p sacmentuz
prie medēduz est. Crucē occulte ofessor p pollicez impin
gat pētori suo pprio aliqñtūlū p puritate tuenda. breuī
saltem dēū inuocet ptue oracūcula. et a vrbis sine nēitate
caueat dulcib; ab oīq; penit? ofabulatōe inutili. et sic so
lus dei honorē et aīe pprie. et aliene salutē querē firmit; apo
nat. nec tñ desperat si tēptat dūmō delectatōi carnis remi
tat; memor vbi xpī ad discipulos dicētis. Si mortifex qđ
biberint nō eos nocebit. s; pētes tollēt et. Sup q; beatus
grego. sacerdotes q; bonis suis exhortatōibz maliciā de cor
dib; alienis auferūt. s; pētes tollūt. et dū pestiferas p sua
siones audiūt. s; tñ ad opatōez prauā pēhūt. mortifex
est qđ bibunt s; non eos nocebit. Consulāt pari mō idēz in
suo pastoralī vbi sic dic. ffit plerūq; vt dū rectoris aī? ali
ena tēptamēta cognoscit/auditis tēptatōib; etiā ipse pul
sat; s; h; neq;quā pastori timēda sūt. qz tāto facili? a sua eri
pit q;to misericordi? aliena tēptatōe fatigat; cui? etiā rōez
maifestat scūs tbo. in. iiii. ita dicēs Dñs q; in sacmēto prie
dat; restaurat. si qua inclinatō ad pētm ex circūstanti co
gitatōne scilicet carnaliū necessario dictorū pueniat. vel in
ofitente vel in confessore. Septima regula. Confessor
vultuz confitentis maxime femine non respiciat ne ofitēs
erubescat. et ne a femina anim? vulneret spūalis cyrologi

ofessor nō pōt velut
lūxiuū . . .

qz iuxta illud abacuk. facies ei? vnt? vrens. vnde glosa
 sup illd Gen. vidit mlr lignū q? ess? delectabile visu. dic.
 Ne lubrica in cogitatōe vsem? non debem? inueneri qd nō
 liez deupisci. vt enī mūda mēs in cogitatōe fuet a lasciua
 voluptatis sue rephendi sūt oculi q̄si q̄daz raptōres a cul
 pa. Non enī eua lignū stigiss? nisi p̄us in caute inspexiss?
 Pensandū ḡ est q̄ntū ab illicitis debem? restringē. q̄ mor
 talr viuim? si mat? viuentiū p oculos ad mortē vnit.

Octaua reglā caueat sūmope ofessor. ne in p̄ncipio ofes
 siōis potissimē nec in ei? p̄secutōe sit tristis. auster? aut ri
 gid? maxie raro ofitētibz vel timidis vel simplicibz. mox
 enī claudet os p̄tōris obtriti. s; benign? et mitis sit more
 prudētis medici et affabilis. vñ anteq̄ q̄s ofiteri incipiat
 q̄ ofiteri nō est ofuet? multū puta verecūdis et siliibz. di
 cere pōt ad ofessiōez imptimētia. et si res ita exigīt querē
 de p̄ria sua et silia. q̄usq; ofiteri volēs audaciāz sumat dicē
 dī. qz q̄daz p̄sone ex verecūdia in p̄ncipio pdunt oēm me
 moriā de ofitēdis. spēalit? iuuēs et femie raro ofitētes. de
 inde pcedat ad doctrīnas alias q̄ sequunt? Ostēdit ista iste
 cui? vicē gerit ofessor xp̄us/q̄n ait. Non est op? valenti
 bz medic? s; male h̄ntibz. sic idē egit q̄ peccatēcz in ciuita
 te et publicanos nō abhorruūt. s; ad p̄nīaz veniūt inq̄t. nō
 venit vcare fili? homis iustos s; p̄tōres. Circa femias tñ
 dic hūbert? non multū imoret. nisi q̄ntū necitas ofessio
 nis exigīt ille vero q̄ p̄gute vcan? et q̄ frequēter volunt
 ofiteri t̄pēt ab hūiōi nimia. et q̄si frequētatōe inutill. et cer
 tū eis t̄p? assignet ad ofitēdū ext? qd t̄p? eas nō audiat
 nec in alijs collocutōibz frequētibz nūq̄ se exponat. sp̄q; po
 tē? duris v̄bis vtat? et rigidis q̄ molliibz. qz vt bonauētura
 venerabil? dic t̄lēs et eis siles femie nesciētes etiā se et sac̄do
 tes icrediblī inficiūt absq; iactura t̄pis q̄ incidūt cū p̄cio
 sissim t̄p? minimis pdūt. de p̄dicto v̄boz rigore xp̄s docuit
 q̄n mat? sue sanctissime ait. quid michi et tibi. et. nondum
 venit hora mea. Tamē p̄fatā benignitatē ad p̄tōres bñdaz

ofessor p̄tōr
 affabil
 laig?
 mit?
 a

miris auctoritatibus persuadet beatus dyonisi? in epistola ad dimo-
 philum allegando moysen viroque mitissimum. deinde mansuetissimum
 deum qui de sua natura est benignissimus christum pastorem qui relictis
 regibus in deserto ovem perditam lete portavit in buccis. dragmina
 decimam quasi ut sollicite Et filium prodigum patrem quem suscepit cum
 muneribus clementissime. Nonna regula est. perallet ofensor
 raro ofitetur et verecundis. quod malum vicium sit et fatuum celare
 peccata sciens in ofensione ex quo quis incurrit nova mala plurima.
 Nam talis novum peccatum incurrit perperis. quod christus maxime perse-
 cutus est in phariseis. meritum eius se ostendit innocentem qui nocens
 est. superbit quia videri vult bonus vel minus malus ubi non est. seip-
 sum fallit sacerdotem non decipit. quia nullum fructum ofensionis reci-
 pit. quia nulla est quod oportet omnino repetere. faciem enim inhonora-
 tur quod diuinitas et secundum meritum. seipsum fallit sacerdotem non deci-
 pit. prope quod melius esset non ofiteri quam ofensionem fingere. de quo per-
 dic. dominus dissipavit ossa eorum qui hominibus placere ofusi sunt quam
 spreuit eos deus. qui omnia locum habent in die iudicii. quoniam cum
 singula peccata non uni homini tantum sed toti mundo patebunt cum dam-
 natione perpetua. de hoc etiam veritas dicit. qui me in deo veritatem eru-
 erit coram hominibus hunc erubescet filius hominis cum venerit in mai-
 estate sua et gloria sanctorum. Decima regula est. poterit ofensor et
 dicere qui vult ofiteri fructus et utilitates quas de pura ofensione
 recipit si dolet de peccatis. et cavere intendit de futuris. Primo
 remissionem peccatorum omnium. iuxta illud per. dixi ofite. adu-
 me iniusti. m. d. et tu remi. impi. p. m. Secundo novam gratiam
 sacramentalem et virtutis gratiam. vel eius augmentum recipit per me-
 ritum passionis christi quod in sacris operatur. Tercio unioem dei cum
 anima recipiet novam vel maiorem est quam antea. quia tunc deus diligit
 et primo eius suadet per ofsequens ad ofitendum tale venit patrem fi-
 lii spiritus sanctus mansionem facturum. Quarto ornatum anime novum
 vel saltem dispositum aliquod bonum habet impunit. quia secundum per. Confes-
 et pul. tunc in conspectu eius quoniam scimonia et magnificentia talis est in seifi-
 catione dei. Quanto peccata inferni infinito tempore duratura per peccato
 mortali in pena finita sed duram quoniam quis dicitur ante ofensionem mutat

Confes

dicit ofitetur
 fructus ofensionis

vi sacramenti confessiois recipiēde. h̄ qñ actu q̄s confitetur prefata
ta finita pena vi sacramenti proportionata viribus confitētis effici
tur ⁊ minor. vñ in q̄libz confessioe indulgētia certa dat⁹ deo
nota q̄nta. ⁊ ideo si q̄s contrit⁹ post mortalia actu sacramentū
p̄nie recipit. ⁊ statim morit⁹ cici⁹ a purgatorio liberat⁹ q̄
in sibi p̄cise p̄ctis moriēs. q̄ contrit⁹ solo voto recipit sac
mentū. Sexto aptat vt q̄s rite recipe valeat ⁊ fructuose
alia sacramēta. scz eucharistie. olei sacri. m̄rimoniij. etia⁹ q̄ p̄
p̄ctm mortale suscipe non debz nisi p̄confessus. Septimo
iocūditatē scie parit ⁊ optimū remediū cōt mortē subita
taneā. nā q̄ confessus ē ⁊ contrit⁹. si in instanti morit⁹ oīno sal
uat⁹ licz p̄ ignē. ⁊ sic male non morit⁹. q̄ aut non contrit⁹ nec
confessus morit⁹. etiā si sic mille ānis viuet talr ⁊ morit⁹ ma
le morit⁹ et subitanie. qz damnād⁹ decederet. Undeci
ma regula est deuitet confessor acceptōm p̄sonaz q̄ est iniu
sticia. q̄ p̄sona p̄fert p̄sone pp̄t causā in debitā. vñ non hor
reat paupertatē. deformitatē. aut insipiaz. nec ecōtrario ac
ceptet diuitias. pulcritudinez aut sapiam. nisi forte maio
ris inde fruct⁹ ⁊ honoris apud deū sperare q̄s debeat que
p̄ncipalr querere debz iste q̄ iudex est aīaz. non autē fauo
rez lucrū aut amicitia. Quatis inqt xp̄us p̄mis confessoribz
accepistis. ḡtis date. ita dñs p̄ moysen clamat in deuē. au
dite ait illos ⁊ qd iustū est iudicate siue ciuis sit ille siue
p̄grin⁹ nulla erit distācia p̄sonaz. ita puum audiat⁹ ut
magñū. nec accipietis cuiusq̄ p̄sonā. qz iudiciū dei est. Et
itē non accipias p̄sonā nec munera. qz munera excecant
oculos sapientū. ⁊ mutāt v̄ba iustoz. Tentō ⁊ obſuatō
hui⁹ regule cordis ferrei hoīes at̄here solet recte sic ma
gnes ferū. Duodecīa regula si in ip̄a confessioe q̄tūcūq̄
enormia c̄mīa audire at̄ingat p̄ctōrez non despiciat. nec in
clementē iudicet. h̄ pacientē cuz passiōe audiat. exēplo b̄ti
ambrosii q̄ sibi audiēdo. tm̄ ex cōpassiōe flere cepit vt cō
fite⁹ secū lacrimari faceret sic etiā xp̄us v̄ginis fili⁹ ino
cētissim⁹ accusatōez luxuriose m̄lieris in adulterio deph̄se

tas diu tāq; patienter audiūt. quousq; vn? post reliquz
exiret q̄ etia; inqt vrm sine pctō est. p̄m? in eā lapidē mit
tat. grā enī dei est. Im̄ aug? . li. de v̄ginitate ⁊ dei dono est
deputandū | quicqd non fecisti qd peccādo facē potuisti .

Que cōfessor gñaliter a cōfite querere habet. et sunt sep
tem. ⁊ quomodo secūduz eadez eum informare debeat ⁊c.
vt infra.

Capitulum scdm.

Secūdo cōfessor videat q̄ ab ipso cōfite gñaliter
querere hēat ⁊ euz informare. Sunt enī septē
⁊ scdm eadē euz informare aliquñ agriūt iuxta
q̄litate psonaz. tñ pl? ⁊ mīn? p̄ut necessitas
docuerit. Primo q̄rat Im̄ Johā. friburgēsez in suo con
fessionali. q̄d diu non est cōfessus q̄ iaz vult cōfiteri ⁊ p̄us si
bi non est cōfessus. Si rñdet q̄ diu non ita q̄ discernē ne
scit int̄ pctā facta añ vltimā cōfessionē ⁊ ea q̄ fecit p̄mo
duz. tūc cōfessor iubeat cōfessionez gñalez facē de oībz ⁊ sin
gulis pctis. Si autē scit discernē int̄ ea q̄ ab vltima cōfessi
one p̄petruūt. sic non oportet iterare p̄us cōfessa nisi ellz
casus p̄pter quē iterare oportet p̄orez cōfessionez. Secdo
inq̄rat añ cōfites sit irretit? in aliq̄ casu in q̄ cōfessio necario
vel p̄babiliter est iterāda. quoz sūt q̄tuor vel q̄nq; . Primo
est qñ cōfessor p̄p̄e suaz culpaz non potuit absoluere vt qz
non fuit sacerdos. vel qz potuit in aliq̄bz s; non in oībz. et
in eis dē reuz ad supiorē non misit. qz sic adhuc ad supiorē
ire tenet p̄ absolutōe. nisi ignorātia cōfitemem excusaret
aliquñ. Secdo qñ cōfites p̄p̄e suaz culpā absolui non potuit
vt puta qz ex cōmūicat? erat nec cōfessor absoluit ab ex cō
mūicatōe. vel si conabat̄ h̄ facere tñ auctoritatē non hūit
null? enī a pctis Im̄ sanctū tho. absolui pōt ab ex cōmūi
catōe maiori non p̄absolut? . Terci? qñ q̄s sciēt ⁊ ex ve
recūdia ypocrisi vel sili ex causa pctm qd necario fuit cōfi
tendū celauit nisi postmoduz p̄ori cōfessori pri? cōfessa ali
qualiter saltem memoranti notabiliter fictionem suam cōfi
teret̄ expresse. et que non est confessus etiam explicitē .

et alia pñ? ofessa implicite. ofessione; tamē non diuū dīc
qñ euz maiori bō pētis supiores qñt. aut qñ bona fides sim
pliciu seu ignorātia excusat. aut vbi ofessor vel ofitēs scan
dalizaret p vt dēm est in pma regula in septimo casu pmi
capli. Quart? si pñiaz facere otēpsit vel obmisit. nec re
cordat de ea. multi tñ liez non sit tuci? dicūt. 7 p. de pa.
in. iij. q. tūc non est necesse ofiteri oia. nec etiāz fm qsdaz
tūc qñ ofitēs solū est otērit? vel non otērit? 7 tñ absolut?
debz tñ postea suā otēritōez ofiteri. Verūtāmē fict? dē vel
fictio in ofessione fit fm Cancell. qñ aliq̄s sciēt celat ali
qd aut in apposito peccādi pseuerat. aut scit 7 scire debz q a
tali non pōt absolui. 7 clē fict? iterare tenet ofessōez fm
pbabiliorē oppinonē. 7 ille est qñt? casus. debz tñ vt po
stea dicet. quilibz etiā non otērit? omia pētā ofiteri ppter
plura q sequunt. sili vt. dīc p. de pa. non oportz istū ofes
sionē iterare q non putauit aliqd esse pētū vel veniale qd
mortale fuit. 7 ideo non ofessus. qz de hō non hūit ofsciēciā
h. postea hz liez tuci? essz iterare. pterea q est. oblit? de ali
quo pētō in ofessione. non oportz q oia repetat postmod
siue pcedēri ofiteat siue nouo. h. obliuionē 7 oblitū solum
tenet ofiteri. qñ in pcedenti casu sit ignorātia iuris. et
in isto casu ignorātia facti. Tercio inq̄rat 7 laboret pser
tim circa iuues 7 puulos vt oportuitatez hēat ab eis faci
endi gñalē ofessionē. qz vt cancell. dīc vix aut nunq̄ inte
gre ofitent nisi forsan pōcti a tali ofessore q̄lis h. deseru
bit. ymo illd etiā essz vtile apd grādeuos rurales simpli
ces 7 fmias. 7 si non pōt leuēt induci. ad hō pñt ab eis fie
ri interrogatōes tales. Est ne tibi facta ofsciēcia de talibz
pētis. 7 de talibz 7 de tali etate. 7 de tali societate. ac soci
abz talibz. 7 fm rñsionē poterit aiaduētere ofessor si ple
na fuerit alias facta ofessio. et si non tūc inducat eaz pfi
cere. Quarto si inq̄rendo vel ofessōez otinuādo pēpit
ofitētez de aliq̄bz pētis non otēri vt fit sepe de amore car
nali. de odio fr̄no. de nolendo restituē vel sili. 7 pterea

¶ a pure confitendo vult petitor desistere hortetur ut oīno pure confiteatur de oībus non obstante sua duricia. qz licet absolutū tal' non debeat. ad mltā tñ valz tal' confessio p vt docet extra de pē. 7 re. qd quidē. valz inq ad mltā fm albtū m. iij. dis. xvij. Primo ad faciē grām obtinendū. qd qz saul non fecit Adaz 7 eua p? sua pētā maxie pūti sūt. Secdo qz est de gñe bonoz qd ad vtutes bilicat / puta ad hūilitatē 7 obediētāz. 7 sic alia opa bona exē grāz facta de gñe bonoz / irremunerata de? non relinqt. Tercio qz p h? p tanto pceptum ecclie soluit quo qz singlis annis confiteri tenet. 7 a debito confitendi deobligat. Quarto fm eūdez 7 tho. valz confessio talis. q? supueniente vera contritōe non est confessio talis de necessitate salutis iterūda. dūmō p? ea suā impnīaz confiteatur 7 absoluat. Quinto qrat confessor a confitētibz aliquibz vt xpurgare velint a criminibz oībz cito et velocit. si sic dicat q? se uiuet rñdendo veritatē purā. h? enī meli? 7 celeri? dicē cā cell. neq? fieri q? si ad interrogata veritatē plenā qz rñdeat nec mēciat ex hūilitate se omisisse q non cōmisit. nec ex recūdia q fecerit dicē obmittat. si autē dephendit velle mētiri 7 se celare ut sepe fit p discretū confessorē tales redarguantur vehementer 7 acriter. 7 opellantur venias statim querē ab huiōi mēdatō. qd p? q fecerit rursus blande moueant et leuēt nichil deinceps mentiri aut celare. si vero bis vel tertio mētiri fuerit poterūt remitti. 7 differri vsqz ad tp? alē mīitgēdo vt sibi meli? pūdeāt 7 sepe vt in alēā confessione apūte oīa dū putāt mēdacia pōra magis iputāda eis q ad mādūccia q ad maliciā Sexto notat wilh. glosator iij. q pñionari? non dz eē nimis scrupulosus si forte aliq de interrogatōibz istis / scz q ponunt a doctoribz p? occupatōnē aut p? obliuioē. aut p? simplicitatē obmittit. dū tñ non laboret crassa ignorācia vel supina. aut negligēcia dissoluta. vix enī deingit aut nunq q pñionari? qntūcūqz discret? obseruat oīa. scz de septē pētōz capitaliū 7 earz filiabz singlis. 7 de. viij. circūstācijs versus istū. Quis qd

vbi p q's quociens cur quō quando. ac de singulorū etiam
gñalū statibz. ac eorū p'p'is pētis mēroget. idcirco etiā
ōsolatorie dicē bonavēturā. non fiat explicita mērogaō m
si de istis de q'bz oibz manifestū est q' sūt pētā. vt sūt tñs-
gressiones p'ceptorū decalogi. omīssio septē mortaliū. abu-
sio q'nqz sensuū. de istis est oīno mērogañdū p' cōfessōrē qñ
videt cōfiteñtē negligētes aut ignorātes hēc ille dicē aut sic
hūbertus. pētōr saltez mērendū est de his q'nqz. de odio
vtrū aliqd odio hēat p'p'e factū vel dictū suū. de pētō lu-
xurie. de iniuriā p'ximi scilicet furto rapīna vel aliē illata in-
iuria. de mōbediētia vel p' fractōm p'rie vel non obsuatōm
solenpñitatū vel alio mō. ⁊ de pētis oris vt diuēns betra-
ctōibz maledictōibz p'ius cōsilijs. ista q'nqz saltez debz mēre-
re a pētōrē q' audit cōfessiones qñ p' occupatōez querē plu-
rā non pōt h' ille. tucior tñ via apta est in eccl'ia regula p'mi-
capli. **S**eptimo informet rudes cōfiteñtes si indigēt tūc
vel in cōfessōis p'ncipio q' ⁊ q't cōfiteri teneant. **P**rimo oīa
pētā mortalia q' in mēoria q's h'z. ⁊ q' sibi apparet esse talia
nec solū talia. s' etiā circūstancias pētōr in aliā spēz pēti
mortalis trahētes idest q' sūt dē spēale p'ceptū. ⁊ circūstan-
cias s'm q'sdaz aggruantes notabiliē. vt si subtraxit vel le-
sit multū ⁊ qñtū lesit. ymo etiā oīa q' dubitat p'babiliē an
sint mortalia. insup q'tas mortaliū ⁊ p'fatorū oīm. seu vi-
des si memorari pōt nec crimia detegat aliorū nōiando eos
vel signis certis notificādo. nisi forte pētā talia sint q' nul-
lōmō possint aliē apiri. vt si sōrozē vnicā male cognouerit
aut vir vxorē. aut in incestu cū m're. nisi sic dicat. ⁊ ap'd ta-
lez q' reuelatō dēat p'desse. non obesse eis q' detegunt quō
casu nichilom' magnā cautela requirit ad cōfiteñtē ⁊ cōfessō-
rē. ne zelo p'ficiēdi indiscretō fallant. qñ autē nōiatio seu
exp'ssio obesse possz. ⁊ circūstācia in aliā spēm t'hit. tūc de-
licēcia p'p'ij cōfessōris q'rat aliū. q' nec noscat p'sonā nec nō
feitur? sit verisiml. qz si tales cōfessōrē oīno h're non possz et
immet casus nēcitat'is. vt si se putat statim moritūz. tūc

dicat tñ. debz famaz pximi custodire qñtūz pōt. s̄ magis
debz suā oſciaz purgare. ⁊ si oſſor audit oſitēte noiare
vel notare psonā aliaz line necitate vbi maluz p̄ctm sequi
pōss̄ acrie rēphēdat ⁊ iubeat culpā istā oſiteri spēaliē ⁊ ca
uere in futurū. Ecce sex habes sm q̄ est oſitēduz vñ aug⁹.
⁊ ponit in. iiii. li. d. xvi. oſideret scz p̄ctōz q̄litate criminis
in loco in tpe in pſeuerantia in varietate pſone. sup q̄ ſeo. in
iii. diſ. xvi. saltē istas dico aggrauantes circūstācias necē
rio oſitēdas q̄ spēali p̄hibitōe idest p̄cepto p̄hibet vbi grā
alieni accipe ē illicitū s̄ spēali p̄hibitōe p̄hibet accipe d lo
co sacro. ⁊ ideo spēale p̄ctm sacrilegij p hāc circūstāciāz
oſtituit. si līr est illicitū non suā cognoscē s̄ si sit p̄pinq̄ spēa
li p̄hibitōe p̄hibet. ⁊ ideo spēale p̄ctm scz inceſt⁹ p hāc
circūstāciāz oſtituit. frequētia etiā non est dubiū est cir
cūstācia simplr ponēs ad p̄ctm. qz q̄libz vice nouū p̄ctm
omittit. ⁊ de si libz si līr hēat iudiciū. h̄ ſeo. ex q̄bz patz q
oſſor distīcte querē d̄z vel informare oſitēte. vt dicat
locū sacru si in eo notabile p̄ctm omisit. Itē psonā in gñe
non in spē euz q̄ notabiliē peccauit. vt si fuit momial' voti
ua in sacris p̄pinq̄ seu attmēns sibi euz q̄ luxuriat⁹ est ali
qs pat' aut m̄r aut si p̄cussit ⁊ sic de alijs. Itē t̄p⁹ sacru in
q̄ notabiliē peccauit. qz pl⁹ frāgit sm tñ. p̄ceptū d san
ctificatōe sabbati q̄ in dñi ca vel sili die mortalitē peccat. q̄
q̄ in arte mechaica tūc laborat Itē dicat q̄tā seu vicē p̄ctō
rū mortaliū certā si scit. si nescit dicat verisilr bona fide pu
ta cēcies vicēlies. aut circit p̄ut apparet. ⁊ hāc q̄taz pōt
discē oſſor ⁊ oſitēs excōtinuatōe p̄cti p annū vel p mē
scz vel p diē oſtinuatū vt q̄ciēs in anno fecisti q̄rat. q̄ciēs
in ebdomoda. q̄ciēs in diē. Itē si iniuriā fecit furtu/vel ra
pina vel in lesione corpis notabiliē dicat bona fide p q̄nto
puta an mutilauerit occiderit centū xx. aut circit floreōs
abstulerit. si līr dicat si talia dāna intulit diuiti vel paup̄.
q̄ alias cum suis modicū hūit. nec solū mortalia oſiteat s̄
etiā q̄ia q̄ appent sibi vialia. ne forte vt sepe oſtingit talia.

ſuo legim

inceſt⁹

interrogab
p[ro]fessor

in re sint mortalia q̄ ofessor iudicare h̄z. dicit autē sanctus
tho. in. iij. dis. xix. q̄ interrogatōibz faciēdis tria sūt attē
dēda. Primo vt q̄libz ofessor interroget de pētis q̄ ofueue
rūt in homibz illi? dīctōis habū dare. non enī oportz q̄ a
milite q̄rat de pētō clericorū aut religiosorū aut ecōuerso.
Secdo vt non fiat explicita interrogatō de pētis. nisi de ill
q̄ omibz mīfesta sūt de alijs aut adinuentōibz pētōz ita d̄z
a longinq̄ fieri interrogatō. vt si omisit dicat. et si non omi
sit nō addisecat Tercio de pētis p̄cipue carnalibz nō descē
dat nimis ad p̄riculares circūstācias. qz huiōi dēlectabi
lia q̄to magis in sp̄ali ofiderant. tāto magis ocupiscētia.
nata sūt mouē vt d̄z in. iij. et h̄. et ideo pōt d̄tingē vt ofes
sor talia q̄rens et sibi ofitēti noceat. h̄ tho. ocozdat Raij.

Quō ofessor querē et rimari h̄eat specialit̄ sup̄ repiend
pētis luxurie qz illd̄ specialē difficultatē h̄z. ca^m t̄ciū.

Ercio specialit̄ quō de pētis aliq̄bz p̄sertim lu
xie ofessor rimari h̄eat. Notandū s̄m hūbertū qz
sūt q̄daz vicia de q̄bz non est cautuz multū que
rere. licz aliq̄ magnā vim faciāt. puta de fide mī
si in casu q̄ ista p̄sona suspecta. essz de fide. querere tñ debz
an duodecim articulos fidei aplōz sciat. ozoem dñicam. sa
lutatōem angelicā. et decalogū. et de supstitōibz oē fidem.
Alia sūt pētā certis officijs hoīm magis oīia vel sex ui vel
etati. et s̄m h̄ etia querē studeat put habes in alijs tracta
tibz doctoz. Alia autē sūt pētā occulta et non ofueta vt
pētā oē naturā. et de sp̄bz alijs luxurie de q̄bz notāde sūt
seq̄ntes cancellarij regl̄e. circa q̄s tñ ita caute te lectoz ha
beas put declarat in fine hui? capli in. ij. dubio. Re
glā igit̄ p̄ima est hūberti p̄tīm q̄ dicit de pētis luxurie et
oē naturā sp̄alit̄ actis. non est inq̄renduz nisi caute ne ali
qd̄ manifestet simplicibz qd̄ ipi p̄us nescierūt qd̄ eis possz
eē occasio p̄ccādi. sic enī oīit tenēt doctozes. s̄ cancell.
addit sic accidit aliqui licz rarissimū sit apd̄ certū et circū
spectū ac p̄iūdū ofessorē. q̄ appiunt quedaz sp̄es pētōz.

carnis aut quedaz circūstancie viles. quaz pētōr non est
ōscī? aut culpabilis. ⁊ hīc forte scādalizabit⁹ vel docebit⁹
dēinceps agē filia. licz p certo non videam⁹ istd esse timē
dū quēadmod aliq tradūt. nec ei tm timēduz est. qd ppē
lō debeat obmitti diligēs inq̄sitō pētōr. vti nā mala a pu
eris ⁊ alijs tā diligentē cōfiterētur q̄tū sciunt⁹ ⁊ agunt⁹ ab
eis. nec inq̄renda eē iudicam⁹ q̄i nesciāt. s; qz forte non taz
gūia eē credūt q̄ sūt. aut qz aliē nolūt maifestare ea. attū
m lō casu dz cū sūma attestatōe pētū tle dānare q̄si nō ca
deret etiā in hoibz tale qd agere Sz dicē dz q̄ illd diceba
t⁹ ad exponēdū discretōz pētōris. an sciret distīgē mē ea
q̄ feciss; sūt enī qdaz male rñdētes affirmatiue ad omia q̄
ōfessor intērogat. Secda reglā dicetur⁹ pri⁹ cōfessio
p⁹ intērogatōes q̄sdaz pambulas sup etate. statu additōe
studio vel officio cōfiteris. vtz ipse vrecund⁹ sit ⁊ nimio
pudore detēt⁹. qz forte puer est vel feia aut exilis cōplexio
nis apd tales p cetis p suadēdū est pmit⁹. ⁊ figēdū in aio
quō cōfessio sincerissā est. ⁊ oīa sciētī deo magis fit q̄ homī
Et q̄ cōfessores ⁊ līati sciūt ex libris plura pētā q̄ cōfites
vñq̄ possit facē vel scire verisilr. ⁊ q̄ nō ad reuelādū vel ac
cusādū q̄rūt⁹ pētā. s; ad emēdādū ⁊ absolūēdū. ⁊ ppetuo
q̄tandū. ⁊ q̄ mallet cōfessor mori q̄ aliqd dicendū detegē.
tollet igit⁹ omēz tlez suspitōez. ⁊ ondat q̄ tales p⁹mod tā
q̄ filios suos carissōs diliger. q̄ se totos sue fidei cōmiserēt
Tercia reglā p̄gat cōfessor a gñalibz p⁹mod ad spēalio
ra. vt de turpibz ad turpiora. ⁊ q̄i a causi gñalibz ad effe
ct⁹ eoz spēales vt hito: q̄ aliqs conat⁹ fuerit se aut aliū
attrectare. querat⁹ q̄ diu ⁊ cōsepe luxuriose. ⁊ cū q̄t acci
dit. ⁊ a q̄to tpe in tota vīta. ⁊ si aliq erāt de suo gñe. ⁊ fi
nalr in q̄ pte corpis cōpleta est libido vel alēa demū ad alēaz
illi⁹ pētī potēt spēs successiue inq̄sitō pēnsire nō sit tñ cōfel
sor curiosus. p̄ciēares pētōr modos seu circūstācias iue
stigare. q̄ nō multū augēt vel variēt gūitatē in eis. qm
nasceret⁹ inde aliqū tēptatō piculosa. vel turpitudō nimia

aut suspitio retardatiua ofitendi nichilomin⁹ iudicamus
utile p serenatōe ofciar illoz q ofitent. vt pleni⁹ expli-
cent oia q̄tū ⁊ q̄usq; iudicauerit ofessor expdīre. qz for-
te p modū gūiorib; vgerent stimulis. q̄si non bñ integre
pctā sua ofessi fui sset. Quarta reglā qz pctm carnis
a q̄buldā euz sūma difficultate pōt extorqueri. p̄stīm a fe-
mīeo sexu puerul⁹ ⁊ plurib; q vlt q̄ credi pene pōt verecū-
di sūt dūit ideo aliqn. pmo pcedat p̄detēti a tlib; gñalib;
q nullā aut paucā vident includere culpā. q si pctōz vult
mētiri aut fugē sepe dēphendit p talia q naturalit̄ accidūt
omib; aut rarissime repit̄ oppositum. q̄lia si statim neget
ofstat euz timē dicere grādioza. Vñalitates aut exēpli grā
fm hūbertū ille vel silēs sūt. pōt queri vtz insult⁹ carnis
aliqn paciat. si rñdet q sic. poterit queri vtz illa titillatō
ducat eū ad aliqd facēdū ⁊ si sic qd est illud. sic enī ei m̄-
chil manifestat. s; dat ei occasio manifestandi se Item fm
eundē. si q̄s pctm carnale ppetrauit pōt queri ab eo. vtz
vigilādo absq; naturali vsu mliēz. silēs delectatōem vnq;
hūit. ⁊ si sic q̄rat quid faciebat. si vero non ppetrauit pōt
queri ab eo. vtz dormiēdo de mliere aliqd sōniauerit. ⁊ si
sic. vtz aliq; delectatōm tūc hūit. ⁊ tūc post q̄rat. vtz
vigilādo silēs delectatōez hūit. et qd tūc faciebat. aliq; tū
querūt. vtz vigilando semen effuderit absq; naturali vsu
mliēz. ⁊ si rñdeat q sic. q̄rat qua occasione accidit ei. S;
inexpti op⁹ carnale non intelligerēt qd ess; effusio semis.
h; hūbert⁹. ymo vt albt⁹ pōit li. de aīalib; femie plures
nunq; semiant vel adext polluant p̄stīm migre. s; cancell.
diē q gñalitates fm q̄s qrendū est sūt iste et silēs. Fui sti
vnq; in tpe in q cognouisti te in societati b; famuloz. aut
socioz spēalit̄ in lecto. si sic. audisti vnq; alū de impudi-
cicia et mlierib; si sic. loq̄baris. si sic. male desiderabas. si
sic. vtz voluerit vnquaz alē q tangeres eū inhoneste vel
inexpte. si sic fiat p̄cessus vltior sub velamie q intelligat
an omīssa fuerit ibi mollicies siue pollutō. qz h; pctm bene

dimittit ante pubertatis annos. ymo sp̄ imputat̄ in vigilia
dū oplete t̄n̄ sit cogitatō ⁊ delectatō etiā pollutōe non exi
stete. his modis nouū inq̄t cancell'. idē plures fuisse dephē
sos q̄ interrogati negabāt se vnq̄ passos mēbz pudēdi cale
factōz. vel pruritū vel erectōez qualēcunq̄. vel tēptatōez
aut cogitatōem malā de mliere q̄cunq̄. ⁊ dū diuētū fuerit
de h̄ mēdatio q̄rebat̄. nunq̄d illud erat turpe sic dimittē
q̄d agebas tu. ⁊ sepe r̄ndebant id q̄d q̄rebat̄ credentes ex
modo loq̄ndi ofessoris. q̄ istd non reputaret̄ ad culpā s̄
ad laudē. Quinta reglā est. ogruit subdit idē put exp
tus sū q̄ puuli ⁊ adolescētēs masculi inērogent̄ modis di
ctis de cohabitātōe socioz ⁊ famlōz. tanq̄ de his q̄ p̄ma fa
cie min⁹ horzēt qz mi⁹ insoluta sūt. p̄moduz q̄rat̄ de co
bitatōe mliēz. ⁊ p̄mo si vnq̄ in etate q̄nqz vel sex annoz
vel eo circa iacuerūt cū ancillis sic mos est pueroz. si sic.
inq̄rat̄ oformit̄ ad p̄dicta. ⁊ certe repient̄ horzēda. Con
sequēter non solū de ancill' s̄ in ḡne p̄ximiori ad q̄lia non de
scendat̄ nisi q̄i s̄bdito. ⁊ a latere dicēdo sine mutatōe vul
tus. o bñ video tu silr̄ egisti cū talibz ⁊ talibz. ⁊ sic heu ⁊
sepe. s̄ p̄ulq̄ dearticulet̄ quid ampli⁹ fiat practice'.
Sexta reglā est. potit̄ ofessor dū inhoneste loq̄nduz fue
rit dicē sic. amice non cures si loq̄z turpiē qm̄ oportet oia
in ofessioē dicē. longe aliē dicere aut silerē exē ofessioez.
⁊ dicant̄ talia satis ostant̄ ⁊ q̄si p̄sciant̄ aut nō reputent̄
ita ḡma nec aspiciat̄ fixe vult⁹ p̄ctōis. s̄ diuertat̄ ofes
sor vultū q̄si nō curās aut fere narrās fabulā dicēdo. ego
bñ video tu fecisti sic. ⁊ sic ofsequēter dic. ḡ totū in nomine
dñi. ego tibi indulgeo si nō alias feceris. ⁊ si dicēs oia ma
la mūdi nō inde p̄i⁹ hēres dic audacter. ymo q̄ri pōt si ve
lit vt sup oibz diligēte inēroget̄ ⁊ si sic s̄bmferat̄ q̄ ḡ dicat̄
in oibz veritatē. Septia reglā est app'audat̄ ofessor ali
q̄n dicētibz veritatē sup delictis suis q̄ro magis em̄iosissimā
⁊ abhoianda videbūt̄ ⁊ collaudēt̄ de veritate ⁊ religione ⁊
timore dei. ⁊ zelo p̄pe salutis. ⁊ ofidētia ad sac̄dotē ⁊ silibz

et q̄ audacit̄ p̄gāt ad alia nichil hēlitātes. fit aliqñ mūtū
q̄stio circa t̄lēs p̄tūc si fuerit alias etiā de t̄libz cōfessi. 7 si
nō q̄lit ampli⁹ nūc letari dēnt 7 deo grās agē q̄ t̄lēs eis tri
buit volūtātē 7 oportūitātē. expedit enī qñq; p̄ cōfessiōez
p̄ncipalr grās agē moncat p̄ea vt tēdat ad alta. 7 sic p̄
mod̄ suadeat p̄ bono suo velle dicē circūstācias suas oēs in
p̄ticiari. sic de ancill' p̄dixit vt tactū est in. iiii. 7. v. regul'
addēs q̄ pudor ille ad magnū meritū sibi cedat. futurūq;
opabit' tranquillitatē 7 scie exq̄ nunq̄ alr reuelari dēinceps
opellit'. Estimo at̄ q̄ femis dūso ordīne mērogatōes faciē
de sūt q̄ dēm est in. iiii. reglā p̄ri⁹ scz de cohabitātōe mutua
secū p̄ea cū viris 7 puul' sm q̄ videbit'. Circa p̄dictas re
glās mouz idē cancell'. duo dubia 7 soluit. Primū rēphē
sibile videt' 7 mīme audacitatis in cōfessore q̄ t̄lia p̄sumat
apire q̄lia p̄missa sūt q̄ vix certe credibilia sūt 7 fere meogi
tabilia nisi ab exptis 7 seductis aut aliūde doctis. h̄ sciat
ali⁹ qd noluerit. ego corā deo fateor me plures t̄libz idu
xisse medijs ad cōfessiōez q̄ fatebāt' nūq̄. etiā in lecto mor
tis t̄lia fui sse dicturos cuiq̄ laudabāt. tñ deū totis visce
ribz grās agētes q̄ sese ita apuerūt. q̄daz 7 paucissimi re
troire voluerūt aliqñ. h̄ tādēz redierūt fatētes illusiōez eē de
monis q̄ claudē eos aptū semel rursus satagebat. alij iaz
cōfessi p̄t obmissiōez huiōi mērogatōis rursus ad cōfiteūdū
inducti michi fecerūt iudiciū q̄ necaria sit huiōi inq̄sitō.
Aliud dubiū dubtabit aliq̄s se t̄lia. vel nescire vel nolle in
q̄rere. qz forte ē cyrurgic⁹ timid⁹ inexplt⁹. pallesecēs aut
spasimū paciēs in aspēu fedoz dirozūq; vulnez. Re. fate
or cautelas eē necariā 7 non leuē fieri descēsū ad ista abhoi
nāda nisi cōfessa p̄cedētia videant' vel d̄ inferre t̄lēs cōclusio
nē. q̄ siq̄s nesciat vel cautela dimittat cōsulo ne sibi noceat
7 p̄ctōrez si sibi semel negauerit neq; dēphēsus fuerit scā
dalizet' 7 vix in futurū diuinci queat. Quō cōfessor in
fine cōfessiōis ante absolutōez cōfiteētū corrigere debz 7 in
formare. 7 an attrit⁹ sit vel strit⁹ p̄bare 7c. ca. iiii.

¶ Quarto videndum est circa finem confessionis
de duobus vicibus quō confessus corrigi debet et infor-
mari et probari nam confessione rite peracta.

Primo reprehēdat confessor reū acriter ⁊ pec-
cata sua enormia postq̃ illa plene cognouerit et oñdat
ei quanta punitōe peccator dignus existat attñ cauendus
est ne peccator rursū defugere possit ad negandus iam defes-
sa sicut pluries repperit est fieri eciaꝫ post opletas prius
confessioneꝫ Ideoqꝫ peccatoꝝ explicatō habet certissima de
niqꝫ quicq̃d in confessione dixerit confessor sit tñ ipse in fine
mansuetus atqꝫ benignus vt sit velut samaritanus bonus
vulneribꝫ sauciati vñū incēpatōnis ⁊ cōpassionis oleum
ac bone spei infundat. potest insuper dicere ex quo talia
et talia confessus es que sunt grauissima noli deinceps aliq̃
celare sed omnia dic ad huc vt te simul expedias. Ita docet
beatus Aug⁹ in li. de peniten. Cognitis peccatis assit
confessor beniuolus paratus erigere et secus portare on⁹
hēat dulcedinē in affectōne pietatē in alterius crimine ad
iuuet confitētes in orādo. elemosinas faciendo et cetera bona
pro eo ⁊ cum opus fuerit eciam incēpando. Deinde scđo
qñ confessor sentit confessum se non posse absoluerē ab om-
nibꝫ mortlibꝫ sed ab aliquibꝫ tūc s̃m t hō. debet primo con-
fitens simplr omnia peccata mortalia confiteri ei que habet in
memoria ⁊ ab hīs debet eum confessor a quibꝫ sciz potest
absoluerē sub forma sequenti statim capitulo explicanda
atqꝫ sic ad superiorem pro vltiori absolutōe dirigere cui
scilicet superiori debet reseruatōs eciaꝫ confiteri casus si tñ su-
perior talis est q̃ potest inferiori suam auctoritatē cōmit-
tere ⁊ cōfitemtem vult remittere eum cōmittendo inferiori
tunc inferior potest absoluerē. Immo pe. de pa. iij. dis.
xvii. Dicit q̃ econuerso superior potest primo a maioribꝫ
peccatis absoluerē mortlibꝫ et eundem remittere potest
ad inferiorem vt a minoribꝫ peccatis mortlibꝫ absoluat et
quidē ecclesia romana vt idē dicit hoc facit ⁊ sic vtitur

et ita supponendum est q̄ ita fieri possit et sic eē contra fi
eri potest nec est dimidiatō sacramenti qz ex duabz absolu
tōibz vnus sacramentū integratur Postremo tertio notet
confessor si ofitens habet aliquos casus intricatos puta
de contractibz si sint liciti vel vsurarij si bona iniusto titlo
conquisita et possessa vel si est inuolut⁹ aliquo casu matri
moniali vel interfuit bellis iniustis vel si se inuoluit collaci
onibus aut possessionibus bñficioꝝ ecclesiasticorū vel sen
tētijs excomunicacōis suspensionis aut interdicti vel qui
buscūqz hymnie tractibz aut similibz si de hijs confessor
se nescit exp̄dire tūc si cōmode potest debet facere exp̄
ctare ofitentē et recurrere ad libros vel requirere pericio
res se si aut̄ om̄e de fieri nō pōt tūc enumerz sibi diligēter
hos casus de quibz dubitat ⁊ imponat ei vt postea ad se re
uertatur dum fuerit melius consultus vel vadat ad aliqz
p̄ritum ⁊ s̄m illius consilium se regat ne p̄clitetur sic
etiaꝝ de restitucōne faciēda si dubitat faciēduz est puta
in homicidio. vulneracōne. detractōne. contūelia. furto
rapina. ⁊ tractu ad peccata alioꝝ hominū et similibz. De
secūdo vero vicz de p̄bacōne confitentis fiēda vel experi
enda an confessus sit contritus et absoluendus confessor
de emendacōne non requirat iuramētum vel votū vel aliā
obligacōm q̄ absteat a mortli peccato nisi esset excom
municatus p̄sertim de iniectiōe man⁹ violente in clerici
cū et satisfactio alicui esset p̄standa sed sufficit dicē hū
bertus q̄ habeat bonū p̄positum et bonam volūtatem ab
stinēdi ab omni mortali peccato saltem in genere et q̄ p̄te
rita sibi displiceant. cācell. dicit sic querāt a ofessio si p̄po
nit abstinere cū auxilio dī dīnceps a peccatis wilh. p̄li
in tractatu suo sp̄ali de p̄mitēcia c. penl. gracioli⁹ ad huc
docet q̄modo etiaꝝ an ofessionem inchoatam per eū qui ve
nit ad confessorem gracia confitēdi fieri debet probacio.
Si inquit in hoc p̄posito venit ad confessorem scz vt com
mittat ⁊ t̄ dat se bñplacito dī et h̄ ex amore ei⁹ si se totū

paratus est dare et tradere miseratōi dei: et hac de causa ne
eius offensam incurrat ut in amorem eius et gratiam redeat
at mortuus in se vincula disrupta esse cognoscat si tantum
sui amorem largitus est ei clementissimus deus ut sic toto
studio beneplacitum eius paratus sit facere pro consilio
sacerdotis cui aia eius curāda et regenda a deo omīssa est
nō tamen de salute eius dubitet quis enī dubitet deus huius
mōi penitētem plenissime possidere. hī ille si igit scdm istum
confessor an cōfessionis iniciū tibi dispositum consolari de
bet prout late docet idē qd de eo sciendum est qui post
cōfessionem se tenuolius ostendit pe. de pa. sup. iij. dis.
xvii dicit a penitēte requiratur si penitet et si dolor eius in
sufficiens est an velle dolorem sufficientem habere et si non
habet hoc ipsum sibi displicet et hoc sufficit fm illud con
cupiuit anima mea desiderare iustificatōnes tuas in omni
tempore et scdm illud p̄ris qui habuit coram xp̄o filius a
demone possessus dicētis credo dñe ad uia dñe incredulita
tem meā tñ fm p̄fatos doctores ecīaz exigit qd careat odio
mortalis peccati et in aliū. Item occasiones peccatorum
mortalium certas et primas vitare pponat ut concubinam
de domo qm inhabitat eiciat publicāz vel adūteram quāz ha
bet filr Item nulli iniungatur penitēcia qui habet officium
p qd fm cōsciēciaz suā sine p̄co mortli facē n̄ pōt nisi deserat
illud officium. Itē si habet aliquā aliā occasiōem peccan
di et verisile est qd non possit sibi cauere a peccato mortali
nisi eam a se remoueat ut est cōhibitiō m̄leris suspecte euz
qua peccare cōsueuit non detur ei p̄nia nisi occasiōem illāz
a se remoueat idē videat ut operam dare pponat efficien
tiam ad discendum si nescit oratōnem dominicā symbolum
apostolorum et decalogum Itē ut velit sacrificare pposse
de iniurijs et alijs restitutōibus debitis quādo tenetur de
quo vidēde sunt tractatus diuersorū doctoz. Idē dicim?
dicē cancell. de reuocatōne seductozum malis cōsilijs et
moribz p eū et de diffamatis iniuste et silijs non requirēdo

tñ vltia illud qđ verisili fieri pōt fālia repetendo. Si autē
est dicit se nolle vel non posse abstinere ab aliquo mortali.
tunc non est ei iniungenda pēitēcia tamq̃ in sacramēto
sed signandum est ei qđ si decederet in tali statu dāpnaret
et qđ in tali statu nō cōmunicet alias mortali nouo se muol-
ueret et qđ nullus sacerdos eciam papa eum absoluere pos-
set in tali impēitēcia et si sacerdos absolutōnem tali daret
mortali peccare posset et qđ istam confessionem tenetur
iterare nisi statim pēmitteret vel in breui cōsultetur cum tñ
sibi dicendo vtilitates cōsequentes suam cōfessionem quē ta-
te sunt. c. ij. pūcto. iij. mūgatq; ei aliqualem pēitēciam
in ieiunādo. orando. elemosina. peregrinatōne. ⁊ siliis vt
deus euz illustret sua gēcia. Aliuz pro tūc valent exhorta-
tōes cōfessoris facte tñ in pēitenti vīez de igne inferni et
pēnis eiusdem ⁊ gaudiis celi de pēriclo mortis ⁊ similibus
Immo dicit bonauentura qui accedit ad confessionem et
absolutōnez placēciam habēs de mortali cōmissio sic qđ nol-
let non cōmisisse vel cōtinuat vel non vult restituere alienū
qñ pēss; vel non dimittere rancorem tunc peccat mortali
qz q̃ntum in se est irritum facit sacramētuz. dicit em̃ scot⁹
qđ qui iniunctam sibi pēitenciaz et a sacerdote receptaz vo-
lūtarie ⁊ sine causa abicerz nolens adimplere tñs mōbedi-
encia mortle peccatuz esset qz trāsgressio precepti ecclesie
et xpi vicarij. Vltimo caueat ne vnq̃ q̃tuz pōt pētōrem
implicatū ire pēmittat iubeat potius euz redire ad se et
reueri vt denuo cura saneti attemptetur.

Quō pēitēcia sit iniungenda ⁊ q̃liter cōtra reciditum reme-
dia sint dāda atq; de celādo cōfessiōem. Capi. Quīntum.

Vinto quō pena sit iniungēda dicit humbertus
videat cōfessor vt paruas iniungat pēitēcias qz
melius est per paruas pēitenciam ponere hōmez
in purgatorium q̃ cū magna in infernū. p̃inde

consideret penitētis diuicias . paupertatē . seminum deuotōz
coniūctū et silēs circumstancias et sūm easdem ofitēti sa-
lubrem penitēciam in orōe . in elemosina . ieiunando . peregrī-
nando . vel in vno vel in plibz eorum faciendam proponat .
et nullam imponat penitēciam nisi qm volūtarie confitens
suscipere vult et qm penitēcie omēs . vt dictum est sine
arbitrariē id est ad arbitriū confessōis posite debet tñ hoc
arbitriū esse fulcitum ratōe et arte vt quātū pōt ofessor
peccatis obuiet exposito per opera v̄tutū Optima autē
penitencia est si fieret qm xp̄s inuinxit adulteri dicēs vas
de ⁊ noli amplius peccare Bona penitencia est debita rez
restituendarum redditō quādo vero penitēti seu confiten-
ti numerum oratōnum ⁊ aliarum penitenciarum inūgit dī-
cīt hūbertus dicat ei ⁊ illud intēdat qd si aliquando talia
non dixerit non ei ad culpam imputetur admīnus morta-
lem Caueat itēz ne ei inūgat pñiam vñ sequat scandalū
sic accidit qñ adolescētulis q viros iōnt zelotipos aliquid
inūgitur vnde suppositō virozū contra eos robozetur
vt ieiunare ī pane ⁊ aqua in flagellādo se et similibz Nec
inūgat per qd alter preiudiciū fieri possit vt in n̄ red-
dō debitum . in sequestiādo se a thoro cōiugis ad tempus
Item dicat qd n̄ dat ei tātā penitenciā quantā meruit
quia regulariter pro vno mortali peccato septennis peni-
tēcia esset inūgēda Itē dicat ei qd inūgit ⁊ dat ei in pe-
nitēciam omniū peccatoz suoz ista quinqz vicz omnia bo-
na que fecerit omia mala que sustinuerit ⁊ omnia bona que
alij p̄ eo fecerint labores omēs quos bñ tulerint ⁊ indulgē-
cias quas acquisierint Item det ptātem quātaꝝ valet cui-
cūqz cui postmodū cōfiteri voluit vt relaxare sibi possit de
penitēcia ei inūcta si forte sibi videbit expedire Item in-
ducat ad frequēter cōfiteūdum ⁊ predicatōnes libēter au-
diēdum ad opera misericordie exercenda vt visitare ho-
spitalia leprosorīa ⁊c ⁊ inūgat talia si videbitur expe-
dire . Item instruat vt videat quociens peccatū oblitum

confessione postea memorie occurrit vt confiteat. Qui autem
firmum propositum abstinentie in penitente reperit se vel alio huius
quinque regulas se habere debet vel alieno cui penitentiam in
iungit. Prima secundum cassianum illi vice ad quod amplius meli-
oriatur et quod maius est obuiet speciali conatu orando ieiunando
elemosinas dando et huiusmodi contra ipsum et si placeat
petat ut sibi in penitentiis iungantur ista. Secunda contra ta-
le viciu firmiter statuatur si reciduat in futurum tunc velit per
tres dies inmediate sequentes sic penitere quod in prima ieiunet
in pane et aqua vel aliter in secunda die orare numquam cer-
tum psalmorum intercio vero die velit dare elemosinam
aliquid sibi carum vel certam pecuniam. Tercia regula pro-
ponit firmiter quocumque reciduat infra triduum postea
statim confiteri. Quarta regula proponat proposito firmo
aut vero aut alia obligatione ad tempus se obliget quod in ca-
su quo tam vehementer eius temptari contingeret sit quod pec-
catum perpetrare proponeret nichilominus ante perpetrati-
onem velit prius dicere septem psalmos vel flectere ge-
nua aliquoties vel intrare ecclesiam aliquam et ibi ante yma-
ginem crucifixi vel virginis vel sancti alius aliquid ora-
re. quia sic forte iuuabit. Quinta regula homo talis se as-
suefaciat ut quando temptatio peccati notabilis appropin-
quat ymaginari tunc fortiter incipiet aliquid terribile
ut christi passionem mortem propriam ignem inferni et simi-
lia ut saltem sic resipiscat a malo facilius hec de cancell.
Item quod dictum est quod confessor penitentiam non aliam
debet iniungere quam de confessu peccatoris et de qua speret
impletionem addit sic cancell' nisi forte peccata essent
publica et scandalosa pro quibus ad reprobationem co-
gi debet iunctus. Ceterum dicit idem. Potest aliquando
dari penitentia de non peccando tali vel tali crimine. per
certum tempus futurum sub aliqua pena aut pecuniaria vel
corporali soluenda efficaciter ante reciduum et post eam
si reciduat. ut sub debito redundi ad confessorem.

infra triduiꝝ vel biduiꝝ post perpetratiōem delicti autē
aliquid huiusmōi. Cōmoneatur tñ confessus ipse ne peni-
tēciāz hanc aut aliam q̃mlibet acceptet si non eam pponit
firmiter impletuꝝ agnoueritqꝝ se grauius in purgatorio
q̃ in hoc mūdo solutuꝝ omnia. Postremo de non manifestan-
do penitēciāz suāz ⁊ ea que in confessione dicta sunt ⁊ fue-
runt acta ⁊ de non respondēdo curiose ⁊ super interrogan-
tibus moneat qꝝ s̃m p. de pa. ⁊ cancell. omnia ad cōfessio-
nem p̃tēcia ut p̃nīcia inuincta et interrogatiōes facte
zē n̄ inducenda ad malū sūt de cōfessionis secreto ppter qđ
pccāt si nō excusat eos ignorācia illi qui p̃nias suas ⁊ ea
que sacdos eis dixit passim dicūt ⁊ qui eē sup h̄ inquirūt
qꝝ talia p̃ indirectū causant aliquā irrisiōē sacerdotis aut
confessi culpam. Quia forma uti debeat in absoluendo
a peccatis a minori excomūicatōe a maiore et ab alijs cēsu-
ris iuris Cap. sextus

Exto circa formā absolutōis notet confessor

Primo an confitēs sit innodatus aliquo vīcu-
lo excomūicatiōis maioris aut eciam minoris

Si minoris tunc sub ista forma eū ab eodem ab-
soluat Ego te absoluo a vīculo excomūicatiōis minoris
in nomine patris ⁊ fi. ⁊ sp. sa. vel per similia v̄ba equipollen-
cia Si dubitat se incidisse cōfitez minores excomūicatiō-
nem ⁊ eciaz semp tucius est dicere Ego te absoluo a vī-
culo excomūicatiōis minoris si ligaris ⁊ restituo te sacra-
mentis ecclesie in nomine pa. et fi. et sp. sa. et secunduz
qđ dā expediret h̄ facere in p̃ncipio cōfessionis Si quis in-
cidit maiorem excomūicatiōē ubi est publicum ⁊ cōfessor
scit extra confessionē sacramentalē tūc si cōfessor h̄z aucto-
ritatē l' alius qui id h̄z excomūicatū debz absolue in loco
aliq̃ honesto reū expoliatū vel hūiliatū alir eū psalō Mife-
rere mei deus. vapulando reū interim euz v̄ga aliquociens
et cū oratiōe dñica ⁊ collecta pro peccatis omibz p̃missis
premittendo cōfitez et in casu quo p̃cussit clericū iurando

ut dicitur in summis de stando iudicio ecclesie id est absol-
uentis ⁊ postea inuigat sibi q̄ de cetero simile non faciat.
Ultimo aut̄ concludat formam absolutōis sic auctorita-
te qua fungor absoluo te a vīculis excommunicatōis et
specialiter ab excommunicatōe qua ligatus es. pro hoc vel
hoc facto et restituo te sacramentis ecclesie in nōmine pa-
et fi. et sp. sancti Si aut̄ excommunicatō maior sit oculta.
Si confessor habet auctoritatez abluendi caueat ne in pu-
blico reum ut p̄mittitur absoluat nisi de licencēcia ei⁹ si
in secreto confessus est sed in loco secreto eū absoluat ⁊ h̄m
cancell. forma absolutōis ab excommunicatōe est ista quē
debet primo id est ante absolutōem a peccatis fieri. Ego
absoluo te a sententia excommunicatōis et restituo te sacra-
mentis ecclesie in nōmine pa. ⁊ fi. ⁊ sp. sa. Deinde sequa-
tur absolutō pro peccatis si cum excommunicatōe p̄t̄m
occludit̄ necessario cōfitēd sacramentali Ego absoluo te a
peccatis tuis in nōmine pa. ⁊ fi. ⁊ sp. sa. amen Tunc usq̄
est istis formis nichil immiscere h̄ ille Est igit̄ forma abso-
lutōis pro peccatis p̄supposita intentōe bona sufficiēs in
omni casu ista Dñs noster ih̄s xp̄s te absoluat et ego te ab-
soluo a peccatis tuis in nōmine pa. ⁊ fi. ⁊ sp. sa. amē Nec
oportet addere omnib⁹ q̄ subintelligit̄ sufficiēter ab omni-
bus a quib⁹ p̄t̄ et si tucius ambulare vult ne forte vīn-
culo minoris excommunicatōis sit inuodatus dicat. Dñs
noster ih̄s xp̄s te absoluat et ego te absoluo a sententia mi-
noris excommunicatōis si ligaris et a peccatis tuis in no-
pa. ⁊ fi. ⁊ sp. sa. amen Raro tñ cōfitētib⁹ dicat̄ ut dicant
primo suum cōfitēor generale deinde p̄pter reuenciā sacra-
menti dicat sacerdos Misereat̄ tui ⁊ cō absolutōnez ⁊ re-
missionem ⁊c. deinde formas necessarias p̄fatas vel formas
prouē casus exigunt. Ultimo potest addere sic meritum
dñi nostri ih̄u xp̄i beatissime virgimis ⁊ omnīū sanctorū me-
rita omnia bona que feceris ⁊ mala que sustinueris labores
tui boni et omnia qua alij pro te fecerint. ac indulgentie

si quas acquiſieris ſint tibi in remiſſione peccatoꝝ tuoꝝ
omniũ ⁊ in augmentũ vite eterne animi. quia ex iſta addi
tione dicũt doctores q̃ omnia in tali additõe incluſa maio
rem efficaciaz habebunt ſatiffaciendi p̃ peccatis q̃ nō ſolũ
ex genere operis bona erũt vel ex radice caritatis ſed eciaz
efficaciaz ſpecialeſ habebũt ex ſacramento penitencie ſeu
ex clauibꝫ eccleſie per confeſſoꝝem applicatis. Quia vero
aliqui non ſoluz tenentur vñculis ſeu ſentencijs excommu
nicatõis. ſed eciaz ſuſpenſionis et interdicti et indigent
diſpenſatõe ſup irregularitate vna vel pluribꝫ ōtractis.
Si ep̃us vel legatus alicui confeſſoꝝi dat auctoritateꝫ ta
liũ ſuper aliquo in caſibꝫ in quibꝫ ſaltẽ p̃fatus p̃latus p̃t
omnibꝫ et ſingulis vel ſi eſt in religione aliqua vbi ordĩnis
priuilegia ad premiſſa extẽdunt ſe tunc ſub iſta forma po
teſt abſoluere Dñs noſter ih̃s xp̃s te abſoluat et ego au
toritate qua fungor abſoluo te a vñculis excommunicatõ
nis ſuſpenſionis et interdicti ſi indiges et diſpenſo tecum
ſuper irregularitatẽ vel irregularitatibꝫ ſi q̃m vel quas cõ
traxiſtis in nomine p̃ris ⁊ filij ⁊ ſp̃. ſa. Solet autẽ dñs pa
pa aliquãdo quibꝫ daꝫ tãtam gr̃az facere vt ſimplr ab om
bus cenſuris. et penis iuris et hominis poſſint abſolui in
foro ſaltẽ oſcie et tũc oſſoꝝ p̃t iſta forma vt i q̃m a curia
romana recepit et vſus eſt videlicet de plenitudine pote
ſtatis apoſtolice cuius auctoritatẽ pro preſenti gero abſol
uo te ab omnibꝫ cẽſuris eccleſiaſticis ſentencijs vñculis excõ
municatõnum ſuſpenſionuz et interdicti tam a iure q̃ ab ho
mine latis necnon ab omnibꝫ negligencijs et defectibꝫ cõ
miſſis in adminiſtratõe ſacramentorum officijs ⁊ actibꝫ
tuis vel nomine tuo factis Supplẽdo de ſolita apoſtalice
ſedis clemẽcia om̃s defectus eorũdem abluo eciam omnez
maculã infannie et inabilitatis vñdecũqꝫ contractis diſpẽ
ſoꝝ tecum ſup om̃i irregularitate ſymonia in ordĩne ⁊ bñ
ficio actiue vel paſſiue quacũqꝫ occasione vel cauſa eẽ cer
ta te in collatõe ordinum et alioꝝ ſacramentoꝝ ōtractis

seu commissis. Restituo te et abilito te ad status fami in
honoris executōnes offitōrum ecclesiasticorū quorūcumq;
ac ad omnes gradus dignitatū et honorū ad bñficia ecclīaz
ecclesiastica habita vel habenda et tibi de hīs que habes
de nouo pūi deo relaxando tibi fructus quos male perce-
pistis seu lesa consciencia ex eisdem ac alia que in ludo ex
successione ac alias ad te peruenerunt que subiacent resti-
tutōni vage in forma plenissima in nomine patris et filij ⁊
spūs sancti. Item de locis tuis et rebus sacris omnia inter-
dicta et alias inabilitates tollo. ac in domino relaxo po-
pulum ac psonas ad tuam curam pertinentibus a premissis
censuris ecclesiasticis a iure vel ab homine latis inuetera-
tis quas nullus prosequitur absoluo ⁊ interdicta tollo ⁊ re-
laxo dispensatōnes at solutōnes ⁊ indulta eisdem conces-
sa et impensa ratifico supplendo omnes defectus si qui inter-
uenerint in eisdem et hec omnia de plenitudine potestatis.
apostolice michi p pūti super personam tuam concessisse fa-
cio ac robur habere volo dispositōnibus apostolicis non
obstantibus quibuscūq; in contrarium facientibus. Si autem
aliquis dubitat an pro istis specialis forma exigatur ab-
soluendi necessaria qui a sede apostolica habent priuilegiū
q; in articulo mortis dumtaxat semel possint habere plenas
re remissionem omnium suorum peccaminum id est a pena ⁊ cul-
pā ut alij exprimunt. Respondet hinc a magnis magistris
tam in consilio stant. q; bali. audiui q; non sufficit q; ea om-
nia ⁊ singula faciunt pro quibus indulgentia prefata datur
prout in bullis vel priuilegiis talium exprimitur nec putet
aliquis q; qñ semel quis in articulo mortis fuit et usus est
q; post eā in alio articulo mortis vti valeat nisi papa latōrez
auctoritatem daret q; dat quando ponit q; in articulo mor-
tis dumtaxat semel et ita responderunt in concilio constā
litteratissimi viri plures de hoc requisiti nec mirz quia pri-
uilegium de indulgentiis tantum dat quantum senat non
autem extendi debet ultra

Sequitur

Quo confessor infirmum verisimiliter mortuum monere et expe-
dire. ⁊ quo celari debet confessio et circūstancie Capvii.

Primo videat confessor si confitens est infirmus
et in periculo mortis querat ab eo confessor si
sit implicatus vinculo excommunicationis maio-
ris vno vel pluribus et si sic satisfaciat. et pro
absolvere potente mittat et hoc si non sit periculum in mora
Si autem est periculum in mora recipiat confessor cautionem
super premissis ab infirmo si conualuit quod faciat emendam
cuius quo potuerit opponat cum leso et quod heredes promit-
tant filia si infirmus deceaserit. et absolvere se permittat
ab habente auctoritatem super tali excommunicatione deinde ab-
soluat eum in mortis articulo quia in isto habet auctoritatem
super omnes sententias et omnia peccata. nec oportet fieri
absolutionem nisi sicut dictum est in precedenti capitulo informet
autem eum ut si qualuerit a suo iudice cuius quo possit permit-
tat se absolvere ab excommunicatione alias de nouo incidere
eandem filii de peccatis reservatis ad superiorum auctoritatem
se transferat cum potuerit Si vero instituere habet de usu
in tracto malo debitis. vel alijs quibuscunque opponat illud
facere ⁊ cooperetur quantum poterit et heredes illud faciant
quod ipse moriturus facere nequit. sic et de votis realibus
ut si voluit dare decem florenos in ecclesia aliqua distante
vel propinqua dare tenentur heredes decem florenos illuc ita
si moriturus voluit ille ire ad aliquem sanctum cum decem per-
sonis adducendis heredes decem personas mittant quia reale
votum tangere videtur ille casus ut dicitur per. de pa. Secus est
de personalibus votis morituri quod de realibus hortetur morituri
ut testamentum quantum potest ordinet sic ut eo motuo ex-
ecutio fiat. et non lites inter heredes. Item mortuo eo horte-
tur confessor heredes vel filium aut amicos mortui ut executio
fiat debitorum prefatorum. Item si moriturus debitis obliga-
tur vel votis perficiendis ad sanctos. vel peregrinationes

Ista de confesſu et licencia ſpeciali oſeſſor ordinet ſcrip-
to mandari vt expediant poſt mortem non debet autē cō-
feſſor tali morituro inuigere ſed innotescere penitenciam
niſi forte aliquīd modice oratōis vel geſtus deuoti poſ-
ſit facere competentē. Addat confeſſor informando mo-
riturum vt ſi qualuerit potenciam traxatā ipſemet faciat.
ſiue ſit parua ſiue magna et vt eandē penitenciaz ſi amicos
aliquos habet ⁊ ipſe moriatur velint ſatiſſacere eandem pe-
nitenciaz ſuper ſe recipiendo in parte ſaltē vel in toto quā-
nto eſſent deuotiores tanto meliores pro ſatiſſaciendo.
Vltimo dicit hūbt⁹ ſit confeſſor ſecretus ne vmq̃ direc-
te vel indirec̃te de longe vel de ppe in genere vel particu-
lari poſſit aliquit percipere de ore vel ſcripto eius aut niſi
tu riſu vel geſtu q̃ aliquā notam habeat de aliqua relatōe
q̃ntumēqz leui. vnde caueat ne vmq̃ dicat in ſermone vel
priuata cōlatōne Ego audiui huiusmodi caſus in confeſ-
ſione qz ſimplices credūt q̃ ſit reuelatō nec vmq̃m debet
dicere in illa abbacia vel in illo caſtro. ciuitate vel villa in
quibz audiuit confeſſiones ſūt multa mala vel huiusmodi.
nec debet eciam in ſpeciali laudare aliquē cui⁹ confeſſio-
tem audiuit de virginitate vel innocencia et huiusmodi ne
apud ſapientes cum de alio oriretur verbū quē eciaz audi-
uiſſet et non ita laudari poſſet orire ſuſpitiō q̃ id bonū nō
eſſet in illo nec vmq̃ debet ppter aliqd genus peccati confi-
tēti oſtendere minores familiaritatem vel ſigna dilectōis
minoris Inſup mltū caueat ne de eo qui ſibi confeſſus eſt
dicat eius de⁹ mod⁹ oſitēdi intricatū ſtrupuloſū et inordi-
natū ei⁹ proterui⁹ inobedienci⁹ vel aliaz oſitētis circūſtan-
ciam in oſeſſione ſolum perceptam per qm oſeſſus erube-
ſceret ſi manifeſtaret alias ibi periculus eſt q̃uis peccati.
vt mlti doctores exp̃ſſe dicunt Quando vero oſeſſor aliqd
de auditis ſolū in oſeſſione extra oſeſſiones dicere peritur
tunc extra cōfeſſiones prius recipiat a confitēte diſtincte
licenci⁹ de quibz poſſit loqui extra confeſſionē ⁊ d quibz

non quibus personis et quibus non et exprimat ista cōfiteus
per seipsum confessori extra confessionem ꝛc.

De casu quare oportet restituere Et q̄ septem casibus
non oportet resistere ꝛc. Cap. primus

Ercia pars erit de confessione sequentibus vi-
delicet de restituendi debito nam circa peccata p
que quis dēpnificauit proximū iniuste non suf-
ficiet contritō vel dolor de preteritis ꝛ confessio
ac absolutō ymmo nec ppositum non dāpnificandi in fu-
turo nisi fiat vt oportet restitutō ideo de restitutōe vi-
dendum est Sunt autem quatuor secundum que contingit
necessario fieri restitutionē videlicet diuicie tem pales fa-
ma seu honores lesiones corporales et vtutes morales de
quibus per singla vidēdum erit Duo ad p̄mū vidēda sunt
septem scz an restitutio sit faciēda quis tenetur restitū-
ere quid et q̄ntum tenetur restituere. q̄ndo vbi seu cui.
quō aut per quem Duo ad p̄mū sciēdum q̄ de re aliena
ablata iniuste iniūto dño restitutio est faciēda regulariter
nisi rationabilis excusatio locum habeat Primus patz per il-
lud Luc. xix Zachai. Ecce dimidiū bonorū meorū do pau-
peribz. et si quid aliquē defraudauit reddo quadruplū cui
ihs ait hodie salus huius domui facta est ergo priusq̄ vo-
luntatem reddendi haberet non erat ei salus ḡ per resti-
tutionem defraudati fit salus Item Lu. v. ꝛ mat h. xxi. ait
xp̄s Reddite q̄ sūt cesaris cesari ꝛ q̄ sunt dei deo vbi glo.
Tributum ꝛ pecuniam reddite cesari decimas ꝛ victimas
reddite deo Item ro. xiiij Reddite omnibz debita cui tri-
butum tributū. cui rētigal rētigal. cui honorem hono-
rem Item Jacobi. v. Ecce merces op̄rariorū qui mēssue-
runt regiones vestras q̄ fraudata est a vobis clamat ꝛ cla-
mor eius in aures dñi sabaoth introiuit. Item alienum
retinere est contra preceptū dei. deut. v. nō furtū facies nō

concupisces rem proximi tui. Item dicunt tam leges ecclesiastice q̃ ciuiles ymmo lex d̃ma vetus et noua euāgelica et naturalis ratō que dīctat. qđ tibi non vis fieri alteri ne feceris. Sedm̃ vīez qđ aliquñ excusat quia a restitutōe patz in quinqz casibz dīcit p̃. de pa. in iij. dis. xv. Prim⁹ ppter impossibilitatem videlicet quia nich habet vnde restituat et est moriturus statim. Secundus ppter creditorum remissōnem nisi in duobz casibz. Vnus est si nō potest creditor donare puta quia non habet ad ministratōez talis rei. Alius quando in iure cautum est qđ remissio non valet tunc non excusat sicut iniudicante de legato qm̃ in debite munera et expensas recipiens vel extorquens tenetur reddere nulla ei parciū remissioe pro futura de rescrip. ca. statum. li. vi. Item de visitante iure ordinario recipiente munus ad cuius dupliciter restitutōnem tenetur nec prodest remissio de censuris ca. exijt. Tercio excusat recōpensatō nam si michi teneris decem et ego tibi alia decem neutri tenetur alteri soluere sed potest vterqz open sare sic de omnibz alijs ymmo in foro contencioso si res debitoris ad me peruenit sine dolo possum eam retinere per modum pignoris quousqz michi satisfecerit sic et hic sed non cum dolo. Quarto excusat prescriptō si iusto titulo et bona vide res aliena est a me possessa non vicio furti aut violencie affecta quia cōpleta prescriptō iuris auctoritatem potestatis tribuit extra de scrip. ca. vigilantī. Quinto excusat amissio seu perditō rei sed sub distīctiōe naz qñ fur seu raptor obtulit rem dño loco et tēpore congruo et dñs noluit accipere in isto casu non tenetur de casu fortuito alias tenetur quia fur est in mora restituendi et illicitē tenet non suum ymmo si res fuisset eodem modo apud domīnū p̃itura adhuc tenetur quia mora trahit ad se periculum ppter iniuriā factāz proximo. Idem si est depositarius vel modarius qui a p̃ncipio licite accepit domīno re p̃tēti in debite negauit.

Quis resistere teneatur et declarantur versus de ix ad l^o
obligatis viz iussio consilium consensus pal. re. pti. Ca. scdm.

Vo ad scdm quis restituere teneat^r de hoc sūt
regule secūduz sanctū tho. et sa. co Prima ge
neralis Omnis qui dat causaz tocius dāpnū id
est sine quo non fieret dāpnūz illud tenet^r mso
libū restituere hoc est tenet^r ad l^o totū dāpnū restituēdū
Si autē dat aliquo modo causam dāpnū tenet^r ad resti
tutōnez pro q̄nto dedit causaz. Secda regla quicūqz au
fert aut detinet rem aliquā ⁊ l^o facit vel ut causa p̄cipal^r
vel proxima vel coadiuuans vel inducens vel non impedi
ens qñ eius esset ad bonum reipublice et sine periclo per
sone impedire istoz oīm quilibet tenet^r in restitutōnem in
solidūz vno tñ restituyente oīs alij liberant^r a debito in cō
paratōne ad illum dampnificatū Alij vero tenent^r pro ra
ta portōnis que eos attingit illi qui pro omnibz satisfecit
Tercia regla sequitur ex premissis q̄ nouem difference
hommū tenent^r ad restituendum op̄prehensi in hīs versibz
Iussio consilium consensus palpo recursus Participans
mut^o non obstands non manifestans Prima autē istarū re
glaz patet Ro. i. qui talia agūt scilicet qui presumit pu
ta iniquitatem. maliciā. auariciā. dolum ⁊c digni sūt mor
te non solum qui faciūt ea sed etiam qui consenciūt faciē
tibus vbi glosa. consentire est tacere cū possis redarguere l^o
errore adulando viuere Itē exo. xxi p̄cipit^r reddi iniuste
ablatū et addit^r pena Qui furat^o fuerit hominē ⁊ vendi
derit eum uiuēt^o noxe morte moriatur ⁊ ratōnem assignat
magister in iij. dis. xv. per verba aug^o. ad macedonum in
eplā dicens q̄dū res ppter qm peccatū est non reddit^r
si reddi potest penitencia non agitur sed fingit^r id est non
dimittit^r inquit augul. in eplā p̄fata p̄ctm nisi restituat^r
ablatum. Sunt itaqz vt generaliter numerem^o eos qui
ad restitutōem tenent^r semp vellepe hī videlicet raptores

lufores defraudatores animarū in fuffragiis vel teftamētis
fures agroꝝ p terminos extendētes lacioꝝ fructuū in
arboribꝫ aut ortoꝝ fpoliatoꝝ inuenta non reftituens ea
que ex hereditate quis tenetur non reftituens Clerici ⁊ re
ligiofi bona ecclefie male expēdentes • mendici et queftoꝝ
falſi et deceptoꝝ mutuataꝝ pecuniaz vel rem retinens
iniūto dñō • dolofi mercatoꝝ • ⁊ cāpfoꝝ • vēditoꝝ • ⁊
emptoꝝ fraudulentī • teftamēta exequi male tardantes
monetam malam loco bone tradentes monetam nouam in
dampnum alioꝝ eudentes alienarū rerum mala fide emp
toꝝ ad terminū carius qꝫ pro parata pecunia vēditoꝝ
reddituū iniuſtoꝝ receptoꝝ bladī et vīni auari cumu
latoꝝ reſtitutōnem debitaz fieri tardantes redditus vel
alia p minimis modico procurātes locatis rebꝫ vltra debituz
abutētes ſimili de oductis ⁊ ſimilibꝫ vltra pactū vtentes
virgīnum et puellarum ſeductoꝝ vxores maritis nota
biliter bona ſubtrahētes famuli et famule dños eoꝝ dāp
nificantes pro ope carnali ab hijs qui ſua alienare non poſ
ſunt recipientes ſegetes vel gĩaꝝ vel alia bona deſtruen
tes alioꝝ vſuram exercens nichil niſi iniuſte acquiſita
habentes dona recipientes in pignoribꝫ aliquid vltra ſor
tem recipientes ex illegittia preſcriptōne aliquid recipi
entes decimas et oblatōes nō ſoluentes theolonea male im
ponentes theolonea recipientes ⁊ terram non deſenderes
theolonea iuſta ſubtrahentes tallias iniuſtas extorquētes
iuſticias non dantes aut dñi latrones non exterminantes
monetam nouam ex auaricia eudens vel falſam Monaste
ria ⁊ eccleſias indebite grauantes bellantes iniuſte quando
non ſit pro rebus repte dīs aut patria tuenda dampnifi
cantes incendiarij locoꝝ ſecretoꝝ vel alioꝝ iniuſte
in neceſſitate extrema indigenti nō ſubuenientes diuites
ſuperflua ſtatus hábētes • ⁊ pauperibꝫ non ſubuenientes
iudices aduocati pcuratoꝝ • ⁊ teſtes falſi vel mali mer
cedem laborantis pcurſantes debita non ſoluentes ſic

etiam dolosi laboratores inutiliter laborantes vel minis de
precio recipiētes ut medici notarij . scriptores . cācellarij
cirurgici . apothecarij simoniam omittentes de quibus omni
bus habes in summis distinctius ubi oportet fieri resti
tucionem vel non Declaratur autē prefati versus secundū
tho . alber . vlrī . 7 sēo . sic iussio id est qñ quis probablē cre
dit ex sua iussione secutam rei ablatōnē vel nomine suo fa
ctam ratam habuit talis tenetur in solidum alias non Con
siliū ut quando ex consilio sequitur ablatō vel dampnū
vel probablē secutū creditur tenetur in solidū alias non
Consensus id est ubi effectus in opere cooperatōis ostēdi
tur talis si tñ coopatur q sine eo non pisset dampnum fi
eri tenetur in solidum si autem sine eo fieret restituat quā
tum nocuit siue per se siue per familiam suam vel per suos
aut quantum de rebus illis habuit . vel expendit . unde dicit
pe . de pa . q aduocatus tenetur etiam si ignorabat iniustā
curam ppter errorem iuris . Palpo id est adulator laus
dans scz raptorem quasi strennuū 7 huiōi hic si ex h secu
rum est dāpnū tenet in solidū alias non id per oppositū
intelligas de detractore vel vitupatore . Recursus vel re
ceptās id est qñ aliq̄s est receptator latronū vel furū seu
predonū et tenet eos ne cogant restituere vel dolo malo
celat rem raptā vel furtiua ita q ex h impeditur restitū
tō tenetur in solidum Participans scz in crimine latrocinij
id est qui malefactoribus huiōi se sociat ad spoliand talis
si sine tali associatōne non fuisset rapina facta vel furtum
tenetur in solidū si autē participat in crimine latronibus se
ad spoliand associando attñ q sine eo fuisset spoliū fa
ctum talis non tenetur nisi quantum ad eū peruenit vel qñ
tū nocet casualiter l occasionali si vero participauit in re
rapta emendo scienter raptū vel accipiendo illud tenet re
stituere secus si ignoranter emit vel recepit Mutus id est
qui videt furtū fieri et dolose tacet cū sine periclo suo so
lo verbo posset impedire 7 n facit qñ ex offitō ad h tenet

ut reclinet tenet in solidū secus si non ex officio tenet ob-
stare vel impedire et non impediret. Non obstas id est qui fa-
cto posset resistere sine suo periculo et non facit quando ex
officio tenetur obstare si sic latrones inualeseunt sicut sunt
principes qui ex officio suo tenentur iusticias observare quia
redditus quos habet ad hoc instituti sunt tenent restitu-
tuere secus qui non ex officio tenent obsequare quia ad resti-
tutionem non tenent. Non manifestas id est qui scit ubi res ra-
pta vel furtiva est et non indicat cum hoc requiritur et quando ad hoc ex
officio tenetur ad restitutionem tenetur secus si solus scit ubi est
et non indicat etiam cum de hoc requiritur quia tunc quivis
preceat tamen ad restitutionem non tenetur unde iudex qui de ea re
de qua cognoscit pronuciare debet et sic manifestare ius par-
cium si non facit tenetur ad restitutionem. Ex premissis etiam
liquet quod quilibet heres siue filius siue extraneus non distin-
cto utrum raptoris vel alterius tenetur iure canonico ad
omnia debita defuncti persolvenda siue fuerint ex contractu
vel quasi siue ex maleficio vel quasi siue prouenerit res illa pro
qua debitum fuit contractum ad eum siue non siue lis fu-
erit testata cum defuncto siue non. Est autem contractus ut emp-
tio. venditio. locatio. conductio. mutuū et similia quasi contractus
est ut tutela vel negotiorum alienorum gestio. Maleficientem est
ut furtum rapina quasi maleficiū est cum iudex per imperici-
am iudicat vel cum de domo alicuius aliquid est eiectum vel ef-
fusiū quod nocuit transeuntibus.

Hic ostendit qui teneantur ad restitutionem in speciali prestatum quo ad raptos-
res. spoliatores in fructibus. dampnificantes in bello vel gu-
erra. dampnificantes in beneficiis et similibus. Capitulum tertium.

Vid autem et quantum quis teneatur restituere
notandi sunt ex premissis gradus quidam vel di-
fferentie prestatim circa rapinam et furtum. Pri-
mus si aliqui vadunt cum raptoribus et non coop-
rant eis ad aliquid dampnum faciendum nec aliquid receperunt
de rebus ablatis tales nichil tenent restituere. Secundus qui

nec adiuuant nec in aliquo consencunt sed datur eis aliquod
de rapina vel furto et scienter accipiunt aut comedunt inde vel
induunt aut in alios usus ponunt tenentur ad restitutionem de
talibus tamen qui dono aliquid accepissent et consumpsissent an
tequam intelligerent rei veritatem restituere non tenentur
Similiter excipitur quando aliquis agit causam spoliatorum mo-
nendi et inducendo posse ipsum raptorem ad restitutionem
faciendam prestim si habet spes probabilis de correctione
spoliatorum et quando efficitur propter talium consumptionem prodo im-
potes ad restituendum in toto vel in magna parte ammonito
res itaque qui instant continue horis cporumis ut prodo resti-
tuat consumpta restituere non tenentur Sub secundo etiam casu
continenter qui sciunt vel probabiliter credunt quod propter ipsorum
sequelam vel associationem cum raptoribus vel solium adlationem
vel detractionem non plus fecerunt ipsi raptores quam alias
essent facturi et tamen de raptis aliquid habuerunt et expen-
derunt tales tenentur de eisdem restituere habitis vel expensis
et etiam de omni dampno quod ipsi vel aliqui de sua familia
fecerunt directe vel occasionaliter Tercio quando plures faci-
unt dampnum sive et tamen unus sine alio vel plures sine isto
fecissent talis tenetur soluere pro rata id est pro portione sua
hoc est quantum contingit eum de dampno universo si non po-
test distinguere dampnum quod ipse intulit ab eo quod alij intu-
lerunt in hoc tamen existimatio habenda est ut qui magis stren-
uus est et qui maiores timores ac terrores incussit hostibus
etiam plus teneatur sive etiam in casu quando aliqui associantur ra-
ptoribus et credunt quod etiam sine suo adiutorio vel insti-
gatione raptores dampnum fecissent sed non tamen tenentur
ad id quod probabiliter credunt eos fecisse propter suam insti-
gationem vel adiutorium. Quartus si qui associantur raptoribus
et non cooperantur eis ad aliquod dampnum faciendum
sunt tamen in animo parati defendere si forsan illi spoliandi res
suas a predomibus defendere voluissent et propter suam pre-
senciam et sociorum eius non audebant resistere spoliantibus

vel domos suas incendit et si sic quis asscclauit non potest
esse liber a restitutione immo si aliqui animo pacificandi va-
dunt cum raptoribus non excusantur nisi hoc significet aduer-
sariis quia alias aduersarij timore eorum non auderent res suas
defendere unde id est ac si se iuuarent secus si intimauerunt
aduersariis quia tunc videtur esse in primo casu. Quia? qui
fuit causa totius dampni tenetur insolidum id est de toto
dampno si in casu quo plures fuerunt raptores quorum
nullus induxit alium adeundum nec erat aliquis dominus alteri?
sed quilibet pro se dicitur nisi si vadunt insolidum quasi sit unus
exercitus quilibet tenetur insolidum quia in tali casu quilibet
trahit alios et fecit eos forciores et omnes sunt coopera-
tores alias si non inierunt solidum sed quilibet sepe ratum per se
faciebat dampnum quilibet tenetur pro eo quod fecit intellige
secundum vltimum quod iam dictum est quoniam unus sine alio non auderet
vel non posset dampnum facere alias facere quilibet tenetur
tamen pro parte dampni quod intulit Nota etiam quod res fur-
tina vel rapta restitui debet eius omnibus fructibus et lucris
que precepta sunt et percipi potuissent quia tenentur admittere esse et
ad omnia dampna nec excusantur si res apud eum peccat quia fuit
in mora restituendi si tamen domino obtulisset et ille noluit accep-
tare excusatur preterea de quacumque dampnificatione ubi res
restitutio facienda est quod dampnificans iniuste non tamen tenetur ad
restituendum rem sed etiam tenetur de interesse id est de vitatio-
ne dampni et ad fructum perceptum de re si res erat fructi-
fera tamen non ad fructum qui prouenit ex industria eius qui vitat
illa re ubi usurarius vel alius dampnificans alius prestando usura-
ris et pauper coactus est vendere minus bladum suum vel alius
quibus perdidit lucrum vel mercari lucrum quo vivebat cum
esset operarius expensas medicorum dampna operum et similia tene-
tur admittere esse nisi rogatu dampnificantis dampnificatus volun-
tarie remittet non tamen tenetur usurarius restituere pecu-
nias vel acquisite per pecunias fenestras seu fenus seu pecuniam
quas per usuram ipsam habuit inde etiam dicit vltimum quod quis

Temina agri alicuius effodit vel qui alteri infert damnum p
hoc q non soluit debitum suo tpe qm non quida tenet ad
restituendum damnum totum qz dubium est in his qualis fructus
agri proficiissent et an mercator damnum vel lucrum
in mercatore habuisset sed restituet tantum quantum fructus
agri in illo dubio vendi potuissent vel pro quanto mercator
in illo dubio lucrum suum vendidisset Tenet igit secundum
eundem vlr. ad restitutionem iste qui aliquem impedit a co
secutione cuiuscumque muneris qd honeste reciperet ab alio
Itē fm tho. Qui impedit aliquem a consecutione beneficii in
iuste vel ppter odium vel vindictam aut aliquid huiusmodi
si impedit ne prebenda detur digno consulens q non de
tur anteq firmatum sit qd ei dare tenet non quid ad eq
le quia illud non fuit adeptus et poterat multiplex impedi
ri sed tenet ad aliquam recompensationem persatis condicionibus
personarum et negotiorum secundum arbitrium sapientis si vero
iam firmatum sit q alicui detur prebenda tenetur ad restitutionem
equalis tñ fm suam facultatem. addit scotus q si quis ta
tummodo ppter utilitatem intendebat providere impediendo di
recte vel indirecte alium in prebenda vel simili et sic pro
curat sibi non intentione damnicandi alium vel ex invidia licet
alius preter intentionem damnicet tñ ad nichil restituen
dum tenet. Quando vero in bello aliqua rapiunt a subdi
tis dominorum quomodo ibi sit restituendus. Notand q ad
hoc q bellum sit iustum quinqz requirunt. personam scilicet secula
ris non ecclesiastica. Causa id est ppter necessitatem et ut
pax habeat pugnet animus. ut non fiat ex odio invidia
ultione vel cupiditate sed ppter caritatem iusticiam et obe
dienciam Autoritas ecclesie vel principis et res id est ut
sit pro rebus repetendis vel pro defensione patrie. Quā
uis igitur dicit wilhel. in glosa bellum sit iniustum in qua
tuor primis si tñ res subsit quia pro rebus repetendis factum
est non tenetur qui movit bellum restituere qd ibi cepit ni
si cepit vel damificaverit adversarium suum ultra q habuerat

ille de suo iniuste aut dampnificauerat eum ⁊ hoc dico secū-
dum iudiciū fori penitentiāal' deoradat vlti. in summa.
Vnde oñdit q̄ statim aliquis restituere teneat' ⁊ q̄ in quibz
qz casibz pōt differri restitutō fienda Capitulu Quartu

Vando vero seu quo tempore ⁊ q̄ statim tenea-
tur quis restituere Notande sunt tres regule.

Prima non licet aliquo tempore detinere alienū
domino iniusto id est nolente ⁊ secūdu rectam

ratōnem nolle debente et per consequens regulariter sta-
tim facienda est restitutō eadem ratōne qua statim cessan-
dum est ab actu peccati mortalis non tantum actu exteri-
ori i'deo leui. xix. dicit' Non morabit' op' mercenarij apud
te vsqz mane. Item alia ratōne quia si detinco rem tuam
plus impedio te in vsu eius q̄ si frequenter eam subtra-
herem Secūda regla. quicūqz detinet vel accipit rem alie-
nam iniusto domino tenet' affectu statim retinere id est te-
netur habere ppositū si vult esse contritus restituēdi pro-
posse cum circūstancijs cōportunis. Tercia regula in casu
bus multis licet differre restitutōnem exteriorem posita tñ
iam interiori volūtate restituēdi cum se3 deurrūt circūstā-
cie cōportue Illi aut casus dñment' vniuersali hac maxima li-
cet detinere rem aliam qñ ille debet velle ratōnabli deti-
neri alio de facto posita iam voluntate restituendi cū cir-
cūstancijs cōportunis. Et hoc contingit in quinqz casibz
Primus quando detinēs non ptest restituere ppter pau-
pertatem quia tunc non tenetur sed cū venerit ad pingu-
iorem fortunam debet tñ ptere interim dilacionem a domi-
no rei si haberi ptest. Secundus. quando restitutio sta-
tim facta crederet in preiudiciū cōmunitatis vel etiā
eius cui fieri possz vt furioso gladi' restitū non debet qz
aut se aut cōmunitatē lederz vel dñm rei. Tercius qñ resti-
tutio statim facta cederz ppter occultā oblacōz in infamiaz
restituentis non cñ tunc statim se ipse dampnificās tene-
tur lesio prodere s; per aliū pro loco et tempore restituere

debet quia magis debet quis velle famam proximi q̄ illud
comodum suum modicum. Quartus qñ restitutō statim
facta in nullum aut modicum cederet comodū eius cui de
betur et in iacturam seu notabile damnum debitoris. vñ pa
teret quando quis agit in remotis partibz cui facienda esset
restitutō tunc non est maior sup̄t us ponendus immisione
q̄m valeat illud quod mittitur sed expectanda est peni
tencia persone si quando credatur haberi vel si non creda
tur haberi et nec nunciis superueniat sine nuncijs sup̄tibz
trahendum est parentibz qui si non assint dandum est pau
peribus. similr si nescitur vbi sint nec sperat̄ q̄ de facili sci
ri possint detur pauperibz. si autē scitur et prefata non ob
stant mittatur ei fidelr et secure. qđ intellige faciendū esse
quādo commodē fieri potest qz in tali casu pensande sunt cir
cumstancie scilicet quantitas rei debite remotō loci expen
se que fierent promittendo et paupertas vel diuitie illi
cui facienda est restitutō qz tam modica posset esse rei re
stituende summa et tante expense que fierent in mittēdo et
tam diues ille cui facienda est restitutō q̄ nullo modo de
beret velle pro re tam modica proximum tantum grauari
et tunc non oportet q̄ mittat̄ et in talibz ad arbitriū boni
viri recurrendum est. Quintus casus est secundum hen
de gan. q̄ li. vi. ques. xxiiij. vbi dicit quando expectet q̄s
maiozem oportunitatem restituendi tunc licitum est non
statim restituere vt si ille cui facienda est restitutō igno
ret debitū Scotus eciam dicit quando quis habet volun
tatem restituendi pro tēpore oportuno extunc tenet do
mino volente et si non in actu elicto tamen actu debito qz
dominus debet velle q̄ qui suus habet teneat quousqz pos
sit reddere oportune. Circa temp⁹ oportunum restituen
di quo ad vsurarios manifestos et raptores publicos sūt
duo specialia dicit pe. pa. debent enī vsurarij manifesti re
stituere vel ydonee cauere de restituendo ante confessio
nē et eu karistiam et oblatōem ad altare quia vsurarij

manifestorū non est confessio admittenda quousq; satisfecerint cum tamen aliorum furum et raptorum sufficiat propositum vel verbalis promissio extra de usu. capi. vi. ante sepulturam quia non debent sepeliri q̄muis penituerunt antequam satisfecerint. De raptorib; eciam publicis ⁊ violatorib; ecclesiarum est aliud speciale scz q̄ in vita non sunt admittendi ad penitenciam quousq; satisfecerint vel securitatem dederint nec aliter in morte quia eciaz data immortalitate quādo in sanitate dare noluerint sepultura quidem conceditur sed clericus interesse prohibetur sub pena de positōis ⁊ prohibetur oblatōnem recipere extra de raptorib; capitulo. ij. Hic cōdit cui sit restituendum de aleatorib; de symoniace obtētis. Et q̄ in octo casib; nō oportet rem restituere ei a q̄ recepta fuit. Cap. Quantū

Unc ubi seu cui sit faciēda restitutō docet papa. dicens q̄ regulariter illi cui ablata est res q̄ restitutōni subiacet restitui debet fallit tñ hoc in casib; octo qui secunt. Primo quando et ipsi cuius res fuit peccauit vt in ludo ⁊ symonia et quando cumq; ob turpē causā qz in parī causa turpitudinis melior est conditō possidentis de ludo tamē aleē id est qui vibus fortune immititur dicit idem p̄. quidam dicunt q̄ ludere ad taxillos intellige pro notabili re est peccatum mortale laycis et clericis. Unde bernh. Ego te acquisiui manib; cruci affixis ⁊ tu te consumis manib; vicijis dedicatis nec hanc opinionem petrus improbat. Sed an iste qui lucratur teneatur ad restitutōnem distinguendum est quia aut lucratus est ab eo qui rem suā alienare non potest sicut sunt minores et furiosi monachi vel clerici ⁊ similes. aut ab eo quem traxit ad ludendū dicitur aut trahere aliū i proposito secundum ioh. in suma qui per vim et nimiaz importunitatez alium ad ludum ponit vel scdm bar. bys. Quicumq; verbis vel factis inducit alium cum alias non esset lufurus

induxit inq̃m siue in p̃ncipio siue i medio ludi aut lucratus
est ab eo cum quo fraudulēter lusit per falsos casseres ias-
ctus et silibus ⁊ isti tres modi ludēdi sunt prohibiti a iu-
re diuino scđm sanctum thomā scđa scđe . q . xxxij . argu .
vij . et quilibet horum triū tenetur restituere lucrum dño
p̃ncipali rei male obtente secūdu omnes doctores com-
muniter aut lucratus est ab eo qui lucrantem traxerat ad
ludendum et in isto casu dicit sanctus thomas sic . ille qui
amisit non est dignus recipere . nec pōt licite retinere vbi
ius positum seruetur de restituendo scđ vnde debet de hoc
elemosinam facere aut lucratus est ab aliquo vbi volun-
tarius cum voluntario sine fraude lusit perdente ad suam
habere potestatem alienandi et tūc q̃uis secundum tucio-
rem et comuniozem op̃inionem debeat lucrum in elemosinā
pauperibus dare et retinere non debeat tamen secūdu
multos famulos retinere potest sine periclo salutis anime
ad hoc sunt doctores quoz op̃iores referūt tam monal-
dus q̃ astaxanus . in summis suis . item vt videtur sanct⁹
thomas tam in iij . di . xv q̃ scđa scđe . q . vbi supra quem
ad hoc astaxanus allegat vbi saltez nō seruantur leges aut
consuetudo restituere non iubet . Itē alex . anglicus Itē
rich . de mediā villa tenet idem esse verū et probabile disti-
xv . Itē ioh . andree ext de vi . ⁊ ho . cleri . allegando robo-
rat eandem op̃inionem . Itē ibidem fran . de zab . dicit po-
tē inquit defendi q̃ non omnino tenetur talis pauperib⁹
restituere qz consuetudo potuit dominū perdētis in vin-
centem trāsserre Si quis autē tantum perdidit quantū est
lucratus vel plus an restituere teneatur quidam dicunt
q̃ sic alij q̃ non . de pecunia autem symoniace accepta . No-
ta secundum ray et wilh . q̃ tripliciter contingit hoc aut
datur pro religione . aut pro benefitō . aut pro ordīe .
Si vero pro religione . aut intrabit quis religionem et
sic non potest manere in ea sed ibit ad artōrem vel saltem
non manebit in eodem monasterio . Sed intrabit aliud .

monasteriū ⁊ illa assignabit illa pecūia ne sit ei oneros⁹ aut remansit dans in seculo vel post introitū redijt ad seculū vel mortuus est tunc reddet sibi illa pecunia. sed nūquid monasteriū retinebit eam Respōdet aut abbas cū collegio fuit oscius criminis sic non remanebit in monasterio s; auctoritate superiorū debet dari pauperib⁹ aut solus osci⁹ fuit vel alieni de collegio sed non omnes sic pecunia remanebit apud monasteriū istis exclusis ab vsu pecunie si pōt fieri bono mō Si autem scdo modo datur pecunia pro beneficio habēdo aut ergo datur pecunia collegio seclari pro prebenda aut priuate persone. si collegio seclari ⁊ collegiū fuit oscium criminis sic non remanebit eis pecunia si aut solū quidam de collegio fuerūt oscij sic remanebit eis ill' tñ qui fuerunt oscij exclusis si vero datur priuate persone pecunia symoniaca scz patrono vel institutori sic pecunia debet conuerti in utilitatem illius beneficij qd emere voluit ipso beneficio amoto. Si vero tertio modo datur p habendo ordine aut ergo ille qui dedit pecūiam non habebat ecclesiasticū beneficiū ⁊ tūc si pecūia conuētit ad utilitatem cathedral' ecclesie aut habebat beneficiū ad cui⁹ titulum gratis ordinari debuit sic pecūia conuētit partim in utilitatem cathedral' ecclesie ⁊ partim in utilitatem sui beneficij quia in vtriusq; iniuriam data est simili si habuit beneficiū vnū et pro altero dedit pecuniaz. illa pecunia conuēti potest ad utilitatem vtriusq; bñficij Scdo redeūdo ad ppositum fallit scz q res non debet dari ei cui sublata est qñ vicz non expedit ei vt furioso gladius non est dandus nec pupillo aurū s; tutori vel curatori eius dari debet Tertio qñdo incertū est cui⁹ res sit ⁊ tūc facta diligēti inq̃sitōne si dñs non reperitur dandum est pauperib⁹. Quarto qñ dñs rei mortu⁹ est ⁊ tūc dand⁹ est heredib⁹ saltē. tūc dicit wilh. qñdo spoliat⁹ fecit testamentū ⁊ certā sūmā retinuit q voluit esse dēt⁹ Si aut mandauerit in testamēto distribui p executores qcqd ad ipm spectabat de mobiliib⁹ ⁊ debitis

eūne faciēda est restitutō executoribz eiꝰ p rata ⁊ liberis
eius p rata et vxori de quo et alijs vide summas Quinto
qū domīnus absens mittendum est sibi et imputet sibi qui
alibi apportauit vñ forte secus est qñ dñs se absentauit
vide de hoc. iij. ca. precedēti caplo Sexto qñ ille cuiꝰ res
fuit est dilapidator. tunc enīz domīno non pcuratori re-
stituendum est. vt si religiosus vel clericus bona monaste-
rii vel ecclesie dederit vel iusserit reddant non sibi sed ec-
clesie Septimo qñ quis pecuniam vsurariam. vsurario vel
raptam rem raptori vel simili iniuste abstulit tūc enīz di-
cit vl. ⁊ p. de pa. non vsurario vel raptori restituere debz
sed dño vero rei ⁊ tūc ei a quo abstulit iniuste restitutōez
factā esse debet per se vel per aliū sine detectione sue perso-
ne notificare alias esset causa dampni vsurario vel raptori
si postea restitueret prius restitutum.

Vide oñdit quis sit modꝰ. et que forma restitūēdi. ⁊ quō
vaga restitutō sit faciēda. ⁊ qui sunt qui non satisfaciūt
in hoc Capitulū sextum.

E modo vero et forma restituendi. Notanduz
est qꝰ fieri debet cum tribz circūstancijs scz cari-
tatiue caute ⁊ pure Primo caritatiue vt vide
licet fiat euz reconciliatōne offensi quia iniuri-
ans spoliator vel complices eorum semper debent humilē
postulare veniam ab hijs quos offenderūt ne illi remaneāt
in rancore seu mala voluntate domīno hoc mandante math
v. Si offers munus tuum ad altare ⁊ recordatus fueris
qꝰ frater tuus habet aliquid aduersum te relinque ibi mu-
nus tuum et vade reconciliari prius fratri tuo Sedo fiat
hoc caute vt offensa est manifesta. et offensus tirānus vel
mala de eo sequi possent notabilia fiat per interpolitā per-
sonaz ydoneam similr si est offensa oculta fiat per ydoneam
personam aut per confessorem Sed queris quid si ofes-
sor restituendum recipit ⁊ nich restituit numquid omit-
tes liberat. Rñdz ber. claro mētis sup qd xi. q. xxvi. hñmri

de gan. talis est immunis regulariter non solum a peccato
ut henri. de gan. dicit sed etiam a debito restituendi tñ qz
queqz ecclesia tollerat in spūali maiori offitō debet quis cō-
mittere in minori de restituendo tēporalia tñ etiam quia ei
cui ofidit de anima ppria potest ofidere de temporali sub-
stantia Si autē esset ofessor persona leuis et qm hēret su-
spectam q non restitueret fideliter non esset liberatus tra-
dendo ei nec a peccato nec a debito vbi autē nec persona le-
uis creditur nec suspitō habetur et tradit ei qd restituen-
dum est si non restituet et tradens credat sicut habet cre-
dere q restituit liberat⁹ est scdm deuz qz fecit qd in eo fu-
it. Si autē veniret ad noticiā suā q ofessor non restituerit
de quo ratio fidelitatis non habet⁹ vt pmittit tūc teneret⁹
restituere vel pcurare q ofessor caute restitueret. Tertio
fieri debz pure ne sit ibi palliatō mala vel fraudulēta For-
ma igitur restituendi canonica secundum doctores est illa
aut habet debitor bene qd soluat aut simplr non habet vn-
de soluat aut habet unde soluat sed hoc non facere sine ma-
gno periclo suo. et sue familie si potest bene soluat integre
modis tactis supra Si vero non potest simpliciter tunc po-
test recte agere penitēciā licet non restituat dum tamē
doleat et proponat restituere q cito poterit si aut potest
sed non magna iactura sui et suorum tunc secundum Ray-
studcat confessor rectificare voluntatem debitoris vt ve-
lit restituere ad arbitriū boni viri vel confessoris et sic sa-
tisfacere modo sequenti. Petat igitur debitor remissio-
nem debiti apud eum cui tenetur et si ille remiserit solut⁹
est. Si em spoliati misericorditer totuz vel partes remise-
runt dūmō debitor sine fraude petuerit et qntitatē debiti
si potest exprimat potest debitor remissū in elemosinaz reci-
pere et pro creditoribz exorare vel aliter beniuolus esse. L-
petat dilatōem a spoliatis vel assignet eis certam partem
de redditibz suis annualr amicablr de qua eis satisfaciāt suc-
cessiue et hoc facit eis bonaz cautōne si vere oēs denegent

sibi dilatonem et postulent q̄ ipse cedat bonis suis tunc
tenet hoc sine dilatonē facere q̄ fur ⁊ raptor semper sunt
in mora et ex consequenti semp augent peccatū semper igitur
debet facere posse suū scdm wilh. eciam vsq; ad vendi
tōnem hereditatis et omniū bonorū eciaz si oporteat ipsū
et familiam suam mendicare. quia scdm vlri. semp factas
restituendi adest q̄ diu ipse debitor habet p qd satisfacere
pōt nisi in extrema necessitate in qua eciaz sine omni culpa
accipit vite necia Et h̄ de forma qn̄ scit cui restituendū est
Si autē esset vaga restitutō id est nesciret cuius res resti
tuenda foret tunc in tertio casu scz qn̄ pōt restituere s; n̄ si
ne iactura sui ⁊ suorū s; m Ray. simplr absq; pacto et condi
tione debet totū qd habet resignare in manu episcopi vel
p̄narij discreti et tūc ipse si viderit eū pauprē ⁊ egentē
det sibi partē vel eciam totū si tantam viderit necessitatē in
eo ⁊ suis et si quid residuū fuerit pauperibus alijs distribu
at ⁊ iste qui restituere non potuerit ⁊ vt p̄mittit elemo
sinaz recipit orōne ⁊ alijs bonis p dñis quib; restituere de
bebat recomp̄set prout congruit ⁊ si postea aliqua po
tuerit lucrari iuxta possibilitē suam erogat in usus paupe
rum pro animab; eorū glo. tñ wilh. dicit q̄ non est neces
se vt fiat huiūdi resignatō in manū p̄narij dum tamē alias
paratus sit ad arbitrium eius vel alterius boni viri satisfaci
cē ⁊ in omni tali casu paupertatis siue episcop⁹ qui defen
sator est pauperū dilatonē det vel partē remittat vel eciaz
totū put viderit expedire sicut ⁊ alteri pauperi semp gesta
do vt fidelr agat negociū eius cui deberet de iure dari
si sciret q̄ten⁹ oratōnes ⁊ opera satisfactoria fiāt p eo vel
pietatis alia exercicia ymo dicit glo. wilh. de materia deci
marū q̄ si quis sciēter decimas ecclesie mltō tēpore abtu
lerit qui diues est l' potens si p̄mitet potest ep̄us ei gr̄is
remittere vel in toto vel in parte ex quo in posterum vult
cessare et ecclesiā iuri suo restituere quia ppter utilitatē
ecclesie illud facit. Ex premis patz q̄ tria sunt genera

hominū qui non sunt fm̄. wilh. in statu salutis quia fiet
restitutōnem faciūt. Primo qui resignat omnia bona sua
in manus p̄narij p̄mittētes q̄ tantuz faciant dānificatis
q̄ tenebunt se p̄pagatis q̄ putant q̄ pro modico quitta
bunt eos quia totum credūt se amisiſſe. Secdo illi qui si
vellent dimittere superfluas expensas possent rapta resti
tuere Tertō illi qui non resignarent in manus p̄narij ni
si crederent penitēciarius restitueret eis pro toto vel pro
parte q̄n nescitur cui facienda est restitutō t̄les non sunt
in statu saluandoz quia oportet q̄ bona fide et sine fraude
faciat raptor quicquid potest vt dāpnificatis satisfaciat
si nouit eos aut pauperibz eroget si non nouit eos alias
non esset absoluendus a p̄nario si oſtenderit ei de eius in
penitēcia vel praua intentōe Sed queritur quid faciendū
sit q̄n quis dubitat an vel q̄ntum alteri teneat R̄ndz ioh̄.
Friburḡ in suo confessionalī. Q̄n fit satisfactio pro aliquo
dāpno dūmodo vel cuius quātitas non ē certa penitēs tā
tum offerat q̄ntū probabl̄ putat dāpnum illatū fuisse et
tunc dicat ipse vel media persona pro eo tantum damnuz
vobis factum est vt probabiliter credit homo ille si scirz
vobis pl̄z deberi satisfaceret si ḡ minus est remittētis resi
duum si amplius est vos de bona voluntate sua habeatis.
sic eciam q̄n aliqua debita sunt dubia p̄uta sortes tenebat
alicui ex mutuo l̄ ex alia causa x. flo. sed dubitat an solue
rit ei vel non. Consulo q̄ semper ad voluntatem creditoris
vel per arbitrium satisfaciat tunc enim ille in quēz com
promittitur considerabit ratōnem ⁊ qualitātē dubij ⁊ se
cundum q̄ plus ad vnā partem q̄ ad aliam vel ad neutrā
plus in sua consciencia declinat secundum hoc plus vel mi
nus vel mediētatem dari iubet et sic de dubio facit certitu
dinem. Vnde oñdit per quē fieri debeat restitutō Et
q̄ nō fieri oportet auctoritate ep̄i Et infra in fine generalis
regla datur restituendi. Cap. septimū

Ultimò preterea videndum est per quem possit fi
eri restitutio quidam dicunt quod debet fieri per epi
scopum vaga restitutio et licet doctores satis
communitè hoc dicant. tamen sanctus thomas nichil
dicit de auctoritate episcopi Scotus in iiii. distinct. xv.
dicit non inuenitur inquit quis necessario sit determina
tus mediator in distribuendo ista pauperibus. Dicit unus
doctor quod confessor vel aliquis de cuius fidelitate credat. videtur mi
hi quod per seipsum consilio tamen alienum potest illud distribuere pau
peribus quia tunc mediatori possit dare ut restitueret de cuius
fidelitate presumeret et tamen iste sibi applicaret vel alijs vti
bus quod deberet vnde ubi lex diuina vel ecclesiastica non ligat per
sonam secunda est ratio naturalis ista autem dicitur quod perso
na que tenet magis restituat per seipsam quam per aliam licet non
excludendo consilium boni viri sed includendo hoc Scotus per. de pa
dicat quod quia presumebatur olim quod episcopi melius et fidelius dis
pensarent ideo doctores quid dixerunt quod per episcopum fieri de
beret ubi ergo presumitur contrarium scilicet quod sibi ipsi imbutus et in ma
los usus expendat potius debet dispensari per alium dominus B. vi
do. archid. bononiensis. xiiij. q. c. j. Probat multipliciter quod ipse
met raptor bona incerta que debentur pauperibus dare potest
sine licentia episcopi vel alienum iudicis vnde non dubito quod episcopus
non habet se intromittere de talibus nisi in defectu ubi autem cer
ta persona testatore deputata esset ista exequi debet archid.
di. eciam li. vi de testa c. j. et ioh. an. in nouella in decretali
deca religiosus dicit quod utraq; opinio habet equitatem et probat
archid. ubi supra satis clare quod non pertineat ad episcopum nisi in
defectu aliorum scilicet quando nulli esset omnia Unde concludit quod iste
qui tenet restituere potest per se dispensare vel de consilio dis
creti et confessoris vel alteri omittere in vita vel post mortem
idem respondit dominus symon de mauilla capellanus domini pape et
auditor domini portuens Sed querit quid faciet confessor ge
neraliter loquendo circa raptos alios et alios debitis inuolu
tis. Respondet ray. secundum quod maior vel minor fuerit violentia vel

Fraus vel dolus maior vel minor debet esse districtio iudicantis. Item ubi maior strictio est ibi maior venia. Et quia fere totus modus inuolutus est rapinis sic appolle tuo curre per me dum ne nimia seueritas vel remissio prece faciat quod discreta poterat equitas reuocare. Hic tractat de restitutione fame et honoris quod malum sit detrahere differentie sex detrahendo et questiones plures de effendentibus proximum quod reconciliatio sit facienda. Capitulum Octauum.

Secundo principi videndum erit. quomodo restituendum sint fame et honores et reconciliatio offensi quomodo sit facienda. quia reconciliatio quedam videtur restitutio de quibus dicentur plures vires cur sit de his restitutio facienda. quis ad hoc teneatur. quando et quando. De primo notandum quod ledere alium in fama indebite est valde grue. Primo quia plus nocet quam aufert famam quam quod aufert diuicias multas. Melius est nomen bonum quam diuicie multe ut dicitur psalmi. xxij. Secundo diuicie multe ablata possunt restituere fama vix quia forte non creditur illi qui post lectionem vellet se excusare. potest esse verbum iame sic delatuz ad totum quod quasi impossibile est ad totum deuenire excusationem. ideo bene dicitur in glo super lucam. famam esse rem lubricam quia sic aliqua res lubrica de facili effunditur sed quasi impossibile est eam recolligi. ita et fama. Tertio quia ledens famam alterius non solum illi ledit cui detrahit sicut fur illum solum cui furatur sed omnes illos coram quibus loquitur sicut ille qui mouit lutum ledit per festorem omnes coram quibus mouet. unde augustinus. de verbis domini peccat in verbis frater si verbis scientibus peccat quia quantum in eo est res exemplo corrumpit. Ex quo patet quod audire peccatum alterius nocivum est audienti propter prefata dicit ambrosius. tollerabiles sunt fures qui vestes et bona nostra diripiunt quam fures qui famam nostram lacerant. Notandum secundo quod inter omnia genera lesionum lesio que inferitur per linguas ut frequenter est grauior. Primo enim quidam sunt qui nocent in rebus ut raptores et incendiarii. sed grauius nocent

in rebus ut raptores et incendiarii. sed grauius nocent sagittarii qui infigunt sagittas in personas. et sic facit lingua mala quod non solum in rebus sed etiam in persona nocet. Ideo dicitur iere. vii. sagitta vulnerans lingua eorum. Secundo quod sunt quidam qui nocent in persona per verba sed non profundat inter dum lesio usque ad interiora sed non sic in lingua ymo lesio eius perungit usque ad ossa ut utrum ofringens ea ecci. xxviii. flagelli plaga luorem facit. plaga autem lingue diminuet ossa. Tertio quod sunt aliqua nocumenta quibus resisti potest per scutum et huiusmodi protectoria. sed vix inuenitur aliquis adeo armatus patientia. qui non saucietur a lingua exemplum de hoc iob qui non fuit motus ad damna rerum vel corporis flagellum et tamen videtur motus a lingua uxoris dicens ei quod una de stultis mulieribus lecuta es. eius etc. ii. et per sal. filij hominum dentes eorum arma et sagitte et lingua eorum gladius acutus. quasi diceret sic istis congregatis non potest resisti ita nec lingue male. cum igitur iuxta dicta in tractatu peniti ca. i. ii. et precedentibus iniuste auferes vel detinens rem temporalem iniuste domino teneatur ad restitutionem a forciori tenebitur detractor vel contumeliosus ad restitutionem fame quam detractor occulte contumeliosus vero auferit in facie publice. quibus vero satisfacere teneatur. per isto notandum quod detractio et receptio fame potest fieri multiplex. nam fieri potest sex modis ut dicit sanctus thomas. secunda secunda. q. lxxiii. ar. iij. Primo scienter falsum dicendo vel ignoranter. Secundo Scitum malum proximi augendo ultra quam scit Tertio occulte malum reuelando. Quarto benefactum in malum interpretando seu peruertendo Quinto bonum proximi negando. Sexto tacendo cum quis audit proximo falsum vel inhonestum imponi. Item fit lesio fame proximi quinquaginta planis verbis. quinquaginta artificiosis ut per cantilenas vel dictamina. quinquaginta nutibus et signis. quinquaginta scriptis etiam que appellantur libelli famosi. ut cum aliquis scribit cartam in iniurias vel in infamiam alterius et precipit eam occulte in ecclesiam vel plateam vel domum. ut illa inuenta aliis infametur. Item sicut dupliciter recipitur res temporalis

iniūto domino vīez occultē et vocatur furtū et publice
et tunc vocat rapina. sic fama duplī recipit proximo vīez
occultē et dicit detractio que est demigratō fame aliene oc
culte facta si autē manifeste in faciem alicui⁹ fit dī otūe
lia et est grāuīus peccatū qz pl⁹ ibi otēpmit⁹ pxi⁹ qm
detractōe. Omnes qui pdictis modis famā pxi⁹ iniūte
ledūt tenent⁹ restitūere vñ btūs au⁹. in reglā Quicūqz cō
iūtō vel maledictō vel ecīaz crimīnis obiectu aliqm leserit
meminerit satisfactōe qnto cici⁹ curare qd fecit sup qui⁹
bus hūb. dicit Notandū inquit q quicū prout ppe acci
dit⁹ exprobratō alicui⁹ vilis additōnis que pōt esse sine
peccato sicut cū aliquis vocat filius meretricis et filia. sic
officiat⁹ est saul filio suo ionathe .j. re. ij. filij mulieris vls
tro rapiētis virum. maledictum vero est impcatō alicui⁹
mali alteri sicut faciebat goliath dauid de quo dicit⁹ iij. re
xvij. Maledixit philisceus dauid in dijs suis. Obiectio
vero crimīnis est impositō alicui⁹ facti culpablis sicut ac
cidit coram salomone iij. reg. ij. litigātibz duabz meretri
cibz. quaz vna false imponebat ali⁹ oppressionez filij sui ee
neganti dicebat mentiris. vix autēz inuenit⁹ aliqd genus
verborz p qd litigātes se ledāt qz reduci nō possit ad aliqd
istorz Est autē sensus verborz aug⁹ quicūqz diūtō circa rē
id est quicūqz aliquo genere verbi mali qz possūt omnia
mala reduci ad aliqd istorz leserit aliquē qd scz gen⁹ lesio
nis est valde graue meminerit id est non obmittat sic faci
ūt obliuiosi qui ex obliuione obmittūt sentire qd debent.
Sūt autē tres differēcie hōmū inter eos qui ex ira vel iniū
dia pxiū in fama ledūt vel turbāt Quidā emz facile ira
scunt⁹ et cito veniam petūt. et hī sunt sicut aqua que cito
calefcit et cito frigescit et hoc mīm⁹ malum. Quidā facile
irascunt⁹ et tardius inclinant⁹ ad veniam petendā. hī sunt
sicut ferrū igitū qd tardius calefcit et tardius frigescit
et hoc peius. Quidā autē sunt qui nūq volūt petere veni
am et hī sūt sic lapis albeston q accensus nūqz extinguit⁹.

sicut ait beatus aug⁹ in deuocione dei et hoc pessimu. unde
aug⁹. in regula. Melior est aut qui quous ira sepe temptetur
cum impetare festinat ut sibi dimittat cui se agnoscit fecisse
iniurias quam qui tardius irascitur et ad petendum veniam tardius
inclinator. qui aut nunquam vult petere veniam sine causa est in
monasterio etiam si inde non proiciatur. Sed queritur verum
quolibet homo qui proximum offendit verbo teneatur ad re=
conciliacionem vel venie petitionem respondet beatus aug⁹. in regula
quod non. quia prelati ab hoc excusantur respectu subditorum. nisi
quando infamarerit male subditum. unde dicit sic ad platos. Quando
autem necessitas discipline in moribus coercendis dicere vos
dura verba compellit si etiam ipsi modum se excessisse sen=
titis non a vobis exigitur. ut a vobis subditis veniam po=
stuletis et causam subiungit. ne apud eos quos oportet esse
subiectos dum nimium seruetur humilitas regendi frangatur au=
toritas. Quando enim quis se humiliat ut puta vltra quam deceat
statum suum nimia est ista humilitas. unde ecci. xix. Est iustus
qui nimium se submittit multa humilitate. et sic facit prela=
tus qui propter excessum in duro modo loquendi petit veniam
a subdito suo. verum quia hoc non est necessitas. ideo dicit beatus
Aug⁹. non a vobis exigitur. Secundo ergo queritur cum hoc po=
ssit fieri quid erit melius. Respondet hubertus potest dici quod
secundum diuersas conditiones eorum a quibus petitur huiusmodi
venie et assistencium potest hoc iudicari. Si enim tales ex
hoc magis in bonum proficiunt possunt hoc fieri. Si autem
inde abutuntur in superbiam. ut cum quis ex hoc se putat mi=
nus reum vel prelatum culpabilem vel fit audacior ad cul=
pas perpetrandas et similia melius est non fieri. Non enim
dominus phiseys scandalizatis in eius dictis vel factis legi=
tur unquam satisfecisse. si quidam cum omni regimini annexa
debeat esse auctoritas et ex memoracione eius multa mala se=
quantur et per humiliacionem nimiam ad subditos eneruetur.
Ideo dixit augustinus dum nimium seruatur humilitas re=
gendi frangatur auctoritas

Indicōndit an Iesus teneat petere veniā a ledēte Cur
Iesus debet reconciliari. An Iesus teneat dimittere offēsa
que sit ista dimissio de signis amicitie oñdendis ⁊ simili
Capitulum Nonum.

Vaniūis autem dictū sit q̄ ledens iniuste seu
offendens debeat petere veniam a leso. Querit̄
vtrum Iesus teneatur alteri veniam petēti dimit
tere Respondetur q̄ sic Tū primo quia illi qui
non remittit hominibz nec deus dimittit sua peccata teste
cristo dicente mathei vj. Si non dimiseritis hominibz nec
pater dimittet vobis peccata. Tū secundo quia quod pe
ius est dimissa nisi dimiserimus repetit vt patet in exem
plo mathei xvij. de seruo cui paterfamilias dimiserat decē
milia talenta que recepit quia non dimiserat conseruo suo
Tum terciō quia quod magis timendum est cum graui pe
nā extorsit tradens eum tortoribz sicut dicitur ibidem et
subditur. Sic et pater meus celestis faciet vobis si non
dimiseritis vnusq̄sqz fratri suo de cordibz vestris. Querit̄
secundo ex quibz causis veniat q̄ quis non petit veniam a
leso. Respondet idem q̄ a tribus hoc prouenire solet vna
est cordis cecitas. ira enim obscurat animū vt non cogno
scat quis interdum se culpam habere vbi culpam habet et
quia non cognoscit culpam non petit veniam vnde psalmi.
supercecidit ignis sez ire. ⁊ non viderunt solem videlicz ve
ritatis. Alia est simulata iusticia vt cum quis dicit. non
expedit illi vt ego me sibi humiliem quia inde esset super
bior et similia sed si hec ratio bona esset non debuit se cri
stus humiliasse quia eius humilitas multis fuit in ruinā
Alia superbia est duricia cordis. cor autem durum male
habet in die nouissimo. ysay. ij Queritur tertō vtrum Ie
sus teneatur dimittere offendenti impetenti nec satisfacien
ti cum deus cuius misericordia excedit humanam in infi
nitū numq̄ dimittat impetenti Respondet idē q̄ sic quantū

ad remissionem intrinsicam cordis quo ad rancorez vel iraz
non ratione illius quo impetrans . sed ratione sui ipsius nec
peccet et ideo non sile qz ipe non habet iraz huius in qua po
sit esse peccatus . et sic obicit . Lu . xvij . dicit si sepius in
die peccauerit in te frater tuus et sepius in die uersus ad
te fuerit dicens . perdet me . dimitte illi . ergo a contrario
sensu videtur qd non perdet illi dimittendus qd videtur dice
re glosa interlinearis dicens . Ne minis remissa sit indulgen
cia . et glosa marginalis non iubem passim peccanti . sed pe
nitentiam agenti dimittere Rndetur impetranti peccati in nos n
tenemur peccata dimittere dimissione exteriori et sic intel
ligitur interlinearis vel non tenemur in foro pñiali dimitte
re . et sic loquitur glosa marginalis . et hec non sunt contra
illa que dicta sunt de dimissione interiori facienda offendenti
fratri Queritur quarto . quid sit ista dimissio exterior qua
dimittit offensus offendenti Non enim potest dimittere culpam
offendens . Item satisfactiones non dimittit ei qz ista soluit
iam ex quo satisfecit ei plenarie . Rndz dici potest qd huius
remissio non est aliud qd acceptio satisfactionis vel indicatio
reconciliationis verbo l' facto expressa . ut cum offensus offenden
tes flectentes genua eleuat vel dicit . dñs pareat vobis vel
pro vobis vel satisfactus est michi et sibi . Queritur quinto an
post huius satisfactiones vel et an facta dimissione intrinse
ca licite sit signa rancoris retinere . Resp . quedam signo
rum huius sunt pñia . quedam remota . Propter quod q
ingerunt probabiles suppositiones de rancore ut cum aliquis
nunquam vult alij loqui . ex toro vultu semper eus respicit et si
milis et isti nulli licet retinere quia ab omni specie mala susti
nend et sñm apostolū . i . thess . v . vñ sic Eleazar . ii . math
vi . Abstinent a carnibus silibus porcinis . ne videretur com
medere porcinas carnes . et sic scandalizaret ita non debz
illa signa facere per que probabili creditur esse in odio . Si
gna remota sunt que non ingerunt argumentum de odio licet odi
um subsequatur ut sunt subiectio familiaritatis et huiusmodi

aliquorum et similia. et ista licet retinere omnibus dummodo non fiat malo animo imo interdum potest esse meritorium cuius fit propter bonum alterius. quod ergo interdum quod homo non debet facere perfecti si intelligatur quod hoc non est perfectiois verum est aliter non videtur esse verum Queritur ergo sexto. Vtrum iniuriatur teneatur querere reconciliacionem iniuriantis ipso non petente Re. quod regulariter non. unde beatus augustinus. super illud locum si frater tuus habet aliquid aduersus te sic dicit id est si tu eum offendisti. nam nos habemus aduersus eum si ipse nos lesit ubi non est opus pergere ad reconciliandum. tamen possumus ad hoc teneri ratione fraterne caritatis in causa scilicet si crederetur probabile quod per hoc liberaret animam eius a mortali odio et non esset occasio mali vel in alijs huiusmodi excellens Si vero dauid hoc fecit respectum saul si pro quod. i. re. xxiii. et xxvi. et sicut quidam sancti opera fecerunt perfectiois Queritur septimo verum non preceat reconciliacione teneatur aliquis non solum diligere affectu iniurantem. sed et ei benefacere Re. quod si omnes tales perfecti quod imperfecti quod illud verbum benefacite his qui oderunt vos dixit dominus. non solum discipulis in monte. matthei. v. sed et turbis in sermone in plano. Luca. vi. tamen quod precepta affirmatiua non obligant nisi in causa plures possent esse causas in quibus tenetur quis magis benefacere amicis quam inimicis quod forte non tenetur inimicis nisi in casu necessitatis. Hic ostendit quoniam formam seruare debet in restituendo qui lesit proximum. an ad omnes satisfactiones an possit platus remittere iniurias illatam subdito suo Capitulum Decimum

Vomendo autem et sub qua forma exequi debeat satisfactiones et teneatur ille qui lesit alium verbo docet huiusmodi in expositione regule. ca. c. xlix. Dicens quod triplex potest esse huiusmodi satisfactio una est per verba. ut cuius petit veniam de offensa ab offeso. sic faciebat augustinus. scribens. jer. dicens. obsecro te per mansuetudinem ihesu christi si lesi te ignosce michi Alia est per

corporis hūiliatōnez. sic fecit semen dauid cui maledixe-
rat. ij. reg. xix. Semen prostratus corā rege dixit ad eū
ne reputes michi dñe ad iniquitatē neq; meminēris iniū-
riam serui tui. Tercia est per obsequia sicut iacob mune-
ribz voluit placere fratrem suū elau. Ro. xij. Si esurierit
inimicus tuus ciba illuz. si sitit potuz da illi. q̄si dicere t p
hoc placabis eum et redibit amicitia. Sed circa hoc pri-
mo queritur. nūquid tenetur quilibz offendens ad omēs
huiūi satisfactiōes. Re. q̄ non. quia ledens aliū in rebus
non tenet nisi ad certaz q̄ntitatē rei restituendē ita ⁊ of-
fendens verbo non tenetur ad omnes satisfactiōes. s̄ cer-
tā secundū q̄ntitatez offense. quia si offensus petat nimis
potest sufficere offendenti satisfacere s̄m arbitriū boni vi-
ri q̄uis laudabile est plus debito pro pace fratris facere
in hō casu. Secūdo querit nūquid prelati in religione pōt
remittere huiūi satisfactiōez faciēdas s̄bdito suo p offēsa
sibi facta eūz de iure naturali videat esse vt ei satisfaciat in
quo non pōt dispensari. Re. pōt dici q̄ sic sic ⁊ pōt remitte-
re debitū pecūie qz sic bona sibi debita sūt in potestate pre-
lati. ita ⁊ psona sua. nec relaxat in hoc ius naturale. qz re-
putat in hō casu fieri s̄bdito qd fit plato. Tertio querit. Es-
to q̄ aliq̄s offendat aliū vbo in secreto ⁊ petit offensus satisf-
factiōem in publico nunqd tenet ad huiūi satisfactiōez of-
fendēs. l. ecōuerso offēdit aliq̄s aliq̄m in publico vlt satisf-
facere in secreto tm nunqd sufficit ei. Re. ad p̄mū n̄ tene-
tur nisi forte qd f̄m fuit in secreto publicat n̄ fuisse sic fuit
qd latēter accipit n̄ tenet publice restituē. Ad s̄m dicen-
dum q̄ non sufficit. Et est argumentum ad hoc. Actu-
um xvi. De paulo cui publice condemnato ad carcerē.
non sufficit occulte liberari sed publice. Sexto queri-
tur aliquis imposuit culpam alteri et lesus non vult reci-
pere satisfactiōem a ledente nisi dicat se mentitum fuisse
unquid tenetur ad hoc ledens. Respondet si ofen-
dens scit se dixisse verum. nullo modo debet contrarium.

dicere nec hoc debet ab eo requiri si autem scit vel credit
se dixisse falsum vel dubium secundum q̄ in consciēcia sua
est restituere tenetur quis rem ablatam cum dampno rei
sue potest tamē dicere aliqua leuia iūcia culpam suam vitz
q̄ ex animi perturbatōne illud dixit vel q̄ ita audierat vel
credebat tunc licet modo repetet falsum. ad hoc autem q̄
dicat se mentitum fūi se non tenetur. quia per hoc reuela
ret secretum mentis sue p̄ccatum quod sibi multum no
ceret et alijs non prodesset quia ita restaurat fama alijs p
hoc q̄ recognoscit se falsum dixisse sicut si diceret se men
titū fūi se. Deinde sciendū q̄ si aliquis facit qd in se est p
habenda pace alterius licet habere non possit sufficit hoc
ipsi quo ad eum ppter quod dicit apostolus ro. xij. si fi
eri potest quod in vobis est cum omnibus hominibus pa
cem habentes hec de humberto.

Hic oñdit q̄ntam famam quis teneat restituere. Et po
nunt q̄nqz modi quibus ledi potest p̄xim⁹ in fama ⁊ quō
in q̄libet oportet fieri restitutōz Capitulu⁹ Undecim⁹

Vantam autem quis teneatur restituere fa
mam ellicitur ex sancto thoma secunda secunda
questi. lxij Et ex scoto in iij. dis. xv. secundū
quos notandum q̄ fama contingit alicui reci
pi quintupliciter. Primo verum crimen et iuste de aliquo
manifestando et cum aliquis maliciam alterius manifestat
ei qui corrigere habet. aut si est incorrigibilis secundum
evangelium manifestat in conspectu ecclesie bona intenci
ōne scilicet vt confessus a peccato desistat vel saltē vt alijs
discedant ab eius consorcio infectiuo et corruptiuo ser
uato tamen ordine iuris et fraterne correctionis. Vñ s̄mi
p. de thar. in iij dis. xxi. qñ aliquis cōfiteñs non pōt suū
p̄ccatum sufficienter notificare sine notificatione alterius
persone et si cognouit sororem vel simile. si non ymminec

periculū aliq̄d alteri ex t̄li notificatōne tunc potest notifi-
care et ray. dicit si exprimit confitens talem alienam per-
sonam penitēciario bona intēciōne qui penitēciarius est per-
sona que potest prodesse ⁊ non obesse non ut confitēs pro-
dat ipsum peccatores; sed vt penitēciarius oret pro eo aut
secreto laboret ad correctionem eius non peccat sed potius
meretur similiter si penitēciarius inquirat de illa persona
bona fide vt oret pro ea aut corrigat eam in occulto dūmō
non cogāt confitētem ad hoc dicendū nō credo dicit ray. q̄
peccet. Item secundum aug⁹. Quando quis scit de proxi-
mo religioso crimen aliquod premissa vnica secreta cor-
rectione seu ammonitōne si se non emendauerit reus po-
test bono suo prelato dici dicit enim sic augustinus anteq̄
alijs demonstretur per quos reus scilicet conuincendus
est si negauerit prius p̄posito debet ostendi si ammonit⁹
neglexerit corrigi ne forte possit secrecius correctus non
innotescere alijs ceteris vbi humbertus dicit. Nota q̄ il-
lam secundam correctionem quam dominus docet facien-
dam corā vno l' duobz Mat. xviij. Aug⁹. hic r̄stringit in
religiosis qui non sunt plene sui iuris ad prelatum tanq̄
ad illum de quo magis potest presumi q̄ possit prodesse et
non obesse. vnde i. d. b. c. lxxxvi. querit. Vtrum liceat
culpam fratris indicare prelato vel fratribus aliquibz vel
in capitulo proclamare publice non p̄missa secreta am-
monitōne. Respondet. Aut peccata sunt manifesta et hec
quecumqz sint siue parua siue magna non requirunt se-
cretam ammonitōnem. sed publice sunt corrigenda. vnde
i. Thij. v. Peccantem coram omnibz arguere vt ⁊ ceteri
timorē habeant. Glosa. peccātes qui manifesti sūt aut sūt
occulta et horum qued sūt modica infamiam non inducen-
cia ad hec nō oportet ammotōz p̄cedere s; in capitulo possūt
proclamari siue sint manifesta siue occulta. Alia sunt oc-
cultā sed maiora que habent in famam et verecundiam et
huiusmōi q̄ndoqz sūt venialia q̄ndoqz mortalia vt inebriatō

et huiusmodi et in istis contingit interdū q̄ creditur pro-
babiliter q̄ per secretam correctionem prouideatur salu-
ti delinquentis et statui sue religionis. Exemplum de viro
bono pro semel inebriato et tūc seruandus est ordo frater-
ne correctionis vt primo secreto ammoueatur. aliquando
vero contingit ppter alias circumstantias q̄ creditur pro-
babiliter. q̄ per huiusmodi secretam ammonicionem non
sufficenter prouideatur saluti delinquentis et statui reli-
gionis sue et tunc potest obmitti secreta ammonitō ⁊ po-
test ⁊ debet indicari prelato vel alijs viris bonis qui possūt
prodesse et non obesse. l' eciam potest de eorum consilio fi-
eri proclamatio in capitulo si potest probari culpa. aliquan-
do vero contingit q̄ creditur q̄ delinquens est tante per-
uersitatis q̄ si corrigatur secreto incurrit odium erga cor-
rigentem vel mala machinaretur contra eum vel ex hoc da-
bit operam ad defendendum vel cooperendum culpam su-
am et tunc non debet fieri quia extreme demencie esset ni-
hil preter odium querere et frustra niti sed tamen pre-
lato et alijs viris bonis secundum modum predictum est
indicandum hec de humberto. Dictum est autem notanter
suato ordine iuris ⁊ fraterne correctionis. Vnde fures
et latrones et malefici qui per iura publicantur vt ceteri ti-
morem habeant peccandi possunt publicari in infamibus ta-
libus delictis bona et recta intentione similiter vbi seruat
ordo debitus fraterne correctionis de quo alibi videndum
est et in premissis casibus licet infamatio aliqua sequatur
tamen nichil oportet restituere. Secundo contingit q̄ ali-
quis dampnificat proximum suum in fama et hoc verum
de eo dicendo sed modo iniusto et cum quis occultum cri-
men alterius prodit contra debitum ordinem seu cum verum
crimen alterius h̄ occultū non suato ordine iuris contra eū
in publico pponit t̄lis vt dicit. sa. tho. tenet illi dampni-
ficato in sua fama restituere famam inquantum potest sine men-
datio tamen vt q̄ dicat se male dixisse vel q̄ iniuste eum.

diffamauerit vel alio tali congruo modo et si non potest sibi famam restituere debet sibi illud dampnū suū alī re compensare prout de alijs dampnis supradictum est. secō. etiam dicit q̄ t̄lis non tenetur retractare verbum suū qđ p̄posuit in publico quia sic faciēdo mēntitur. sed tenet̄ alio modo licito reddere famam. vt per huiusmodi verba non credatis eum esse talem male enim dixi et fatue dixi. et illud suū dictum tunc est verum quia non seruato ordīe iuris in publico dixi fatue ⁊ male in hoc faciēdo. Item dicere potest non reputetis eum esse talem sed bonum quia quilibet presumendus est esse bonus donec probetur contrarium. Tertio modo contingit q̄ quis alium in famat vel dampnificat in fama iniuste ⁊ falsum crīmen sibi imponendo sic q̄ false euz coram alijs accusat de crimine de quo non est reus. t̄lis tenetur sic restituere famam q̄ verbum suū retractet absolute apud omnes ad quos per euz peruenit dummodo sciat ⁊ possit. debet enim secundu. et hoc et scotū apud omnes t̄les confiteri falsum se in hoc de isto dixisse. et hoc facere debet ita publice sicut sibi imposuit q̄ alias non seruaret iusticiā in reddendo proximo quod suū est vnde ray. dicit. Restitutō fiat hoc mō siue scriptis siue verbis quis alium in fama leserit videlicet vt vbi publice dixit verbum vel cantilenam per se vel per alium. vel etiam vbi proiecit libellum famosū necnon etiam in alijs locis vbi intelligeret illū contra quē hęc acta sunt infamatum occasione dicti sui facti vel signi publici simpliciter recognoscat errorem suū et p̄posse remoueat vel saltem alleuet sic infamiam. Addit hostiensis nisi ex t̄li publica recognitōne ille infamatus amplius infamaretur wilhel. addit et si audeat infamator hoc facere p̄pter potēciā ad uersarij vel crudelitatem tenetur insuper infamator componere cum infamato de iniuria et humiliter nichilominus veniam petere in p̄pria quīd persona si audeat. si non audeat. saltem per interpolitam personam postulet tacito nomine.

Quarto modo contingit aliquem infamare proximum suum. sic q̄ non imponit ei crimen in publico illud de eo asserendo sed murmurat et incaute ac indiscrete loquitur vel alicui corā pluribus loquitur et narrat huiusmodi. non tanquā sibi certum sed dicit se audiuisse. an talis teneatur illi famam restituere. Respondit scotus. rara fides quia mlti mltā locutur et ideo sic murmurans. aut incaute loquens de alio falsū crimen scilicet dicendo apud alios forte ille fecit. certe potest esse q̄ fecerit aut dicendo. ego audiui q̄ ille fecerit hoc et hoc. nisi t̄lis ostendat aliquaz certitudinem maiorem q̄m ex relatōne communi non auferet ex natura actus illi famam in op̄mione illorum audiencū quia si illi firmiter concipiāt et credant ex hoc illū de quo est sermo criminōsum esse leues sunt. quia qui cito credit leuis est corde verū tamen quia a scandalo pusillorū oportet cauere. iuxta illud pauli .i. cor. viij. Si esca scandalizat fratrem meum non manducabo carnes in eternum. et mlti sunt t̄les pusilli leues ad credendū mala. ideo periculosum est coram iplis talia audita ex relatu referre. et si h̄ fiat intentōne mala scilicet animo et int̄tōe ledendi famaz illius de quo est sermo tunc non est facile excusare quin sit contra caritatem ⁊ per consequens peccatū mortale. si aut hoc fiat coram t̄libz pusillis et leuibz ad credendū mala et fiat ex inconsideratōne. durū est dicere q̄ exeat genus peccati venial' qz lingua in lubrico posita est. ⁊ qui nō offendit in verbo h̄ perfectus est vir. Jacobi. iij. Et dicunt aliqui q̄ si quis ex alicuius t̄li relatōne notā infamie incurrisset apud illos apud quos sic locutus est tenetur ille sibi restituere famam et dicere apud eos se falsum in hoc de isto audiuisse et m̄m? caute locutum fuisse vel q̄ sibi non fuit credendum cum tale contra proximum dixit quomodo illud protulit contra bonum proximi de quo nullam certitudinem habuit vel aliquo alio consimili modo restituat proximo famam prout melius poterit. Quinto modo con

tingit quē dampnificare alium in fama scilicet verum crimen sed occultū sibi impositum negando. nam eum quī sibi crimen imponit ostendit in hoc mendacem et notat eū de calumpnia id est de falsa criminis impositōne. De isto dicit scorus. q̄ ille sic negans non oportet retractare negationem suam quia negavit in publico verum crimen sibi impositum quia non tenetur in publico statim quicūq; in iudicio confiteri se reum non statim conuictus. tenetur tamen per quedam verba sobria. vt dictum fuit in secundo membre restituere famā illi accusanti quem indirecte notauit de calumpnia scilicet dicendo non habeatis eum pro calumpniatore quia credo q̄ habuit intentionem bonam proponendo vel forte ipse credidit se posse probare intentum suū et deceptus est ex quibus patet q̄ periculosum est quem in fama notare vnde super isto. Prouer. xxiiij. Cum detractoribus me commiscearis dicit glosa hoc speciali vicio periclitatur totum genus humanum

Vnde ostendit quando restitutio fame sit facienda. Et q̄ statim an ante accessū ad offerendū Capit. Vndecimū

Ultremo quando restitutio fame sit facienda. Sciendum q̄ ad hoc tenetur ledens cito faciendum quia sicut in restitutionibus temporalium rerum q̄ sine die dentur statim debetur ita et hic vnde eph. iij. sol non occidat super iracundiam vestram. et in vitaspatrum abbas. Agathon dixit nunquam dormiui. nec litem habentem mecum dormire permisi quantum ad virtutem meam pertraxi. nisi prius in pace reuerterer eū eo simili vbi supra beatus Augustinus dicit. Quicūq; conuicio vel maledicto vel etiam criminis obiectu aliquem leserit meminerit satisfactione quanto citius curare qd fecit.

Vbi Humbertus super verbo quanto eius id est sine mora quia debitum est et non potest propria auctoritate prolongari Satisfactione inquit curare quod fecit id est eius satisfactio-
ne que sit curatio plage illate de quo plus est curan-
dum quam de gracia vel amicitia fratris vel alius huiusmodi id est
etiam veritas math. v. inquit. si frater tuus habet aliquid
aduersum te vade prius reconciliari fratri tuo et tunc offe-
res munus etc. Circa quod queritur verum offendens tene-
atur ad reconciliandum fratrem statim antequam accedat ad
offerendum aliquid domino in altari cum hoc dominus vi-
deatur mandare. Respondet idem aut offensus est absens
aut presens. si absens sufficit offendenti propositum satisfac-
ciendi sine mora cum poterit sicut in restitutionibus nec oportet
quod vadat in hoc casu pedibus sed sufficit quod animo secun-
dum aug. Si vero est presens aut fuit levis offensa. ita
quod non creditur offensus fortiter turbatur vel grauius si levis
potest differri satisfactio usque ad tempus moderatum Si
vero grauius debet sine mora satisfieri cum ratione debiti quod
omni die debetur cum ratione caritatis fraternae quod debet da-
re operam quod ira fratris non crescat immo sedetur hoc hum-
bertus verum quia beatus thomas secunda secunde. q. lxxiii
argu. ii. dicit sic Tenetur quis ad restitutionem fame si-
cut ad restitutionem cuiuslibet rei subtracte eo modo quo
supradictum est cum de restitutione rerum temporalium se-
queretur ideo eadem sunt applicanda presentibus prout re-
cta ratio dictauerit.

hic ostendit quomodo restitutio fieri debeat circa lesiones
corporis humani quod lesio fieri potest in corpore humano quin-
tupliciter. et quomodo de quolibet fieri debet restitutio

Capitulum Tredecimum

Et cūm p̄ncipale huius tractatus est videre
de restitutōe fienda circa lesiones corporales
Notandum q̄ dampnum corporale est quintu-
plex. Vñum est vltimum scilicet vite ablatō.

Secundum est citra mortem et irremediabile et est enor-
mis lesio vt in mutilatōe enormi que impedit ex toto ac-
tum aliquem humanum qui competet homini secundum
istam partem amputatam vt in manus dextre amputatōe
vbi aufertur omnino actus humanus natus competere se-
cundum illam manum. Tertium dampnum est etiam ci-
tra mortem et remediabile vel saltem non enormis id est nō
impediens actum humanum vt amputatō digiti. Quartum
dampnum est cum quis sine t̄libz vulneretur vel per-
cuttitur quod medicorum auxilio indiget et operas suas
negligit. Quintum est cum quis alium percutit perfun-
dit vel aliquid iniuste huiusmodi facit iacendo incarcera-
do capiēdo vel ligando vbi nullam in eum habet iurisdicti-
onem. De p̄mo dicit scotus q̄ tripliciter potest satisfac-
cere. Primo penam t̄lonis sustinendo vbi lex ciuilis ista
statuit vt scilicet occidens iniuste iuste occidatur Si au-
tem talis lex non est statuta vbi offendit sibi inferre mor-
tem non licet. Secundus modus est quia expedit occiso-
ri vt exponat vitam suam in causa iusta vtpote contra ma-
imicos ecclesie pro restitutōe faciēda illi cuius vitam ab-
stulit q̄ si nec tantam restitutōem vult facere. Tūc ter-
cius modus est quo tenetur restitutōem facere specia-
lem equiualentē vite qm̄ abstulit sicut esse potest equi-
ualencia in talibz videlicet elemosinas faciēdo pro anima
occisi oratōnes p̄prias faciēdo alienas oraciones procu-
rando per peregrinacōes similiter et huiusmodi ymmo eti-
am iusticie publice cuius membruz rationale abstulit recom-
pensam faciēdo nec hoc solum sed si interfectus sustenta-
ret aliquo patrem vel matrem vel p̄p̄m̄quos tenetur inter-
fectoz omnibz simul ad tantam restitutōem quantam

illis abstulit per interfectionem illius. et quia vix aliquis
posset recompensare digne per actōnes illud quod abstu-
lit homicida ideo expediret simpliciter anime talis q̄ solu-
ret per passiones voluntarias vel patienter susceptas vt
scilicet occideretur pro homicidio. Vnde optime prouide-
tur tlibo vbi statuta est pena tliomis insuper tenetur occi-
sor placare lesos quia illud in omni iniusta offensa exigit
et in quatuor sequentibus per consequens lesionibus. De
secunda et tertia lesionibz dicit i dñs scot⁹. scilicet de enor-
mi et non enor⁹ in ecclesia omumiter non est statuta pe-
na nisi p̄cuniaria et illa debet respondere non solum damp-
no q̄ quis intulit per mutilatōem pro toto tempore fu-
turo quo quis vsurus esset membro absciso sed eciam ex-
pensis appositis in curatōe vt habetur extra de immu. ec-
damno dato et vltra placatōem lesi que requireret eciam
si non mutilasset et eciam consolatōem ipsius afflictī qz
perpetua est sibi desolatō de tli mutilatōe plus eciam pō-
deranda est mutilatio pauperis q̄ diuitis si magis egebat
parte abscisa ad victum necessarium quia vsus fuisse ista
ad procuranda necessaria licet alia parte sit quedam con-
dicio preponderans scilicet persone dignitas sed hoc pa-
rum est quo ad primam conditōem. De quarta lesi-
one videtur optime deus satisfactōnez imposuisse. exo-
xxj. Vbi sic dicitur si rixati fuerint viri et percusserit alter
proximum suum lapide vel pugno et ille mortuus non fue-
rit sed iacuerit in lecto surrexerit et ambulauerit vadens
super baculum suum innocens erit qui percussit scilicet a
mortis pena sistinenda ita tamen vt operas eius quas sez
interim neglexit et impensas eius in medicos restituat.
cui pene addat reconciliatō lesi ut supra De quinta pena
fit reconciliatō lesi ⁊ satisfiat in iure prout sapiens deter-
minabit de prefatis quinqz casibus vel quatuor. sanctus
thomas sic dicit.

Hic ostēdit Quomodo fieri debet restitutō circa lesiones
virtutum et bonorum anime de reuocātib⁹ ab introitu res-
legionis de scandalizantibus. de seducēte virginem et si-
milibus. ⁊ Capitulu⁹ Quatuordecimū

Partu⁹ principale et vltimū est de restitua-
tōe fīēda quo ad virtutes et res morales que
sunt bona anime non naturalia sed moralia bo-
nā acqūsitā que corrumpuntur vel sunt bona
moralia acqūrendā quorū acqūsitō impeditur per peccā-
ta que licet in faciente ea sint adeo voluntaria q̄ nisi e ssēt
voluntaria non e ssēt peccata. et eciām q̄uis sola volun-
tate ppria possit quis sic dampnificari. vt dicit augustin⁹
de vera religione. tamen aliquis potest alium dampnifica-
re indirecte inducendo eum ad actus viciosos et ad pec-
cata quib⁹ virtutes corrumpunt⁹ ⁊ vicia gñant⁹ Ista eci-
am inductio pōt fieri nouem modis sup̄ tactis scz iubendo.
consulendo. persuadendo. hortando. ⁊c. sicut inuersib⁹ Iu-
lio consiliū consensus palpo ⁊c. Loquendo igitur de
restitutōe thūm in genere dicit seo. q̄ prefato modo ali-
cui rēcipiens bona moralia tenetur modo sibi possibili re-
stituere dampnu⁹ scz inducendo eum efficaciter ad penitē-
ciām et ad act⁹ virtuosos. et si sola inductio non sufficit
quia facilius est pervertere q̄ ouertere tenet⁹ per se oran-
do. et per oratōnes aliorum procuratas impetrare sibi cō-
uersionem et per alias persuasiones et persuasores effica-
ces dum tamen illis non prodat peccatu⁹ occultu⁹ istius
alterius ex quo patet q̄ntu⁹ periculu⁹ est alium sollicitare
et inducere in peccatu⁹ qd̄ vix pōt restituere euz volunta-
te iam allectaz ad peccata vix pōt persuasionib⁹ et alijs vi-
is multis reducere ad virtutez. Causa autē quare oportet
satisfacere pro dampnificatōne morum est quia cum vir-
tutes bona sint maxīma secundū augustinū. p̄mo reētōnu⁹

plus dampnificat qui in istis dampnificat q̄ in quibuscumq;
q3 alijs. et per consequens plus secundum iusticiam tene-
tur ad restituendum proximo q̄ntum sibi possibile est. Vi-
deant igitur in quanto periculo sunt qui iuvenes a propo-
sito bono intrandi religionez ducunt qui eciam aliquos apo-
statate faciunt professos vel professas. Qui seducunt vir-
gines vel puellas aut eis occasionem meretricy ministrant
Vnde. pe. de pa. in iij. disti. xv. dicit. Qui alium a reli-
gione retraxit tenetur inducere ad ingressum vel regres-
sum religionis. si autem ille nolit intrare vel redire tenetur
eque ydoneis procurare. quod si non possit tenetur pro eo
intrare. q̄ fecit magister raymundus cuius ratio est. quia
sicut ille qui ordinat domino inuito eius seruus sic sibi au-
ferendo seruicium tenetur dare comparem seruum vel eci-
am extimatōnem. ymmo eciam duplum. liij. dis. Si ser-
uus multo magis qui abstulit deo seruum suum nouicius
vel intraturum tenetur si potest recompensare in simili hec
pe. Scotus ubi supra sic dicit Si aliquis abstraxit aliquē
iam obligatum ad religionem intelligo obligatōne profe-
ssionis tenetur agere ad restitutōnem vt scilicet iste rede-
at ad religionem. Sed si aliquem dispositum ad intran-
dum retraxit ne intraret. quia interest inter habere et pro-
pe esse non tenetur ad tantaz restitutōnez religioni ad quā
tam si fuisset in religione. sed tenetur ad aliqualem resti-
tutōnem scilicet aliqualem inductionem alterius equiua-
lentis ad ingressum aliquammodo illius religionis. Et h̄ est
intelligendum. si illum retraxit intentōne dampnificandi
religionem. Si autem intentōne consulendi proprie utili-
tati sine fraude non tenetur religioni. Sed in primo casu
et in secundo tenetur persone quam retraxit vt in persuas-
ionibus et alijs bonis spiritualibus ad equiualenciam bo-
nis illis in quibus illum retrahendo dampnificauit. De se-
ducente virginem dicitur exo. xxij. Qui seducit virginem
et dormit cum ea dotabit eam et habebit eam uxorem. aut

reddet eidem iuxta modum dotis quam virgines solent accipere. Ecce quomodo dampnificatio illata virgini contra castitatem requirit restitutionem conjugalis castitatis red dente pro ea. Et nota quod quavis lex mosayca non liget in no uo testamento. quo ad precepta iudicialia. sed quia iudicialia moralibus imituntur tunc ligant quando sunt in noua lege confirmata vel de nouo per aliquam communita tem assumptam pro statutis sicut pro adulterio interfecti one puniendo est alicui lex. et sic est extra de iniurijs et dampno dato. c. j. et v. sequentibus que omnia sumuntur exo. xxij. et xxij. et sunt seruanda hodie sicut iuramento. non ut in lege mosayca. De omnibus dampnis ubi nec in se nec equiualehti potest fieri restitutio ut in mutilatione membri stupro et huiusmodi dicit vlti. in summa ibi satisfaciet per recompensationem faciendam ad arbitrium boni viri Idem the. in sententia et scripto. Et tantum de confessorum eruditione sub compendio dixisse sufficit.

Explicit manuale confessorum. venerabilis patris fratris Johannis mider sacre theologie professoris ordinis fratrum predicatorum.

volcks zu einem liecht der heyden.
aufftetest die augen der blinden. dz du
ürtest den genangē von der einschliessung
ie do sitzen in den vinsternissen von dē haup
des kerckers. Ich der herre. Sitz ist mein nam.
Mein glori gib ich nit ein andern. vñ mein lob
dē abgöttern. Weht dy ding. die do warē zum
ersten sein kumen. vñ ich verkunde die neuen.
ich mach sy euch hōrend. ee denn sye auffgeen.
Singt dē herren einen neuen gesang. sein lob
ist von den eussersten enden der erd. Die ir ab
steyget in das meer. vñ die erfüllung die inseln
vñ ir inwoner. die wüst wirt erhabē. vñ ir stett
in den hewsern wirt wonen cedar. Ir steyn los
ben die inwoner. sy rüffen vō der höh der berg
sy setzen die glori dē herren vñ verkunden sein
lob in dē inseln. Der herz geet auß. als ein star
cker. er erkucket den neyd als ein streytber man
Er schreyet vñ rüfft. er wirt gesterckt vber sein
reyn. Ich schwig zu allen zeytē. vñ was still.
ich was gedultig. vñ redt als ein geberende.
Ich verwüst vñ verschlinde mitemander. ich
mach wüst die berg. vñ die hohen buhel. vñ ich
derr alles ir gras. Vñ ich setz die fluss in dy
inseln. vñ mach durr dy see. Vñ ich für auß dy
blinden in den weg. den sye nit wissen. vñ ich
mach sy geen in den steygen. die sie wisten. Ich
setz ir vinstenuß vor in ein liecht. vñ dy bösen
ding in rechte. Dife wort tet ich in. vñ verließ
sy nit. sy kerten hinder sich. Sie werdē geschen
det mit schande. die sich versehen an dē abgot
die do sprechē zu dē gegossen ir seyt vnser got.
ir ungehōrendē hōrent. vñ ir blindē schawet ze
sehen. Wer ist blind. nun mein knecht. vñ unge
hōrend. nun zu den ich hab gesant meyn bot
ten. wer ist blind. nun der do ist verkaufft. Wer
ist blind. nun der knecht des herren. der du sihest
manig ding. behütetst sy den mit. der du hast of
fen oren. hörstu du den mit. Vñ der herz wolt
das er in heyliget. vñ großmachet die ee. vñ sy
erhöb. aber das volck ist zerstreuet vñ verwü
stet. All sind sye strick der inngen. vñ sind ver
borgen in den hewsern der kercker. Sy sind ge
machet in einen raub. er ist nit. der do erlöset. in
abnehmung. vñ der ist nit. der do sprech. gib
Wer ist vnder euch. der do hōrt dife dig
vñ lüsen die künfftigē. Wer gab ia
ruttung. vñ israhel den verwüstē

steygen. sye hōrten nit sein ee. Vñ er goß auß
dy vnwindigkeit seines grymmigē zorns vber
in. vñ dē starcken streyt. vñ verbrant es durch
den ombkreys vñ es erkant nit. vñ er verbren
net es. vñ es verstund nit.

Das XLIII. Capitel. wie

got das volck israhel sunderlich außerkorn. vñ
sich doch vmb irer vndanckperkeit vñ boshheit
willen zu den heyden gekert hat.

Vñ nun dife ding

spricht d herre got. ich beschuff dich
iacob. vñ pildet dich israhel. Ich
wölst dir fürchten wañ ich hab dich erlöset. vñ
hab dich genennet mit deinem namen. Du bist
mein knecht. So du geest auß den wassern ich
wird bey dir. vñ die fluss bedecken dich nit. So
du geest in dem feur. du wirst nit verbrant. vñ
die flamm brennt nit in dir. wañ ich bin d herz
dein got. d heylig israhel dein erlöser. Ich hab
dein versöndung. egipti. vñ das land der mo
ren. vñ saba. für dich. Weyt das du bist wordē
ersam in meinen augen vñ vñ wunsam. ich hett
dich lieb. Vñ ich gib die leut für dich. vñ dy
völcker vmb dein sel. Nit wölts dir fürchten.
wañ ich bin mit dir. Ich zufür deinen samen
von dem aufgang vñ samel dich von dem nitz
dergang. Ich sprich zu der mitternacht. nyst. vñ
zu mittetage. nit wölst es wern. Bring her dein
sün von verr. vñ dē tochter von den eusser
sten enden der erd. Vñ ein yeglicher der do au
rufft meinē namen. hab ich geschaffen zu mein
er glori. ich hab in gepildet. vñ hab in gema
chet. Für auß das blind volck vñ dz do hat die
augen vñ dz ungehōrend. den do sind die oren
All leut sind gesamelt zuemander. vñ die ge
schlecht sind zusammen gelesen. Welcher vnder
euch verkundet Sitz. vñ macht euch hōren die
ding. die do sind die ersten. Sy geben ir zeugē.
vñ werden gerechtuertiget vñ hōrē vñ spre
chen. Fürwar ir seyt mein gezeugē. spricht der
herr. vñ mein knecht. den ich hab erwelt. das ir
wist vñ mir gelaubet. vñ vernemt. das ich es
selb bin. Got ist nit gepildet vor mir. vñ wirt
nit nach mir. Ich bin. ich bin. der herz. vñ der be
halter ist nit on mich. Ich hab verkundet vñ be
haltē. ich machet ein hōrung. vñ dz frembd woz
nit wider euch. Ir seyt mein gezeugē spricht der